

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 190837

Sayı: 2012/11 • 16 Mart 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Bijî Newroz!

Bijî sosyalizm!

**Kürt halkına
özgürlük!**

İÇİNDEKİLER

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği için.....	3
Burjuva basının Newroz menüsünde yine provokasyon uyarıları.....	4
Sivas katliamı davası zamanaşımına uğratıldı.....	5
İşçi ve emekçilerin belleğinde “zamanaşımı” yok!.....	6
“Katil devlet hesap verecek!”.....	7
17. yılında Gazi Katliamı lanetlendi.....	8
Artık yeter!	9
Esenyurt'ta organize işçi katliamı!.....	10
İSİG Meclisi Sözcüsü S. Murat Çakır ile taşeronluk sistemi üzerine konuştuk.....	11
Direnişçi MEPA işçileriyle konuştuk.....	12-13
Sağlık Hakkı Meclisleri toplandı	14
Bosch işçileri çeteyi aşıyor Birleşik Metal'de birleşiyor!.....	15
Bosh işçilerinin çıkışının anlamı ve görevler	16-17
30 yıllık esaret sona erdi.....	18-19
Savaş çığırtkanı sahtekârlar Suriye'de suçüstü yakalandı!.....	20
Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!.....	21
Metal ve hizmet sektöründe ortak mücadele ve sorumluluklar.....	22
Avrupa'da 8 Mart eylem ve etkinlikleri.....	23
Kadıköy'de devrimci 8 Mart mitingi.....	24
“8 Mart kızıldır kızıl kalacak”	25
Şiddete, baskıya, gericiliğe ve sömürüye karşı mücadeleye!.....	26
Ekim Gençliği'nin kampanya çalışmalarından... ..	27
Ücretli Mühendis, Geleceğine sahip çık!... ..	28
YTÜ'den kentsel sürgüne tam destek.....	29
Hüseyin Temiz yoldaş ölümünün üçüncü yılında anıldı....	30
Mücadele Postası.....	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/11 * 16 Mart 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

İçinden geçtiğimiz günler sıcak gelişmelerle yüklü. Devrimci bahara yürürken umutlu ve dirençli olmamızı olanaklı kılan önemli gelişmeler yaşanıyor bugünlerde.

Gazetemiz yayına hazırladığı saatlerde Bursa'da Bosch işçileri Türk Metal çetesinin 30 yıllık saltanatını yıkarak sınıf hareketi açısından önemli bir dönemece adım attılar. Bu bir başlangıç. Tüm metal işçileri Bosch işçilerinin açtığı bu yoldan ilerleyerek Türk Metal çetesinin kalelerini birer birer ele geçirmesini bileceklerdir. Bundan hiçbir kuşku duymuyoruz. Bosch işçisi ve onunla omuz omuza olan tüm ilerici ve sol güçlere bu nedenle büyük bir görev ve sorumluluk düşmekte. Şimdi Bosch işçisiyle sınıf dayanışmasını her düzeyde yükseltmenin tam zamanıdır.

Bosch işçisinin Birleşik Metal-İş Sendikası'nda birleşerek Türk Metal çetesine diz çöktürmesi ve 30 yıllık saltanatlarını yerle bir etmesi, kuşkusuz sınıf cephesi ve sendikal hareket açısından son yılların en önemli ve anlamlı gelişmesi olarak sınıfın mücadele tarihine yazılacaktır.

Sınıf devrimcileri baştan itibaren bu sürecin bir parçası oldular, içinde yer aldılar, Bosch işçisiyle omuz omuza verdiler. Bosch'taki gelişmeleri sadece izlemediler, bizzat içinde yer alarak müdahale ettiler. Metal İşçileri Birliği Merkez Yürütme Kurulu'nun Mart ayı toplantısı Bosch'taki sendikal ihanete karşı açılan mücadele bayrağını önden selamladı ve bu konudaki görev ve sorumlulukların altını çizdi. Bu görev ve sorumluluklara uygun bir hazırlık ve çaba içerisine girdi.

Bu sayımızda Bosch işçilerinin sendikal ihanet çetesine karşı başlattığı yeni mücadele dönemine ilişkin gelişmelere geniş bir yer ayırdık. Okurlarımızın, Bosch işçileri ile yapılan röportajı ilgi ile okuyacaklarını umuyoruz. Gözümüz kulağımız Bursa'da ve Bosch işçilerinde olacak. Bosch işçisi yolu açmıştır, arkası mutlaka gelecektir.

Sınıf cephesinden böylesi önemli bir gelişmenin yaşadığı günlerde aynı zamanda düzen cephesi de boş durmadı. Sivas Madımak'ta yakılan 33 aydın ve sanatçının katilleri düzen/cemaat yargısı tarafından aklandı. Ancak sermaye düzeninin bu aklama çabasına rağmen bu katliam işçi, emekçi ve ezilen halkların

vicdanında çoktan mahkum edilmiş bulunuyordu. Burjuva düzenin, katilleri aklayan bu kararının tarih ve insanlık açısından hiçbir hükmü ve geçirliliği olmayacaktır. Nitekim bu karara karşı ülkenin dört bir yanında binlerce kişinin alanlara çıkması bunu göstermektedir.

Sermaye devletinin kanlı ve kirli tarihinden bir sayfa olan Gazi Katliamı da binlerce kişinin katıldığı gösterilerle protesto edildi.

Yakan da asan da katleden de sermaye devletidir. Bu gerçek her gün yeniden doğrulanmaktadır.

İstanbul Esenyurt'ta 11 inşaat işçisinin barındıkları çadırlarda yanarak can vermeleri sadece yeni bir örnektir. Kuralsız, güvencesiz, sendikasız ve ağır çalışma koşulları altında kölece çalıştırılan milyonlarca işçi ve emekçi geleceksiz ve güvencesiz bir yaşama mahkum edilmiş bulunuyorlar. Ancak işçi ve emekçiler buna boyun eğmeyeceklerdir. Örgütlenerek, birleşerek, direnerek kazanmanın yolunu mutlaka açacaklardır.

H. FIRAT

**Dünya
Türkiye ve
sol hareket**

H. FIRAT

**Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği için...

Newroz ateşlerini harlayalım!

21 Mart'a az bir süre kala, kapitalizmin Dehakları'na karşı Newroz'un isyan ateşleri tutuşturulmaya başlandı. İsimleri, ünvanları değişse de Dehaklar'ın zihniyeti iktidarda kaldığı sürece isyan ateşleri de yanmaya devam edecektir.

Bu yıl Newroz'a farklı anlamlar yükleyen Kürt hareketi ile Kürt halkı, devletin ırkçı-inkarcı saldırılarına karşı her alanda direnişle karşılık vereceklerini ilan ettiler.

"KCK operasyonları" adı altında Kürt hareketinin yetmişmiş kadrolarını zindanlara doldurarak halkı önderlikten yoksun bırakmaya çalışan dinci Amerikancı AKP iktidarı, Kürt halkına arsızca teslimiyeti dayatıyor. Ancak şimdiden yakılmaya başlayan isyan ateşleri, bu gerici saldırganlığın sefil emellerine ulaşmasının mümkün olmayacağını göstermektedir.

Dinci-gericiliğin yanısıra, ırkçı-şovenizmi de azdıran iktidar, Kürt halkını dört koldan kuşatmanın yollarını arıyor. Kürt hareketini silahsızlandırıp teslim olmaya zorlama politikası izleyen rejim, bu sayede komşu halklara karşı emperyalistler adına "etkin tetikçilik" rolünü daha kolay oynayabileceğini var sayıyor. Nitekim yasa, kural veya insani değer tanımaz saldırganlığın temel amaçlarından biri "etkin tetikçilik" konusunda serbest kalabilmektir. Dinci-Amerikancı iktidar, Kürt halkının direnme azmini zayıflatmayı başaramadığı için ise, tam bir gözü dönmüşlikle süre avına devam ediyor.

Büyük bir gürültüyle ilan edilen "Kürt açılımı"nın fiyaskoyla sonuçlanması, rejimin Kürt sorununu, düzen içi de olsa çözmeye iradesinden yoksun olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Açılımdan kirli savaşa yönelen rejimin ırkçı-inkarcı politikada ısrarı, Kürt hareketinin bu düzenden çözüm beklemesinin de hayal olduğunu yeniden gözler önüne sermiştir.

Gelinen yerde ne devlet tasfiye amaçlı saldırganlıktan vazgeçiyor, ne Kürt halkı özgürlük ve eşitlik istemini bir yana bırakıyor. Bu tablo, Kürt işçi ve emekçileri açısından düzen içi çözüm beklentisinin bir karşılığı olmadığını yeni bir ispatıdır aynı zamanda.

Dinci Amerikancı iktidar sadece Kürt halkına saldırmıyor. Bununla birlikte hem işçi sınıfı ve emekçilere kaba köleliği dayatan adımlar atıyor hem komşu halklara karşı ABD adına tetikçilik yapıyor. İçteki saldırılar dıştakinin zeminini hazırlamaya dönük iken, emperyalistlerle birlikte komşu halklara karşı saldırganlık da, AKP iktidarını, içte işçi -emekçilere ve Kürt halkına karşı daha da pervasızlaştırıyor.

Bu koşullarda yakılan/yakılacak olan Newroz ateşlerinin apayrı bir anlamı olacaktır. Zira emperyalist efendilerle birlikte planlanan kapsamlı saldırıları önleyebilmenin tek yolu isyan ateşlerini harlamaktır. Dinci gericilikle ırkçı şovenizmin yaydığı zehri de ancak isyan ateşleri etkisizleştirebilir. Bu ise Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri ile Kürt halkının çıkar birliğinin daha da pekiştiğini anlatıyor.

Kürt halkıyla işçi ve emekçilerin pekişen çıkar birliği, Newroz'un isyan ateşlerini harlamaya ayrı bir anlam katıyor. Devrimci bahar sürecinin ikinci halkası

Kürt halkıyla işçi ve emekçilerin pekişen çıkar birliği, Newroz'un isyan ateşlerini harlamaya ayrı bir anlam katıyor. Devrimci bahar sürecinin ikinci halkası olan Newroz'da, alanlarda Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltmek, "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarını hayatın içinde gerçek kılmak, emperyalistlerin desteğiyle icra edilen AKP'nin gerici saldırganlığına verilebilecek en iyi yanıt olacaktır.

olan Newroz'da, alanlarda Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltmek, "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarını hayatın içinde gerçek kılmak, emperyalistlerin desteğiyle icra edilen AKP'nin gerici saldırganlığına verilebilecek en iyi yanıt olacaktır.

Egemenlerin, Kürt emekçilerini ulusal sorunun dar alanına hapsedmek, Türkiye işçi sınıfını ise dinci-gerici/ırkçı-şoven zehirle sersemletip Kürt halkına düşmanlaştırmak istediğini biliyoruz. Genelde devrimci bahar süreci, özelde Newroz kutlamaları, bu rezil oyunu bozmak için en uygun atmosferi oluşturuyor. Dönemin olanaklarını değerlendirmek işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini savunan herkesin görevidir.

Devrimci baharı düzenden medet ummayı bir kenara bırakmanın, sorunların çözümü veya taleplerin kazanımı için meşru/militan mücadeleyi esas almanın vesilesi haline getirmek gerekiyor. Bu mücadele hattını tutturamadıkları sürece ne Kürt emekçilerinin ne Türkiye işçi sınıfıyla emekçilerinin sorunlarına kalıcı çözüm üretmeleri olasıdır.

Hem emperyalistler hem Ankara'daki işbirlikçi takımı daha gerici, daha azgın, daha fütursuz

politikalar izliyorlar. Dolayısıyla Kürt halkının olduğu kadar işçi sınıfıyla emekçilerin de geleceğini karartabilecek kirli planlar savaş baronlarının masalarında durmaktadır. Bu koşullarda isyan ateşleri hem gerici iktidarlara hem emperyalist güçlere karşı harlanmalıdır. Birini ötekenden ayırmak mümkün olmadığına göre birine karşı yükseltilen mücadelenin diğerini de hedef alması asgari tutarlılığın koşuludur.

Suriye ve İran şahsında bölge halklarına karşı yeni cepheler hazırlayan emperyalist/siyonist güçlerle Türkiye ile Suudi Arabistan gibi suç ortakları, bölge halklarını birbirine düşürebilecek uğursuz bir hedefin peşindedir.

Etnik, dinsel, mezhepsel çatışmaları kışkırtan ABD güdümündeki gericilik cephesine, daha özel planda ise Ankara'daki suç ortaklarına karşı Newroz'da isyan ateşlerini tutuşturalım.

Etnik, dinsel, mezhepsel kimliğinden bağımsız olarak, bölgedeki tüm işçi ve emekçiler için felaketlere davetiye çıkartan emperyalistlerle işbirlikçilerine karşı, isyan ateşlerini yakmalı, ezilen Kürt halkıyla dayanışmayı örmeli, işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarını her alanda yükseltmeliyiz.

Burjuva basının Newroz menüsünde yine provokasyon uyarıları...

Provokasyondan bahsedenler provokatörlerdir!

Burjuva basın için bazı haberler tarihsizdir. Daha doğru bir ifadeyle tarihler üstüdür. Bu kalıpları alırsınız ve her yıl gazetelerinizde yayımlarsınız. Birkaç küçük güncelleme ve sözde tahlille süslediniz mi çarpıcı haberler elde etmiş olursunuz. Newrozlar da bu açıdan plazaların cin fikirli editörlerinin yıllardır ekmek yediği bir tarih olmuştur. Newroz yaklaştıkça özellikle dinci-gerici basında yer alan haber ve yorumlar geleneğin bozulmadığını ve tanıdık haberlerin sayfaları işgal etmeye başladığını gösteriyor.

Hedef Kürt hareketinin politik hegemonyasını kırmaktır!

Kürt halkının özgürlük ve eşitlik taleplerinin kitlesel ve militan bir biçimde alanlara yansıdığı bir gün olan Newroz bugün sermaye devletini en fazla korkutan günlerden biridir. Newroz'da yaratılan atmosfer Kürt hareketinin mutlak hegemonyasından geçtiği için sermaye devleti için ciddi bir tehlikedir. Newroz sürecinde başta Kürt alt sınıfları olmak üzere Kürt halkı alanlara çıkmakta, sıkça söylendiği gibi meydanları sarı-kırmızı-yeşile boyamakta ve harladıkları ateşlerle isyan ruhunu kuşanmaktadır.

Newroz hem devlete meydan okuma anlamına gelmekte, hem de Kürt hareketi açısından tek muhatapın kendisi olduğunu ilan etmenin günüdür. Böyle olunca da sermaye devleti için büyük bir hazımsızlık anlamına gelir. Zira devlet tüm muhaliflerine karşı her bakımdan üstünlük kurmanın, fiziksel olarak yok etmeden önce ideolojik olarak teslim almanın, iğdiş etmenin hesaplarını yapmaktadır. Newrozlar'da ortaya konan platform ise Kürt hareketinin politik çizgisini de aşarak açıktan bir düzen dışına çıkma eğilimini anlatmaktadır.

Sermaye devleti bugünün etkisini kırmak ve kontrolünü pekiştirmek için bildik yöntemlerini devreye sokar. Önce bir korku duvarı oluşturarak günler öncesinden provokasyon "uyarı"ları yapar. Mitinglerde ise bizzat provokasyona başvurarak Kürt halkının üzerine tüm militarist aygıtı salar.

Psikolojik harp ve toplum mühendisliği

Günümüzde medyanın düzen ile entegre olduğu ve bağımsız bir tutum geliştirmediği, polislin servis ettiği ve düzenin istediği yönlü haberlerin sayfaları işgal ettiğini biliyoruz. Özellikle toplumsal muhalefet için önemli olan tarihlerde de basın eliyle yapılan yayınların büyük bir önem taşıdığını göz önüne almak durumundayız. Zira bugün devletin temel bir ideolojik aygıtı olan medya toplumu manipüle etme konusunda da önemli bir göreve sahip. Ancak sıradan ve sorgulamayan bir göz için belki de trajik görünen bu yayınların biraz dikkatli ve seçici bir göz için hayli komik olduğunu da söylemeden geçemeyiz. Onlarca yıldır benzer haberlerin servis edilmesi de işin bu trajikomik yönünün bir parçasıdır.

Son birkaç yılda Newroz öncesi yayımlanan haber başlıklarına şöyle bir bakmak dahi ne demek istediğimizin anlaşılmasını sağlar:

"Newroz'a canlı bomba tuzağı" (*Aksiyon* / 2005),

"Nevruz provokasyonu hazırlıkları mı?" (*Yeni Çağ* / 2007), "10 YTL'ye Nevruz Provokasyonu" (*aktif haber* / 2008), "Polise 'Nevruz'da provokasyon' uyarısı" (*CNN TURK* / 2009), "Nevruz coşkusunu provokasyonlara alet etmeyin" (*Yeni Şafak* / 2010), "Aman dikkat!" (*Vakit* / 2011) Bu başlıkları sayfalarca çoğaltabiliriz. Ortak yönleri ise farklı gazetelerde yayınlanmalarına rağmen çoğunlukla Anadolu Ajansı kaynaklı olmaları.

Hikayelerin ise genelde benzer olduğunu söylemek gerekiyor: Halk kutlama yapmak isterken birtakım "teröristler" gelecek ve Newroz'u karıştıracak, ya bomba atacak ya polise taş, ya da halkı kışkırtıp bir yerlere saldırtacak. Tabii ki bu provokatörler her seferinde sermayenin kolluk güçlerince yakalanıyor.

Yine aynı gazetelerin bu kez Newrozlar'ın ardından yayınladıkları haberlere baktığımızda ise Newroz'da yaşanan provokasyonlara dair haberler dolduruyor sayfaları. Tabii ki polislin halkın üzerine saldırdığını yani gerçek provokatörün polis olduğunu yazmak yerine sözde haberciler yine bir takım kişilerin "polise saldırdığını", "yasadışı slogan" attığını, polislin ise görevini yaptığını belirtiyorlar. Bu haberlerin rutinliğini bozmak için olsa gerek hayli ilginç hikayeler de anlatılıyor. Polisle çatışmak için PKK'lilerin parayla adam tuttuğu yönlü haber heralde basın tarihinde "hak ettiği" yeri çoktan almıştır.

Bu yılın gündemi yine provokasyon!

Temcit pilavına dönen haberlerden bahsettikten sonra bu yılın haberlerine bakmazsak haksızlık etmiş oluruz. Bu yıl da Newroz provokasyonu üzerine haberler furyası *Zaman* gazetesi tarafından yayımlanan "İşte terör örgütü PKK'nın kanlı Nevruz planı" (9 Mart 2012) başlıklı haberle başladı. Kanlı plan ise "Kalabalığa ateş açılacak" biçiminde özetlendi. *Zaman*'ın bu haberinin ardından pek çok yayında buna benzer haber ve yorumlar yer aldı.

Haberin geçmiş yıllardakilerle özünde bir farkı bulunmuyor. Ancak güncelliğine baktığımızda son

dönem Kürt hareketine yönelik gerçekleştirilen saldırılarla yakından ilintili olduğu anlaşılıyor. *Zaman*'ın senaryosu kabaca şöyle:

PKK 2012'yi final yılı ilan etti ve güçlü eylemler yapmaya çalıştı ancak başaramadı. Devletten yediği darbeleri de göğüsleyemedi. Bunu aşmak için de Newroz'da çeşitli militanları gelip halkın üzerine ateş açacak, sonra polislin yaptığı söylenecek ve halk ayaklanması başlatılacak.

Böylesi bir senaryonun ancak katliamcı ve komplocu bir kafa tarafından yaratılabileceğini görmek zor değil. Ancak bir halkın özgürlük ve eşitlik arayışını yıllarca kanla boğmaya ve her tür provokasyona başvurarak sindirmeye çalışanlar için bu senaryo çok çarpıcı gelmiş olmalı. Bu çarpık senaryonun *Zaman*'da yayımlanmasının ardından ise bu kez ajanslar Newroz öncesi yapılan operasyon haberleriyle doldu. Yakalananların hepsi de yukarıda bahsedilen provokasyonu yapacak olan militanlardı. Önce kendince meşru bir zemin yaratan devlet esas niyetine girişerek operasyonlara başlamıştı. Newroz operasyonu adı altında her gün ortalama 20-30 evin basılıyor oluşu durumun trajikliğini anlatmak için yeterli olsa gerek.

Provokatör polistir, devlettir!

Basının ve asıl olarak da devletin tüm bu çabasının tek amacının Newroz eylemlerine gölge düşürmek ve olası devlet törürüne zemin hazırlamak olduğunu görmek zor değil. Kuşkusuz ki sermaye devleti de bugünün büyük bir coşkuyla kutlanacağını, her şeye rağmen Kürt halkının alanlara çıktığını biliyor. Ancak nafile bir çabayla karanlık politikaları hayata geçirmek için çabasını sürdürüyor. Nasıl ki Kürt halkı '90'larda ağır silahlarla, tanklarla kurulan barikatlarla karşı kararlılıkla yürüdüyse bugün de AKP eliyle tahkim edilen devletin zor aygıtına, faşizan uygulamalara, baskıya, zulme karşı yürüyüşünü sürdürecektir. Ve Kürt halkı da sözde provokasyon uyarısı yapanların aslında provokatörlerin kendisi olduğunu hiç unutmayacak.

Sivas katliamı davası zamanaşımına uğratıldı...

Sivas hala yanıyor!

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi Sivas katliamına ilişkin olarak skandal bir kararın altına imza attı. Mahkeme, savcının bir önceki duruşmada istediği 15 yıllık zamanaşımından düşme talebini kabul etti. Böylece eli kanlı katillerden Şevket Erdoğan, Köksal Koçak, İhsan Çakmak, Hakan Karaca ve Necmi Karaömeroğlu ceza almaktan kurtuldular.

Mahkemenin katilleri koruyan ilk kararı bu değildi. Mahkeme katilleri koruyan ilk kararı 26 Aralık 1994'te verdi. Katliamın icracısı 85 katil hakkında 2 yılla 15 yıl arasında değişen cezalar verildi.

Sivas katliamı yargılaması süreci uzadıkça uzadı. Devletin katliamdaki rolü ise özenle saklandı. Sivas katliamının acısı yürekleri dağlarken, Madımak Oteli'nin alt katına bir kebabçı açıldı. Yıllar boyunca restorana gelenlere kebablar sunuldu.

Uzun mücadelelerin ardından Aleviler'in sesi duyuldu. Yıllar sonra, 2010 yılında kebabçı lokantası kapatıldı. Sermaye devleti Aleviler'in Madımak'ın utanç müzesi olması talebine ise kulaklarını tıkadı. Oteli bilim ve kültür merkezine dönüştürdü. Bununla da yetinmeyen AKP hükümeti "anı köşesi" adı verilen panoya katliamda şehit düşenlerin yanısıra, iki katilinde adını yazdırdı. Bu kararla Madımak şehitleri bir kez daha yakıldılar.

Sömürücü egemen sınıfların tarihi, Aleviler'e yönelik kanlı katliamlarla doludur. Bu ülkede binlerce kontrgerilla operasyonu yapıldı. Çorum, Maraş, Sivas, Gazi, Ulucanlar, 19 Aralık vb. cezaevi katliamlarında yüzlerce emekçi ve devrimci hayatını kaybetti. Bu katliamlar, halen hızından hiçbir şey kaybetmeden Kürt halkına dönük olarak sürüyor. Sivas, bu katliamlar zincirinin özel bir halkasıdır.

12 Eylül askeri faşist darbesine zemin hazırlamanın birer aracı olarak CIA, MİT, kontrgerilla tarafından planlanarak gerçekleştirilen Maraş ve Çorum katliamları da, çeşitli milliyet ve mezheplerden işçi ve emekçilerin devrimci mücadelesini, toplumu Alevi-Sünni ayrımı temelinde kışkırtıp bölerek engellemenin, ilerici, devrimci politik kesimlere gözdağı vermenin bir aracı olarak kullanıldı. Böylece sermaye devleti kendi varlık temellerine yönelmekte olan tehlikeyi savuşturmayı hedeflemişti.

Her birinde devletin gizli güçleri katliamların tertipleycisi, açık güçleri (hükümet, ordu, emniyet) ise katliamların seyircisi veya aktif bileşeni konumundaydı. "Alevi-Sünni çatışması" olarak gösterilmek istenen bu kitle katliamlarında MHP üzerinden devletin eli, CIA-MİT ve kontrgerillanın örgütleyici rolü, daha sonra çeşitli itiraflarla, belgelerle, tanıklarla, bağlantılarla su yüzüne çıktı. Ama hiçbir soruşturma konusu bile edilmedi. Açığa çıkan gerçekler örtbas edildi. Davaların hiçbirini, tıpkı Sivas davasında olduğu gibi tetikçilere verilen göstermelik cezaların ötesinde bir sonuca yol açmadı.

Sivas'ta devlete rağmen değil, bizzat devletin gözetiminde bir katliam yaşandı. Dinci-faşist örgütler günler öncesinden katliam çağrısı yapan bildirimler dağıtırken devlet oradaydı ve olacaklardan haberdardı. Gericiler yerel basın Aziz Nesin'i ve Pir Sultan Abdal Şenlikleri'ni hedef gösteren kışkırtıcı yayınlar yaparken devlet oradaydı. Kur'an kurslarından devşirme bir kısmı çevre illerden getirilmiş çoğu çocuk yaştaki gösterici güruhu saldırılara başlarken devlet orada, görevinin başındaydı. Öğlen saatlerinde gösterilerle başlayıp etkinliklere saldırılarla süren, 8

saat sonra Madımak Oteli'nin ateşe verilmesiyle doruğuna çıkan olaylar yaşanırken polisiyle, askeriyle, resmi ve sivil tüm güçleriyle devlet oradaydı. Tüm devlet yetkilileri, çevre illerin valilikleri ve emniyet güçleri olaydan haberdardı.

Sivas katliamının ardından katillerin korunması için her şey yapıldı. Şemdinli katliamında olduğu gibi, "iyi çocuklar" denilerek katiller sahiplenildi. Sermaye devleti firardaki katillerin yakalanması için hiçbir çaba göstermedi. 2005 yılında yürürlüğe giren yasayla insanlığa karşı işlenen suçlarda zamanaşımı kaldırıldı. Buna rağmen Sivas davası insanlığa karşı işlenen suçlar kapsamına alınmadı. Sivas dava sanıklarından Vahit Kaynar'ın, yakalandığı ülkelerden iade edilmesi konusunda Adalet, İçişleri ve Dışişleri bakanlığı olayı zamana yaydı. AKP'li bakanlar, bu konudaki duyarsızlıkları ile Sivas'ı bir kez daha yaktılar.

Katliamdan sonra görülen Sivas davası, devletin aklanması, düzenin temel ihtiyacı olan kitle desteğinin alınması temelinde şekillendirildi. Sivas katliamı "laik devleti yıkmayı amaçlayan bir eylem" olarak tanımlanarak, katliamın sorumlusu olan devlet katliam mağduru olarak gösterilmeye çalışıldı. Sermaye devleti, Sivas davasında verilen cezalar ile sorumlusu olduğu katliamın faturasını çapulcu sürüsüne keserek katliamcı yüzünü gizlemeye çalıştı. Kitlelerin, "ordunun destekçisi" ve "Cumhuriyetin bekçisi" konumuna çekilmesi için yoğun bir çaba sarfedildi. Alevi işçi ve emekçilerin birikmiş öfkesi, "laik-antilaik" ikilemi üzerinden düzen kanallarına akıtılmak istendi.

Zamanaşımı kararı bugüne kadar en küçük demokratik hakkı bile tanımaktan ödü kopan sermaye düzeni ve onun partilerinin Aleviler'e özgürlük alanları açmasının olanaksız olduğu gerçeğinin açık kanıtıdır. Bugün var olduğu iddia edilen laiklik de özde değil, sözde bir laikliktir. Bu "laiklik" bugüne kadar Aleviler'in herhangi bir yarasına merhem

olmamıştır. Aksine, ihtiyaç duyduğunda dinsel farklılıkları kaşıyarak faşist sürüleri Aleviler'in üzerlerine sürülmüştür. Hiç şüphe duyulmasın, bundan sonra da ihtiyaç duyulduğunda Aleviler'e karşı provokasyon ve katliamlar düzenlemekten geri durulmayacaktır. Üstelik tüm katliamlarda olduğu gibi katiller korunacaktır.

Zamanaşımı kararı sermaye devletinin katliamdaki sorumluluğunu açığa çıkarmada önemli bir zemin oluşturmaktadır. Tam da bu zeminde devletin ve düzen güçlerinin Sivas katliamının sorumluluğundan kendini kurtarmasına izin verilmemelidir. Katliamın gerçek sorumlularının, sorumluluklarını örtbas etmelerine, kendilerini gizlemelerine yardımcı olmak işçi ve emekçi kitlelere ve Alevi halkına karşı yapılabilecek en büyük kötülüklerden birisi olacaktır.

Sivas'ta katledilenleri anmanın bir yanını da onları katledenleri unutturmamak oluşturmaldır. Sivas'ın katillerinin gerçek yüzlerini ortaya sermeli, dahası onların sadece katliamlardaki rollerini değil, Alevi halkını yedeklemek için izledikleri diğer manevraları da teşhir etmeliyiz.

Unutulmasın ki, tarihini unutanlar geleceğini göremez ve dostunu düşmandan ayıramazlar! Aynı hataları ve yenilgileri döne döne yaşamaktan kendilerini kurtaramazlar! İşçi sınıfı, emekçiler, Kürt ve Alevi halkına yönelik katliamların önüne ancak bütün bunların temelini oluşturan sermaye düzenine son verildiğinde geçilebilecektir.

Tüm bu vahşet, kirli operasyonlar, kitlesel katliamlar, provokasyonlar, kontra hukukun kararları işçilerin ve emekçilerin birleşik mücadelesinin önünü kesmek içindir. Bu baskı ve kölelik düzenini yaşatabilmek için ölüm kusan sermaye devletinin hesaplarını ve oyunlarını boşa çıkarmak gerekiyor. Sivas katliamı ve diğer tüm katliamların hesabını sormanın biricik yolu ise birleşik, kitlesel devrimci mücadeleyi yükseltmektir.

Katil devlet hesap verecek!

2 Temmuz 1993 tarihinde 35 ilerici ve aydının diri diri yakıldığı Sivas Katliamı'nın ardından açılan dava bugün yapılan duruşmada zamanaşımına uğratılarak katliamcı devlet düzen yargısı tarafından aklandı.

Katliama ilişkin ana davadan dosyaları ayrılan 7 sanık hakkındaki dava 13 Mart günü Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. 2 sanık hakkında "ölmüş olmaları", 5 sanık hakkında ise "zamanaşımı" gerekçesiyle davanın düşürülmesine karar verildi.

Düzen yargısı katliamcı devleti akladı

Oldukça kısa süren duruşmada, avukatların son beyanlarının dinlenmesinin ardından mahkeme heyetinin ibretlik kararı açıklandı.

Mahkeme, "sanıklar Cafer Erçakmak ve Yılmaz Bağ'ın ölmeleri; Şevket Erdoğan, Köksal Koçak, İhsan Çakmak, Hakan Karaca ve Necmi Karaömeroğlu yönünden ise zamanaşımı nedeniyle kamu davasının düşürülmesine" karar verdi.

Mahkeme heyeti başkanı Hakim Dünder Örsdemir

kararında, "İnsanlık suçunda zamanaşımı olmaz ancak bu suçu işleyenler kamu görevlisi değil sivil oldukları için davanın düşmesine karar verildi" dedi.

Adliye önünde öfke

Katliam davasının zamanaşımına uğratılmasına tepki gösteren Alevi dernekleri, sendikalar, ilerici ve devrimci kurumlar "İnsanlık suçlarında zamanaşımı olmaz" diyerek sabah saatlerinden itibaren davanın görüldüğü Ankara Adalet Sarayı önünde bekleyişe başladılar.

Kararın açıklanması üzerine kitlenin tepkisi de arttı. Katliamda yaşamını yitirenlerin aileleri tarafından yapılan açıklamalarda, katillerin insanlık önünde hesap vereceği, onların vicdanlarda mahkum olduğu dile getirildi. Kararın AİHM'e taşınacağı bildirildi.

Eyleme polis saldırısı

Adliye önündeki kitlenin PSAKD Genel Merkezi'nin bulunduğu Ziya Gökalp Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçmesi ile devam eden eyleme polis saldırdı.

Polisin gaz bombaları, tazyikli su ve plastik mermilerle yaptığı saldırı nedeniyle çok sayıda kişi yaralandı ve gözaltına alındı.

İşçi ve emekçilerin belleğinde “zamanaşımı” yok!

Katliamcı devletten hesap sormaya!

2 Temmuz 1993 tarihinde Sivas'ta 33 ilerici ve aydın diri diri yakıldığı vahşi katliamın ardından açılan göstermelik davadan, beklenildiği gibi “zamanaşımı” kararı çıktı. Böylece katliamcı sermaye devleti ve onun tetikçileri düzen/cemaat yargısı tarafından alenen aklandı.

Düzen yargısı bu karara imza atarken, Ankara Adliyesi önünde bir araya gelerek “zamanaşımı” oyununa tepki gösteren ilerici ve devrimci güçlere ise sermaye devletinin polisi biber gazı, tazyikli su ve plastik mermi ile azgınca saldırdı.

Düzen güçlerinin pervasızlığı bunlarla da sınırlı kalmadı. Tüm bu tablonun ardından “Milletimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun. Yıllar yılı içerde olan vatandaşı, içerinde kaçak olanlar vardı” şeklinde konuşan dinci-parti AKP'nin şefi Erdoğan, Sivas'taki vahşeti ve düzen/cemaat yargısının katliamı aklama kararını eşine az rastlanır bir pişkinlikle savundu.

İşçiler, emekçiler!

Sermaye devletinin tarihi Aleviler'e ve Kürtler'e, işçilere ve emekçilere, devrimci ve ilerici güçlere yönelik sayısız vahşet ve katliamlarla doludur. 2 Temmuz 1993'te Madımak Oteli'nde dincigerici ve faşist gruplar eliyle gerçekleştirilen vahşet ise, bu kanlı sicil en acımasız ve acı halkalarından birini oluşturmaktadır.

Yakan, yıkan ve katleden devletin tüm bu kirli icraatları, yine aynı devletin yargısı tarafından milyonların gözünün içine baka baka aklanmaktadır. Harcı imha, inkar ve asimilasyonla karılan, çarklarını sömürü ve zulümle döndüren sermaye düzeninin yargısından çıkan “adalet” de ancak böylesine bir pervasızlık olmaktadır.

Kardeşler!

Sivas'ta 33 canımızı alan ateş bugün de yanmaya devam ediyor. Gerici-faşist güruhün tutuşturduğu alevler, bugün sermaye devletinin dümeninde oturan dinci parti AKP tarafından harlanmaya devam ediyor. Öyle ki, dün Sivas'ta yakanlar bugün Roboski'ye bombalar yağdırıyor! Dün Madımak Oteli'ni 33 cana diri diri mezar edenler, bugün sokak ortasında kurşunluyor, zindanlara hapsediyor, kıyım ve katliamlardan vazgeçmiyor! Dün tüm bu katliamların üzerini örten düzen yargısı ise, bugün de “zamanaşımı” gibi kılıflarla katliamcı devleti aklamayı sürdürüyor.

Açık ki, Sivas katliamı davasında verilen “zamanaşımı” kararı sermaye devletine ve onun katliamcı geleneğine bir kez daha ayna tuttu.

Ancak onların düzmece mahkemelerinin de göstermelik davalarının da sınıf mücadelesinde hiçbir hükmü bulunmuyor! Çünkü işçi ve emekçilerin sınıfsal belleğinde zamanaşımına yer yoktur! Emekçiler, tarihin sayfalarına not düşülen tüm öteki katliamlarla birlikte Sivas katliamının hesabını da mutlaka soracaktır!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak, tüm işçi ve emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri, Sivas katliamı davasında verilen “zamanaşımı” kararına eylemli tepki göstermeye, katliamcı devletten hesap sormak için birleşik-militan mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

Sivas'ın katili sermaye devleti!

Katillerden hesabı emekçiler soracak!

Faşizme karşı omuz omuza!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

13.03.2012

Kartal'da zamanaşımına tepki

Sivas Katliamı davasının zamanaşımına uğraması 14 Mart günü Kartal'da kitlesel bir eylemle protesto edildi.

PSAKD Kartal Şubesi ve HDK 1. Bölge'nin yaptığı çağrı üzerine saat 18.00'de Kartal Citybank önünde toplanılmaya başlandı. Çevreden görenlerin de katılımıyla yüzlerce kişiye ulaşan kitle, Bankalar Caddesi üzerinden Kartal Meydanı'na doğru yürüyüşe başladı.

En önde Sivas'ta yakılarak katledilenlerin resimlerinin yer aldığı bir pankart taşındı. Öfkeli sloganlarla yapılan yürüyüşün ardından Kartal Meydanı'nda basın açıklaması yapıldı. PSAKD Kartal Şube Başkanı'nın yaptığı açıklamada bu davanın bitmeyeceği, katliamların hesabının sorulacağı söylendi.

Eyleme aralarında BDSP'nin de olduğu ilerici ve devrimci kurumlar da destek verdi.

Kızıl Bayrak /Kartal

Kütahya'da ırkçı saldırı

Kütahya'nın Emet ilçesinde Kürt işçilere saldıran faşistler, işçilerin barınak olarak kullandığı çadırı yaktı.

Emet'teki Anadolu Öğretmen Lisesi inşaatında çalışan 2 Kürt işçinin “omuz atma” gerekçesi ile iki gençle tartışması sonucu yaşanan gerginliğin ardından işçilerin PKK bayrağı açtığı söylentisi tüm ilçeye yayıldı. Söylenti üzerine toplanan yüzlerce kişi işçilerin kaldığı şantiyeyi bastı.

Şantiye önünde toplanan faşist grup, işçilerin eşyaları ile barınak olarak kullandıkları çadırı ateşe verdi.

Saldırının duyulmasının ardından Kütahya Valisi Kenan Çiftçi, İl Emniyet Müdürü Kadir Akbıyık ve Jandarma Alay Komutanı Albay Bektaş Arslan saldırının yaşandığı bölgeye gitti. Vali Kenan Çiftçi'nin konuşmasını dinlemeyen faşistler vali arabasını da taşıladı.

Çevre ilçeler ve Kütahya merkezden jandarma ekiplerinin gelmesi ile birlikte faşistler olay yerinden uzaklaştı.

Kaymakamlık önünde tekrar toplanan faşist grup bir süre daha ırkçı sloganlar atmaya devam etti

“Katil devlet hesap verecek!”

Sivas Katliamı davasının düzen yargısı tarafından zamanaşımına uğratılmasına karşı **İstanbul, Ankara ve İzmir**'de yapılan eylemlerde binlerce kişi öfkelerini haykırdı. Eylemlerde Sivas Katliamı'nın unutulmayacağı ve hesabının mutlaka sorulacağı vurgulandı.

İstanbul

Akşam saatlerinde Taksim'de yürüyüş gerçekleştiren 5 bini aşkın kişi “Unutmuyacağız, affetmeyeceğiz, hesap soracağız!” dedi. Sivas'ta katledilenlerin fotoğraflarının da taşındığı yürüyüşte “Katil devlet hesap verecek!” sloganı eyleme damgasını vurdu.

Taksim Tramvay Durağı'nda toplanmaya başlayan ilerici ve devrimci güçler “Sivas'ın ışığı sönmeyecek!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Sivas'ın hesabı sorulacak!”, “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!” ve “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları eşliğinde Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. *BDP, EMEP, ESP, Halkevleri, ÖDP, SDP, TKP ve Divriği Kültür Derneği*'nin çağırıcısı olduğu eyleme aralarında *BDSP, DHF ve Kaldıraç*'ın da bulunduğu devrimci ve ilerici güçler ile *TMMOB* ve *KESK* üyeleri de katıldı.

Düzen yargısının verdiği zamanaşımı kararının alkış ve ıslıklarla protesto edildiği yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda, Sivas Katliamı'nın asla unutulmayacağı vurgulandı.

“Yeni katliamlara cesaret veriliyor!”

“AKP katliamcılarını koruyor / Sivas'ı unutturmayacağız, affetmeyeceğiz, hesap soracağız” pankartı arkasında yürüyen binlerce kişi Galatasaray Lisesi önünde toplandı. Alana sığmayan kalabalık basın açıklamasının yapılmasını bekledi.

Basın açıklamasında, zamanaşımı kararıyla Sivas Katliamı'nın üzerinin kapatılmaya çalışıldığı vurgulandı.

“AKP iktidarı devletin siyasi cinayet ve katliam geleneğini devam ettirmektedir. Sivas davasını zamanaşımına uğratan, Hrant Dink davasında sorumluları terfi ettirip örgüt bulamayan, Taksim Meydanı'nda ırkçı çağrılar yapan, ‘hesap soruyorum’ söylemleri ile asıl olarak kontrgerillayı klayan AKP, tüm bu hukuksuzluklarla kendi ileri demokrasisini

inşaa etmektedir” ifadelerine yer verilen açıklamada, Uludere katliamı da hatırlatıldı. Sivas kararıyla AKP yargısının yeni katliamlara cesaret verdiği de değinilen açıklamada, “Bu karar, ‘Sivas'ta yaktık, Ankara'da gaza boğarız’ demektir” denildi.

Ankara'da yaşanan polis terörünün de protesto edildiği açıklamada, Sivas, Maraş, Çorum, Gazi, Uludere gibi katliamların peşinin bırakılmayacağı, katliamların örtbas edilemeyeceği söylendi.

Karara öfke

Açıklamanın ardından binlerce kişi tekrar Taksim Tramvay Durağı'na yürüyüşe geçti. Meydana ulaşan kitle sloganlara ara vermeden devam etti. Yürüyüş boyunca kitleye büyük bir öfke hakimdi. Eyleme, İstiklal Caddesi'nden geçen kalabalıktan da büyük ilgi vardı. Birçok kişi atılan sloganlara alkışlarla destek verdi.

Ankara

Ankara'da davanın sonucunun açıklanmasından sonra yürüyüşe geçen kitleye yönelik azgın polis terörü Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirilen basın açıklaması ile protesto edildi.

“Katliamların Sorumlusu Devlettir, Hesabını Soracağız” yazılı pankartın açıldığı eylemi *BDSP, ESP, BDP, SDP, EMEP, EHP, İHD, PSAKD, DHF, Devrimci Alevi Komitesi, Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi* ve *Devrimci Yolda Özgürlük* örgütledi. *AKA-DER* ve *Kaldıraç* da eyleme destek verdi.

Sivas Katliamı davasında verilen kararın hiçbir geçerliliğinin olmadığını vurgulandığı açıklamada, kitleye yönelik polis saldırısı da teşhir edildi.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz!”, “Katil devlet hesap verecek!” ve “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları atıldı.

İzmir

Katliam davasının zamanaşımına uğratılması ve mahkeme önünde kararı protesto eden kitleye polisin saldırması İzmir'de yapılan eylemle protesto edildi.

Alevi dernekleri ve sendikalar ile aralarında *BDSP*'nin de bulunduğu devrimci ve ilerici kurumların katıldığı eylemde devlete yönelik öfke dile getirildi.

Eylem kitlenin Konak YKM önünde toplanmasıyla

başladı. Kitlenin toplanmasının ardından Büyükşehir Belediye Binası'na doğru yürüyüşe geçildi. Alkış ve sloganlarla gerçekleşen yürüyüşün ardından kurumlar adına iki basın açıklaması yapıldı.

İlk açıklama *KESK İzmir Şubeler Platformu, DİSK Ege Bölge Temsilciliği ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulu (Emek ve Demokrasi Güçleri)* adına “İnsanlık suçları zaman aşımına uğratılmaz” başlığıyla yapıldı. Açıklamayı Büro Emekçileri Sendikası İzmir Şube Başkanı Ramiz Sağlam okudu.

Ardından ikinci basın açıklamasına geçildi. *Alevi Bektaşî Federasyonu İzmir Bileşenleri* adına yapılan açıklaması Hüseyin Güler okudu. Açıklamada, bugün insanlık tarihinin kara lekeli sayfalarına bir utancın daha eklendiği, bu katliamların bir devlet politikası olduğu söylendi. Katliamı gerçekleştiren bozuk düzende sağlam çarkın olmayacağı, bu insanlık suçunu işleyenlerin de affedilmesinin mümkün olmadığı ifade edildi. Hızır Paşalar'ın, Kenan Evrenler'in toprağın derinliklerine gömüldükleri ve onların peşinden giden zihniyetin sonunun da aynı olacağı vurgulandı.

Eylem boyunca “Sivas'ın ışığı sönmeyecek!”, “Sivas'ı unutma unutturma!” ve “Sivas'ın katili faşist TC devleti!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Ankara – İzmir

Katliam “normal” katiller “mağdur”

2 Temmuz 1993'te 35 kişinin diri diri yakılarak yaşamını yitirdiği Sivas katliamıyla ilgili dava zamanaşımına uğradı. Zamanaşımı kararıyla, katliamcı sermaye devleti ve onun tetikçileri aklanırken dinci-gerici AKP hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan'dan “hayırlı olsun” yorumu geldi.

Meclisteki grup toplantısının ardından soruları yanıtlayan Erdoğan, davada zamanaşımı kararı verilmesini “‘Milletimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun. Yıllar yılı içerde olan vatandaş, içlerinde kaçak olanlar vardı” sözleriyle olumladı. Erdoğan, bu açıklamalarıyla katliamın tetikçilerini de mağdur konumuna soktu.

19 yıldır süren Sivas katliamı davasının 13 Mart günü görülen duruşmasında 2'si ölen, 5'i firari durumda olan 7 sanık için zamanaşımı kararı verilerek katliamcılar aklandı.

17. yılında Gazi Katliamı lanetlendi...

“Katil devlet hesap verecek!”

12 Mart 2012 | Gazi

Sermaye devletinin kanlı katliamlarından biri olarak tarihe geçen Gazi Katliamı'nın 17. yıldönümünde bir kez daha alanlara çıkan devrimci ve ilerici güçler ile şehit aileleri anma etkinlikleri ve yürüyüşler gerçekleştirerek katliamdan hesap sorma çağrısında bulundular. Soğuk hava ve yağmura rağmen binlerce kişinin katıldığı eylemlerde katliamcı devlete yönelik öfke öne çıktı.

İstanbul Gazi Mahallesi'nde gerçekleştirilen eylemlere geçmiş yıllarda olduğu gibi parçalı bir tablo hakimdi. *Gazi 12 Mart Platformu* bileşeni devrimci güçlerin gerçekleştirdiği yürüyüş ve anma programının yanısıra şehit aileleri, Halk Cephesi ve HDK bileşenleri de kendi programlarını hayata geçirdi.

Gazi 12 Mart Platformu'ndan ortak anma

Gazi 12 Mart Platformu bileşeni devrimci ve ilerici güçler gerçekleştirdikleri ortak anma programıyla katliamın faili devletten hesap sorma kararlılıklarını haykırdılar.

Platform bileşenleri (*BDSP, DHF, Devrimci Hareket, Proleterce Devrimci Duruş, Mücadele Birliği, Kaldıraç*), sabah erken saatlerden itibaren Eski Karakol önünde toplanmaya başladılar. “Maraş, Çorum, Sivas, Ümraniye, Gazi, Uludere... Katil devlet hesap verecek!/Gazi 12 Mart Platformu” ortak pankartı arkasında sıralanarak sloganlar eşliğinde bekleyişe geçtiler.

Gazi Mezarlığı'na gerçekleştirilen yürüyüşte platform bileşeni kurumlar kendi pankart ve flamaları ile ortak pankartın arkasında sıralandılar.

Gazi 12 Mart Platformu bileşenlerinin kortejlerinde Gazi'nin katili devletten hesap sorma kararlılığını ifade eden sloganlar atıldı. Yürüyüşte taşınan pankartlarda Roboski katliamı da öne çıkarılarak devletin katliamcı geleneği lanetlendi.

BDSP: Gazi'nin katili sermaye devleti!

Komünistler yürüyüşe “Gazi'nin katili sermaye devleti! Hesabı emekçiler soracak!/BDSP” pankartıyla katılırken kortejde kızıl flamalar taşındı.

Yürüyüş boyunca “Gazi'nin katili sermaye devleti!”, “Gazi şehitleri ölümsüzdür!”, “Yaşasın işçi-emekçi iktidarı!”, “Devrim-parti şehitleri ölümsüzdür!”, “Katil devlet hesap verecek!” ve “Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!” sloganlarının atıldığı kortejden sık sık “Parti, sınıf, devrim, sosyalizm!” sloganı da haykırıldı.

“Katillerden hesap sormaya!”

Platformun anma etkinliği mezarlıktaki saygı duruşuyla başladı. Ardından platform bileşenleri adına basın açıklaması okundu.

“Katliamlardan, kıyımlardan geçirilen baskının, zulmün bin bir çeşidini gören, uyuşturucu, fuhuş, hırsızlık, çeteleşme ve benzeri yozlaştırma politikalarıyla özüne yabancılaştırılmaya çalışılan Gazi'nin yiğit işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları... Bu çağrı sizedir!” ifadeleriyle başlayan açıklamada, Gazi Mahallesi'nin devrimci birikimine ve dayanışma ruhuna vurgu yapıldı.

Gazi Katliamı'nın aktarıldığı açıklamada, katliamlara doymayan devletin yakın zamanda da Uludere'de 34 Kürt gencini katlettiği hatırlatıldı.

Katliamın 17. yılında devrim mücadelesini yükseltmeye ve katillerden hesap sorma çağrısının yapıldığı açıklama şu sözlerle noktalandı:

“Bütün bu saldırılara karşı güçlerimizi birleştirerek birlikte mücadeleyi yükselterek durabiliriz. Bugün yaşadığımız acıların ve yoklukların ortadan kalkacağı, halklarımızın birarada ve özgürce yaşayacakları günler birgün mutlaka gelecektir”

Anma programı, Grup Emeğe Ezgi'nin seslendirdiği marşlarla son buldu.

Şehit aileleri: “Katliam tüm halka yapılmış bir saldırıdır”

“Bugün 12 Mart. Yine yüreklerimizde aynı öfke, aynı acı ile Gazi Mahallesi ve Ümraniye'de katledilen canlarımızı anmak için toplandık. Onlara olan vefa borcumuzu yerine getirmek için bir kez daha katledildikleri yerdeyiz” sözleriyle başlayan açıklamada, katliamın nasıl gerçekleştiği anlatıldı. Katliamın tüm halka yapılmış bir saldırı olduğuna dikkat çekilen açıklamada, katliamda sorumluluğu olan devlet görevlilerinin ve tetikçilerin yargılanması gerektiği ifade edildi.

Açıklamada, geçtiğimiz yıl gerçekleştirilen anma etkinlikleri sırasında “barış yemeği” adı altında devletin kolluk güçleriyle birlikte masaya oturan Gazi Cemevi Başkanı Veli Gülsoy ve diğer yöneticiler de teşhir edildi. Bu kişilerin, Alevileri ve Gazi halkını temsil etmediği söylendi.

Aileler açıklamanın ardından Gazi şehitlerinin fotoğraflarını taşıyarak *Halk Cephesi*'yle birlikte arka arkaya yürüdüler. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Sultangazi Şubesi ve TKP'nin de yer aldığı bu kolda, Dostlar ve Kardeşler

kıraathaneleri önüne karanfiller bırakıldı.

Mezarlıkta gerçekleştirilen anmada ise ilk olarak açıklama yapıldı. *Halk Cephesi* adına yapılan açıklamanın ardından Avrupa Alevi Bektaşlı Federasyonu Başkanı Turgut Öker ve Hasret Gültekin'in eşi Gülten Gültekin birer konuşma yaptı. Anma etkinliği Grup Yorum'un söylediği devrimci marşlarla sona erdi.

HDK bileşenlerinden anma

Anma etkinliklerinin sonucusu, aralarında BDP, EMEP, ESP, SODAP ve TÖP-G'nin de bulunduğu Halkların Demokratik Kongresi (HDK) bileşenleri tarafından gerçekleştirildi.

Eski Karakol'da toplanarak “Gazi'den Roboski'ye katleden devlettir” ortak pankartı arkasında Gazi Mezarlığı'na yürüyen ilerici güçler kendi pankartları ve flamalarını da taşıdılar.

Mezarlıktaki programın bitmesini bekleyen bileşenler burada ayrı bir anma gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana'da katliam protestosu

Mart ayında gerçekleşen katliamlar, Adana'da bir araya gelen KESK, DİSK, ATO gibi ilerici kurum, sendika ve partiler tarafından yapılan eylemle protesto edildi. Saat 18.00'de 5 Ocak Meydanı'nda toplanılmasıyla beraber yürüyüş başladı. “Gazi, Sivas, Maraş, Halepçe, Roboski katliamlarını, darbeleri, idamları, işkenceleri protesto için yürüyoruz” pankartının açıldığı yürüyüş İnönü Parkı'na gelinmesiyle son buldu.

Burada yapılan basın açıklamasında; “12 Mart 1971 darbesi ve 12 Mart 1995 Gazi mahallesi katliamı Türkiye'nin yakın tarihinde önemli dönüm noktalarındandır. Bunların dışında unutulmaması gerekenlerde var elbette. Maraş, Sivas ve Roboski katliamları. Yani başımızda ise Halepçe'yi nasıl unutabiliriz. Deniz Gezmis, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idam sehpasında, Mahir Çayan, Cihan Alptekin ve arkadaşları Kızılder'e de Sinan Cemgil ve arkadaşları Nurhak dağlarında, İbrahim Kaypakaya işkencede katledildiler” denildi.

16 Mart 1978 Beyazıt Katliamı'nın da hatırlatıldığı açıklamada “Katliamlara, zorbalığa ve yaşatılan büyük acılara rağmen işçi ve emekçi hareketi halkın baskı ve sömürüye karşı mücadelesi giderek büyüdü. Egemenler 12 Eylül darbesiyle daha kapsamlı bir saldırıya geçtiler. Bizler halka dayanan, halkın gücünün aydınlığa çıkaracağına duyduğu güvenle darbeleri ve katliamları lanetlemenin yanı sıra, halkımızı da karanlık tarihin aydınlatılması için mücadeleye çağırıyoruz” ifadelerine yer verildi. Basın açıklaması Esenyurt'ta gerçekleşen işçi katliamına değinilerek sona erdi.

BDSP'nin destek verdiği eyleme 120 kişi katıldı. Eylemde “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Sivas'ı unutma unutturma!”, “Susma haykır halklar kardeşdir!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Artık yeter!

İşçi katliamlarına son!

Dün akşam İstanbul Esenyurt'ta bir inşaat şantiyesinde meydana gelen yangında 11 işçi kardeşimiz hayatını kaybetti. Ortaya serilen tüm bilgiler yaşananın yeni bir işçi katliamı olduğunu gösteriyor. Kışın ortasında çadırlarda kalmaya zorlanan kardeşlerimiz, çadırların alev almasıyla göz göre göre ölüme gönderildiler.

Kardeşler!

Yaşanan bir işçi katliamıdır. Tıpkı birkaç hafta önce Adana'daki bir barajda açık ihmal sonucu yaşanan katliam gibi. Tıpkı iki yıl önce Bursa Mustafakemalpaşa'da yaşanan madenci katliamı gibi... Sadece birkaç yılda sayısız katliamda hayatını kaybeden yüzlerce işçi var. Yüzlerce yaralı, canlı canlı gömülen onlarca işçi... Meslek hastalıklarında sakatlanan, hayatları kısalan yüzbinler...

Bu düzende asalak sermayedarlar çarklarını işçi kanyyla döndürüyor. Ekonomi işçi canı ve kanyyla büyüyor. Burjuvalar semirirken milyonlarca işçi açlık ve sefaletin kıyısında bir hayat sürüyor. Onların semirmesi için canlar tüketiyor, hayatlar karartılıyor. Bunun için ne yasalar ne nutuklar, hiçbir işe yarıyor.

Kardeşler!

İşçilerin hayatlarını tüketen bu düzene artık yeter demeliyiz. İşçi katliamlarının hesabını sormalıyız. Asalak burjuvalar semirsin diye milyonların hayatlarının karartılmasına, insanlarımızın kar uğruna yem yapılmasına dur demeliyiz. Yoksa bu işçi katliamlarının sonu gelmeyecek fabrikalar, madenler, şantiyeler işçilere mezar olmaya devam edecek.

Artık ölmek istemiyoruz!**İşçi katliamlarına son!****Kahrolsun kapitalist barbarlık düzeni!****Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**

12.03.12

Marmara Park "hayat" veriyormuş...

İş cinayetlerinin hesabını soralım!

10 işçi kardeşimizi 28 Şubat'ta Adana'da yaşanan bir iş cinayetine kurban vermişken ve onlara yakılan ağıtlar hala tazeyken, yeni bir işçi katliamı haberi ile uyandık güne.

Alman firması ECE'nin 2000 yılından beri Türkiye'de faaliyet gösteren ayağı "ECE TÜRKİYE", "Mega kent", "dünya şehri" İstanbul'un Esenyurt ilçesinde, 1 Mart 2011 tarihinde belediye başkanı, milletvekili ve ortak olan diğer şirketlerin birlikteliği ile Marmara Park AVM inşaatının açılışını yaptı. Bu açılıştan tam 11 gün sonra ise, 11 işçi yanarak ve gazdan zehirlenerek öldürüldü.

Alışıldığı üzere, devlet erkani sırası ile açıklamalarını yapıp köşelerine çekildi. "Sorumluların cezalandırılacağını" muştuladılar. Her ne hikmetse, inşaat ortaklarının bu süreçte esamesi okunmadı. Halbuki yazının başlığına taşıdığımız "Marmara Park hayat veriyor" sloganına broşürlerinde yer verenlere dair birkaç kelam duyup, işçi canı alarak mı hayat vereceklerini bilmek isterdik!

Gazetelerin ekonomi sayfalarını biraz olsun

takip edenler son yıllarda bu coğrafyada inşaat sektörünün kapitalistler için ne derece önemli bir yere sahip olduğunu bilirler. "Ekonomideki büyümenin lokomotifini inşaat sektörü oluşturuyor" haberlerine sıkça rastlamak mümkündür. Gelin görün ki bu büyümenin harcı işçi kanı ve canı ile karılıyor. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin es geçildiği, taşeron sisteminin çalışma yaşamına iyiden iyiye yerleştirildiği, sağlıksız ve güvenliği olmayan çalışma ortamlarının işçilere reva görüldüğü, esnek ve güvencesiz çalışmanın katmerlendiği bir sistem içerisinde işçi hayatının hiçbir öneminin olmadığı en acı şekliyle yaşayarak görüyoruz. Bu büyümeden işçi ve emekçilerin payına düşen sadece daha fazla sömürü ve acı oluyor.

Tüm bunların karşısında teknik elemanlar ve emekçiler olarak yapmamız gereken ise, birlik olmak ve yitip giden canlarımızın peşine düşerek bu resmi-sivil katiller sürüsünden hesap sormaktır!

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları (TMMSP)

13 Mart 2012

İş cinayetine tepki

Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği, DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği, TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu ve İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği İstanbul Meclisi 12 Mart günü ortak bir açıklama gerçekleştirdi.

Bileşenler adına açıklamayı EMO İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin okudu. Metin, işçi sağlığı ve iş güvenliği alanındaki yaygın ve ölümcül sorunların en temel kaynağının küresel kapitalist sistemin üretim süreçlerinde esnek ve güvencesiz istihdam ve çalışma olduğuna değindi. İşçilerin sağlığının korunmasında en büyük yükümlülüğün üzerinde olduğu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın ise sadece bu süreçleri seyretmekle sınırlı kaldığını söyledi.

Ortak açıklamanın ardından bileşenler de birer konuşma yaptılar. Atılan sloganlarla eylem

sonlandırılırken, TMMOB şantiye içerisinde teknik inceleme yürütmek üzere ölümlerin olduğu bölgeye gitti. Eyleme BDSP, SODAP, EMEP, Halkevleri ve DHF gibi bir dizi kurum destek verdi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Esenyurt'ta organize işçi katliamı!

Adana Kozan'daki baraj inşaatında sefer baraj kapaklarının patlamasıyla göz göre göre katledilen 10 işçinin kanı kurumadan yeni bir işçi katliamı da İstanbul Esenyurt'ta yaşandı.

Sivas'ta 35 ilercici ve aydını diri diri yakan sermaye düzeni bir AVM inşaatında sağlıksız barınma koşulları ve köleliğe mahkum ettiği işçileri göz göre göre ölüme yolladı.

Katliamcılar aklanıyor

19 yıldır devam eden Sivas katliamı davasında verdiği zamanaşımı kararıyla katliamcı geleneğini ve tetikçileri aklayan devlet 11 işçinin yaşamını yitirdiği iş cinayetinde de patronları ve kendi kurumlarını aklama derdine düştü. Ancak, en basit işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için 11 işçinin yaşamını yitirdiği iş cinayeti bu düzenin çürümüşlüğüne bir kez daha ortaya serdi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan yerel yönetimlere, hükümetten asalak patronlara kadar tüm kurumların, katliamın suç ortakları oldukları görüldü.

Yanarak katledildiler

11 Mart Pazar akşamı yaşanan iş cinayeti haber portallarına ve televizyon kanallarına ilk olarak "bir otel inşaatında yangın" diye düştü. Dakikalar geçtikçe, yangının çıktığı inşaatın Avrupa'nın en büyük alışveriş merkezi olarak yansıtılan Marmara Park AVM'nin inşaatında yaşandığı anlaşıldı. İnsanca barınma koşullarından yoksun olarak yaşamaya mahkum edilen işçilerin, inşaat şantiyesinde kaldıkları çadırlarda "elektrik kontağındaki kaçak" nedeniyle akşam 21.00 sularında yangın çıktı. 1,5 ay önce de yangının çıktığı AVM inşaatında, hiçbir önlem alınmadan konteynerler yerine kış koşullarına dayanıksız bez çadırlarda kalan taşeron işçileri yangından sonra tıktık tıktık ranzalar da tek çıkışı daralttığı için paniğe kapılarak can verdiler.

İşçi katilleri hükümetten ödüllü

AKP hükümetinin şefleri, işçi katliamının ardından timsah gözyaşları dökerken, işçi katliamının arkasından dinci-gerici AKP hükümeti çıktı. Türkiye Müteahhitler Birliği 2010 yılı Yurtdışı Müteahhitlik Hizmetleri Başarı Ödülü'nü Erdoğan ve dönemin Sanayi Bakanı Zafer Çağlayan'ın elinden alan Kayı İnşaat'ın patronu Coşkun Yılmaz, katliamın ardından ortadan kayboldu.

Üyesi olduğu TÜSİAD'a her yıl 24 bin lira "prestij aidatı" ödeyen Müteahhit Kayı İnşaat, bünyesinde çalışan işçilere aylık kirası 35 lira olan şantiye konteynerlerini çok gördü. Kayı İnşaat'ın suç dosyasının bunlarla sınırlı olmadığı da görüldü. Aynı firmanın, Erzurum'un Tortum ilçesinde 3 Hidroelektrik Santral (HES) İnşaatı'nın yapımını üstlendiği ortaya çıktı.

Katliamın suç ortakları...

Sermaye hükümetinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ise, katliam itirafında bulundu. "Olayda ihmal var mı? İşçilerin kaldığı çadır daha önce denetlendi mi" şeklindeki sorulara Çelik, "Belki yapılmıştır. Bilgilerini alacağız" türünden geçiştirici yanıtlar verdi. AVM'nin yapımını üstlenen Kayı İnşaat'tan yapılan yazılı açıklamada ise işçi ölümlerinin sorumluluğu taşeron firmaya atılmak istendi. Kayı İnşaat'ın açıklaması, sermayedarlar ve devletin işçi katliamları konusundaki suç ortaklığını gözler önüne seren cinstendi. "Firmamız yangın önlemleri başta olmak üzere işçi sağlığına ve güvenliğine azami derece dikkat etmekte ve gerekli her türlü önlemi almaktadır. Bu konuda Çalışma Bakanlığı, SGK, güvenlik şirketimiz ve benzerleri gibi resmi makamlarca ve kurumlarca her türlü olumlu raporlar tarafımıza layık görülmüştür." ifadelerine yer verilen açıklamada, iş cinayetinin yaşandığı şantiyenin devletin bilgisi ve denetimi dahilinde olduğu itiraf ediliyordu.

Öldükten sonra sigortalandılar

İş cinayetinin ardından, işçilerin çalıştığı Kaldem adlı taşeron firmanın, işçilerin "sigorta girişi"ni yanarak ölmelerinin ardından yaptırdığı ortaya çıktı. İş cinayetinin haberini saat 21.30 sularında alan şirket, saat 22.40 sularında işçilerin kayıtlarını SGK'ya yaptırdı.

SGK'nın bu duruma izin vermiş olması da sermaye devletinin patronları nasıl koruduğunu gösteren çarpıcı örnekler arasında yerini aldı.

Taşeron firma Kaldem Yapı'nın diğer şantiyesinde de işçilerin naylon çadırlarda yatırıldığı ortaya çıktı.

Göstermelik tutuklamalar...

İşçi katliamının üzerine örtmeye yönelik son hamle ise göstermelik tutuklamalar oldu.

Esenyurt'taki yangınla ilgili mahkemeye sevk edilen 6 kişi tutuklandı. Böylece "günah keçisi" bulunmuş oldu. Çoğu taşeron olan 6 kişi tutuklanırken ne ana firma patronu ne ölüm sonrası sigorta girişi yapanlar ne de bütün sorumluluğu taşıyan devletin adı geçti.

Barınma sorunu gündeme geldi

Esenyurt'taki işçi katliamı, işçi ölümlerinin asıl sorumlusunun sermaye düzeni ve onun kurumları olduğu gerçeğini bir kez daha gösterdi. Her ay farklı sektörlerde yaşanan iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçilerin kanını ellerinde taşıyan kapitalistler ve onun devleti bir inşaatta 11 işçinin ölümüne neden oldu. Son yaşanan olay, alınmayan işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin yanısıra işçilerin sağlıklı barınma koşullarından yoksunluğu sorununu da gündeme getirdi.

SGK'dan skandal itirafı

Esenyurt'ta yapılan Marmara Park AVM inşaatında çalışan işçilerin kaldığı şantiyede çıkan yangında 11 işçinin öldüğü haberini alan Kaldem adlı taşeron şirket, gece saatleri olmasına rağmen aynı dakikalarda işçilerin sigorta girişini yaptığı gündeme gelmişti.

Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) Başkanı Fatih Acar, olayı doğruladı. Acar, "Hayatını kaybeden 11 işçinin tamamı sigortalı. Sadece bir tanesi Sivas ilinden sigortalı. İki işçinin sigortası yangından sonra gerçekleştiriliyor. Çetin Coşkun 22.43. Sevdin Özen 22.51. Yangın 21.00 sıralarında oluyor" dedi.

Acar, mevzuata göre işçiler işe girmeden önce işe giriş bildirgesi verilmesi gerektiğini, ancak inşaat işlerinde aynı gün işe giriş bildirgesi verilebildiğini belirten Acar, yasal olarak bir engelin olmadığını, 23.59'a kadar işe giriş bildirgesi verilebileceğini söyleyerek, SGK'nın skandaldaki payını hasır altı etmeye çalıştı.

"Müfettiş arkadaşlarımız konuyu inceliyor. Yangın sonrası işe giriş bildireleri verilen işçiler, bu tarihten daha önce işe başlamışsa bununla ilgili tespitleri yapacağız ve işveren nezdinde gerekli işlemleri yapacağız" diyen Acar, iş cinayetinin üzerine gidecekleri imajını vermeye çalışıyor. Ancak, katliamın yapıldığı iddia edilen tüm "denetimlere" rağmen yaşanması Acar'ın "kararlılığının" bir şey ifade etmediğini gösteriyor.

Bursa'da bildiri dağıtımı

11 Mart akşamı Esenyurt'ta yaşanan işçi katliamı karşısında Bursa BDSP bir bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. Heykel'de ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapılan dağıtımda işçi kanıyla çarklarını döndüren sermaye sınıfına karşı mücadele çağrısı yapıldı. Yağmur altında yapılan dağıtıma işçi ve emekçilerin ilgi gösterdiği gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Bursa

11 Mart 2012 | İstanbul

İSİG Meclisi Sözcüsü S. Murat Çakır ile taşeronluk sistemi üzerine konuştuk...

“Taşeron işçilerin mücadelelerinde her adım önemli!”

Nisan ayında gerçekleştirilecek olan Taşeron İşçileri Kurultayı öncesinde, taşeronlaştırmanın işçi sağlığı ve iş güvenliği alanına etkileri üzerine İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi Sözcüsü ile konuştuk...

- Taşeron köleliği bugün belediye, sağlık, maden, metal, tekstil, inşaat ve daha pek çok sektörde hüküm sürüyor. Taşeronluk sisteminin işçi sağlığı ve güvenliği açısından ne gibi etkileri var?

- Ölümlere ve sakat kalmalara en çok taşeron işçiler maruz kalmaktadır. Çünkü örgütsüzlüğün ve güvencesizliğin en gözle görülür biçimi taşeron çalıştırma biçimidir. Taşeron işçiler barınmadan ulaşım, ücretten beslenmeye ve iş güvencesine kadar işçi sınıfı içindeki en korunmasız kesimi oluşturmaktadır. Bizler “can güvenliği, iş güvencesi istiyoruz” derken tam da bu durumu kastediyoruz. Taşeron işçilere yasal haklarınız var deniyor. Örneğin sağlıksız koşullar var ise işçinin çalışmama hakkı var. Çalışmayın da görelim. Hemen işten çıkarılırsınız. Bırakın “çalışmıyorum” demeyi itiraz hakkınız bile yok. Bu yüzden can güvenliğinin yanına iş güvencesi talebini eklemeliyiz.

Taşeronlaştırma tehdidini bir örnek vererek açıklamak anlamlı olacaktır. Madenlerde özel ya da kamu işletmesi farketmez taşeronlaştırma oldukça yaygındır. Aynı madendesiniz. A şirketi işçisi olan kazmacılar galeri açıyorlar. B şirketi işçileri ise ray döşüyorlar. Galeri açarken açılan boşluklardan sızan grizu hemen yayılır. Diğer tarafta ise ray yapan işçinin çıkarttığı kıvılcımla aniden patlama meydana gelir. Özetle işi parçalarsanız karşılaştığınız durum budur. Çünkü işçiler iki ayrı şirkete bağlıdır. Denir ki asıl patron bu ilişkiyi sağlamakla mükelleftir. Bunun bile hayata geçmediğini biliyoruz. Ayrıca tekrar altını çiziyorum, taşeron uygulaması kamu işletmesi adı altındaki yerlerde de oldukça yaygındır.

Bu durumu Adana Kozan’daki Gökdere Barajı’nda da gördük. Taşeron işçiler barajda çalışırken su tutma işlemi başlatıldı. Ve kapakta su sızması olduğu halde çalıştırılmaya devam ettiler. Hatta barakaları da oradaydı. Ne oldu? 10 işçi arkadaşımız hayatını kaybetti. 6’sının cenazesi hala çamur deryası içinde aranıyor. Neden? Patron daha fazla para kazanmak için gereken önlemleri almadı o yüzden. Yoğun ve hızlı çalışma koşulları dayatıldı. Böylece taşeron baraj işçisi arkadaşlarımız göz göre göre katledilmiş oldu.

- Esenyurt’taki işçi katliamı taşeron köleliğinin iş cinayetlerinin önünü açması gerçeğinin son örneği

oldu. Bu iş cinayetine ilişkin İSİG Meclisi’nin gözlem ve değerlendirmeleri nelerdir?

- 11 Mart Pazar günü saat 22.00 civarında, Esenyurt’ta bir AVM inşaatının şantiyesinde işçilerin yatakhane olarak kullandıkları 3 çadırdaki yangın çıktı. 11 işçi yanarak hayatını kaybetti. Hepsisi de taşeron çalışıyordu. Öyle ki 2 arkadaşımızın sigorta girişleri bile ölümleri sonrası internet üzerinden yapıldı.

Taşeron sistemi matruşka bebeği gibidir. Matruşka bebeklerini açınca içinden yeni bir tanesi ve yeni bir tanesi daha çıkar. Bu AVM inşaatında da durum böyle. Sahibi Ece Türkiye, inşaatın üstlenicisi taşeron şirket Kayı İnşaat, alt taşeronu Kaldem ve yine başka taşeronlar da var. Bu şirketlerin açıklamalarını okuyorsunuz. Hepsisi biz sorumlu değiliz diyorlar. Oysa projeyi yapan şirketten başlayarak bütün taşeronlara kadar sorumlular. Taşeron çalıştırma bu sorumsuzluğa çanak tutuyor işte.

Aynı durum siyasi iktidar açısından da geçerli. Hayatını kaybeden maden işçileri için “ölüm onların kaderinde var” diyen bir Başbakan var. Esenyurt’taki katliamda ise yine AKP’li Belediye Başkanı “vadeleri dolmuş” diyebiliyor. Yapmaları gereken taşeron sistemini kaldırmakken utanmadan söylediklerine bakın.

Oysa durum ortada. İşçilerin barınma sorunu, çalışma hayatının bir parçasıdır. Bu cinayette de işçilerin barınırken korunmadığını görmüş olduk. AKP iktidarının ve sermayenin ekonominin lokomotifini dedikleri inşaat sektörünün, işçilerin kanıyla büyüdüğü gözler önüne serildi. İstanbul’un göbeğinde 10 Aralık 2011’de yaşanan Park Otel yangınında işçilerin hangi koşullarda barındığı gözler önüne serilmişti ve işçilerin soğuk havalarda nasıl ısındığı sorusu sorulmuştu. Ülkemizdeki hemen hiçbir inşaatla sağlanmayan barınma koşulları dolayısıyla işçiler her an sağlık sorunları ve hayati risk altında çalıştığı belirtilmişti. Yani bu katliam göz göre göre geldi.

Biz ilk açıklamamızda, 4 Aralık 1973 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile çıkan ve hala yürürlükte olan İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü’nün ‘İşçilere ait yatıp kalkma yerlerinde ve diğer müstemilatında bulunması gereken sağlık şartları ve güvenlik tedbirleri’ ikinci bölümü işçilerin barınma koşullarının nasıl olması

gerektiğini açıkladığımızı söylemiş ve bu koşullara uyulmadığını belirtmiştik. Diğer yandan çadırlarda döşenmiş uygun olmayan elektrik kabloları, tahliye kapısının olmaması ve her tarafın yanıcı madde ile kaplı olması katliamın nedenlerini oluşturdu.

Yani sorun yeni yasaların çıkması sorunu da değildir. Çünkü eski yasalar dahi uygulanmamaktadır. Denetimler yapılmamakta, işçi sağlığı ve güvenliği önlemleri maliyet olarak görülmektedir. Son olarak altını çizmem gerekiyor: Sadece taşeron köleliği yasaklansa iş cinayetlerinin birçoğu engellenmiş olacaktır.

- Nisan ayı içerisinde Taşeron İşçileri Kurultayı gerçekleştirilecek. Bu kurultayın gündemleri sizce ne olmalı, taşeron köleliği ve buna karşı mücadele nasıl bir hatta yürümelidir?

Taşeron işçilerin örgütlenmesinin üç temel sac ayağı olması gerektiğini düşünüyorum.

1- İnsanca yaşayacak bir ücret mücadelesi. Çünkü taşeron işçiler oldukça düşük bir ücretle çalışmaktadır. Ancak her sektör veya bölgedeki taşeron işçilerin ücret mücadelesi asgari ücret mücadelesi şemsiyesi altında kurgulanmalıdır.

2- Güvenceli iş mücadelesi. Çünkü taşeron işçilerin geleceği bugün patronun iki dudağı arasındadır. Taşeron işçiler geçici işçilerdir. Ayrıca taşeron şirketler kapı kaçtı sermayelerdir. Çok çabuk şirketler kapanabilir veya yer değiştirebilirler. Bu noktada “işten atılmaların yasaklanması” gibi kampanyalar yine yapılabilir.

3- Sağlıklı ve güvenli çalışma mücadelesi. Yukarıda değindiğim gibi ölüm ve sakat kalmalara en çok taşeron işçiler maruz kalmaktadır. Bu yüzden emek gücünü korumak için mücadele taşeron işçiler için acil bir sorundur.

Tabii ki uzun ve yoğun çalışma saatleri, alınmayan sağlık ve güvenlik önlemleri gibi... birçok konu ele alınmalıdır. Ancak bu hususların, bugün saydığım sac ayaklarının bir parçası olarak ele alınması gerektiğini düşünüyorum. Taşeron işçilerin mücadelelerinde her adımın önemli olduğunu düşünüyorum ve kurultay hazırlık çalışmalarında başarılar diliyorum.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Taşeron işçileri kurultaya yürüyor

Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi 9 Mart günü Maltepe Belediyesi önünde direnişlerini sürdüren taşeron işçilerini ziyaret ederek Taşeron İşçileri Kurultayı’nın duyurusunu yaptı.

“Direnen Maltepe direnişçi işçilerini selamlıyoruz; Taşeron İşçileri Kurultayı’na yürüyoruz!” şiarlı Kurultay Hazırlık Komitesi imzalı pankart açan işçiler basın açıklamasına sloganlarla başladılar. Basın açıklamasında, taşeron sisteminin işçilerin geleceğinin çalınması, sigortasız, sendikasıız çalıştırılması ve açlığa, sefalete mahkum edilmesi anlamına geldiği vurgulandı.

Taşeron işçilerinin yaşadığı kölelik koşullarının anlatıldığı açıklamada “Biz artık tek başımıza hareket etmiyoruz, kendi sorunlarımızın çözümünü kendi ellerimizde olduğunu biliyoruz. Maltepe Belediyesi

direnişçi işçilerin kendi alanlarında başlattıkları mücadele ve örgütlenme artık birçok belediyeye, tersanelere, fabrikalara taşınıyor. Bizler taşeron işçiler olarak bu sisteme karşı nasıl birlik olunacağını, nasıl mücadele edileceğini, geleceğimizi nasıl kazanacağımızı tartışmak, deneyimlerimizi paylaşmak ve kendi çözümlerimizi bulmak için kurultay örgütleyeceğiz” ifadelerine yer verildi.

Direnişçi işçilerden, Maltepe Belediyesi’nden, Kartal Belediyesi’nden, Adalar Belediyesi’nden, Tuzla tersanelerinden ve metal fabrikalarından katılan işçilerden oluşan Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi tüm taşeron işçileri kurultaya ve kurultayın öncesindeki oluşturulan komitelerde örgütlenerek mücadele etmeye çağırdı.

Basın açıklamasına Maltepe Belediyesi direnişçi işçileri, Kartal, Adalar ve Beykoz Belediyeleri’nde çalışan işçiler ile tersane ve metal işçileri katıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Direnişçi MEPA işçileriyle konuştuk...

“İşçilerin çaresiz olmadığını göstermek için direniyoruz!”

Esenyurt-Kıraç-Çakmaklı bölgesinde sömürü ve kölelik koşullarına karşı direnişe başlayan MEPA Mobilya işçileri bölgedeki işçilere mücadele ve örgütlenme çağrısı yapıyorlar. Metal İşçileri Birliği çalışanı devrimci işçiler MEPA'daki sömürü koşullarını ve bölgedeki tabloyu anlattılar...

“Çalışma saatleri çok uzun”

- MEPA Mobilya'daki çalışma koşulları nasıl, hangi sorunlar yaşanıyor?

Sabit Yıldırım: MEPA'da plastik ve metal sürgü elemanları, kapı-kapak mekanizmaları üretiliyor. Yoğunluklu olarak metal üretimi yapıyor. 120 ülkeye ihracat yapan MEPA'nın Türkiye ekonomisinde de geniş bir pazarı var. Zaten fabrikaya giren TIR'ların, arabaların haddi hesabı yok. MEPA yıllık cirosu sürekli artan bir firmadır. 08.00-19.00 arası uzun çalışma saatleri var. Haftalık 55 saat çalışma süresi var. Yarım saat yemek molası, 15'er dakikalık çay molaları dışında bir şey yok! Herkesin maaşı neredeyse aynı. Asgari ücret tutarında maaş uygulaması var. Önce Bayrampaşa'da bulunan fabrika ardından İkitelli'ye ve Kıraç'a geliyor. Eski işçilerin maaşları bu yüzden 1000

MEPA'da direniş çadırı

MEPA Mobilya'da işten atılan işçiler direnişlerinin 7. gününde direniş çadırı kurdular. Devrimci işçiler Ali Haydar Karaçam, Sabit Yıldırım ve Ahmet Akgül, kölece ve kurlsız çalışma koşulları altında çalışan binlerce işçiye mücadele ve örgütlenme çağrısı yapacaklar.

Direniş çadırı kuruldu

14 Mart sabahı erken saatlerden itibaren fabrika önünde toplanan işçiler öğle saatlerine kadar bekleyişlerini sürdürdüler. Saat 11.00 sıralarında ise, fabrika önünde bekleyen üç işçi için bir otobüs dolusu çevik kuvvet polisi ile sivil ve resmi polis araçları

TL'den fazla. Diğer işçilerin maaşları ise 650-700 TL arasında. MEPA'da çalışma saatleri çok uzun. Diğer yandan Cuma ve Pazar günleri işe izinli veya izinsiz, raporlu veya raporsuz gelmediğinde “3 gün tatil yapıyorsun” diye 3 günlük ücretini kesiyorlar. Biz hiç tam maaş alamadık. Hep keyfi kesintilere uğradık. Ayrıca bordrolar resmi değil. Normalde fabrikada bordronun iki örneği çıkartılır ve ne alıp almadığın yazar. Burada verilen bordrolarda hiçbir şey yazmıyor.

“Önlem alınmıyor”

- Fabrikada kaç işçi çalışıyor, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınıyor mu?

- Sabit Yıldırım: Fabrikada 150'den fazla işçi çalışıyor. Normalde fabrikanın kapısında “eleman aranıyor” diye yazar ama bizim direnişimizden beri bu yazıyı kaldırdılar. MEPA işçi sirkülasyonunun da yaşandığı bir fabrika. İnsanlar buraya geliyorlar, çalışma koşullarını beğenmeyip çıkıp gidiyorlar. Patron işçilere pervasız davranıyor. İşler yetişmediğinde ya da yetiştirilmesi gereken bir iş olduğunda işçilerin yanına inerek küfürler ediyor. Bu fabrikada oldukça fazla iş kazası yaşanıyor. Ben şimdiye kadar 6-7 kere elimi kestim. İçeride işçi sağlığı ve iş güvenliğiyle ilgili önlemler alınmıyor. Sadece yılda bir kez “İş Güvenliği Uzmanı” sıfatıyla birini getirtip seminer verdirtiyorlar. Seminerlerin çoğu da patronu övmekle geçiyor. Şubat ayında ise bir gün işe gelmezsen maaşından 3 günlük ücretin kesiliyor.

İş kazası nedeniyle elini kaynak makinesine kaptıran bir kadın işçi vardı ve iş kazası raporu istedi. Fabrika yönetimi bu kişiyi, anlaşmalı olduğu bir hastaneye götürdü. Kadın işçiye rapor vermemişler ve fabrikada patronla anlaşması gerektiğini söylemişler. Patron da bu kişiye, “sen ne kadar istiyorsun” diyerek yanıt veriyor. Raporu alıyor ama işten çıkartıyorlar.

- İşten atılma süreciniz nasıl gelişti?

- Sabit Yıldırım: Son süreçte, çalışan arkadaşlarımızla molalarda konuşup sohbet etmemiz

getirildi.

MEPA patronu tarafından beslenen kolluk güçleri, işçilerin fabrika önündeki bekleyişlerini uzunca bir süre takip ettiler. Direnişçi işçiler ise, MEPA'ya 50 metre uzaklıkta bulunan boş alanda direniş çadırını kurma hazırlıklarına başladılar. Çadır kurma işleminin tamamlanmasının hemen ardından BDSP'li sınıf devrimcileri direniş alanına kızıl bayraklar ve sloganlarla geldiler. “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” sloganlarının atıldığı ziyaret, BDSP'liler ve direnişçi işçilerin, alanı temizlemesiyle devam etti.

Devrimci Liseliler Birliği'nden öğrencilerin de katıldığı ziyarette Cumhuriyet gazetesi okurları da işçilerin yanına gelerek başarılar dilediler.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

patronun gözüne battı. Bundan sonra her yer talimatlarla doldurdular. Çalışma alanının her yerine uyarılar astılar. Örneğin işe gidemediğim ve rapor aldığım bir günün ertesinde işe geldiğimde beni çağurdular. “Biz senle anlaşamayacağız, işten çıkartacağız” dediler. Ben de “beni işten çıkaramazsınız” dedim. Tekrar işimin başına döndüm ve o arada patronla tekrar tartıştım. Böyle diyerek, bizi sendikal meseleden dolayı işten çıkartıklarının mesajını veriyorlardı.

Ayrıca türlü baskılar uyguladılar. Çeşitli bahanelerle işten çıkartmak istedikleri arkadaşları tehdit ettiler. Fabrikaya polisi sokarak emniyetten de destek aldılar.

- Ahmet Akgül: İşten atılmamızdan önce içerideki işçilerle bağ kurmuştuk. Çalışma koşullarına karşı örgütlenmek ve bir araya gelmek gerektiğini işçilerle tartışmıştık. Bu tartışmalar sırasında fabrikada iyi bir hava yakaladık ve komiteyi de oluşturduk. Komiteyi oluşturduktan sonra, komiteye katılan, bizimle yol yürüyeceğini söyleyen arkadaşlardan bazıları vazgeçtiler. Bu arkadaşlar aramızdan ayrıldılar. Biz de bu durumu sağduyuyla karşılaştık. Fabrikadaki çalışmamızı sürdürdük.

Sendikalaşma ve örgütlenme meselesini paylaştığımız ve tartıştığımız 10 kişilik bir ekip oluştu. Bu süre zarfında içimize girip, çalışmalarımıza katılıp sonra vazgeçen iki arkadaş yönetime, fabrikadaki sendikal çalışmayı anlatmış. Bu olayın ardından fabrikada muazzam bir baskı oluştu. Normalde patron günde bir veya iki kez fabrikayı dolaşıyorsa akşama kadar müdürler, ustabaşları, özellikle de sendika çalışması yürüten arkadaşlara baskı yaptılar. “Sakal kes, kılık kıyafetini düzelt” vb. söylemlerle baskı yaptılar. Kısacası, sendikalaşmayı duyunca fabrikada terör estirdiler. Bu baskıların ardından fabrika yönetimine tepki de oluştu. Sonrasında ilk gün Sabit'i ve bir başka arkadaşı çıkardılar. Kimseyi, sendika veya örgütlenme nedeniyle işten çıkarttıklarını söylemediler. Sadece, kılık-kıyafet konusunda fabrika disiplinine uymadığı için çıkartmak zorunda kaldıklarını söylediler. Çıkartılan işçiler içerisinde 6 aylık, 1 yıllık, 4 yıllık işçiler var. 5-6 ay boyunca kılık kıyafete uymuyor da bu işçiler niye çıkarılmadı. Ancak bunu açık biçimde dillendirmediler.

“Polislerle beraber geldiler”

- Ne gibi baskılarla karşılaştınız?

- Ahmet Akgül: Bizi işten çıkartacaklarını söylediklerinde sanki mahkum gibi uygulama vardı. Sivil polislerle beraber gelmişlerdi ve bizi tehdit ediyorlardı. Filiz (fabrikanın müdürü), “sizi tekme tokat attırmasını da biliriz” dedi. “Bizi zor kullanmaya mecbur etmeyin” diyerek işten atmak istediler. Üstümüzü değiştirirken bile soyunma odalarına polislerle gidip geldik. Bunun böyle olmayacağını, işten atmanın bu kadar basit olmayacağını söyledik. Fabrikada direniş sürecinin başlamasıyla birlikte baskı daha da arttı. Direnişin ilk

gününde işçilerle konuşan patron “bu fabrikayı kapatırım, yakarım ve kimseye parasını vermem” demiş. “Benim gözümde hiçbir şey yok, o insanlarla görüşmeyeceksiniz” diyerek işçilerin bizimle olan ilişkisini koparmaya çalıştı. Biz de fabrikadaki işçilerle konuşmaya devam ettik. Fabrikada yönetime karşı da duyarlı işçilerin tepkisi var. Toplantı sırasında bunu kimse dile getirmemiş. Patron, “sendika için uğraşanların isimlerini biliyorum. Bu fabrikada hala birileri var ve onları da işten atacağım” demiş. Toplantı yapmasının bir nedeni de fabrikanın çeşitli bölümlerine, kapılarına “çözüm sendikada, çözüm birlik olmakta, çözüm sendika” diye yazılar yazılması. Bunun sonrasında ise direniş süreci başladı. Direniş çadırımızı kurduk ve kararlıyız.

- Direnişinizle neyi hedefliyorsunuz?

- **Ahmet Akgül:** Esenyurt bölgesi işçiler için cehennem, patronlar için muazzam bir cennet. Çalışma saatleri, keyfi uygulamalar almış başını gitmiş. Esenyurt'ta güçlü bir örgütlenme olmadığı için patronlar işlerini daha rahat yapıyorlar. İşten atmalar, taşeronlaştırma, Esenyurt'ta 11 işçinin çadırda yanarak can vermesi gibi uygulamalara karşı emekçileri, işçileri örgütlenmeye ve dayanışmaya çağırıyoruz.

- Talepleriniz neler?

- **Ali Haydar Karaçam:** İçeride 15 günlük ihbar tazminatlarımız var ve bunların karşılanmasını istiyoruz. 7 saat fazla çalıştırılıyorduk. Mesai ücretlerinin brüt ücret ödenmesini talep ediyoruz. 1 yılı doldurmadığımız için işe geri dönüşle ilgili hakkımız da bulunmuyor.

- Bölgede kölelik koşulları ve kuralızsızlık açısından nasıl bir tablo var, örgütlenme ne düzeyde?

- **Ali Haydar Karaçam:** Direniş çadırını kurduğumuz bölge; Hadımköy, Kıraç, Çakmaklı Sanayi'nin olduğu bir bölge. Burada ağırlıklı olarak tekstil, plastik ve metal sektörü var. Burada binlerce işçi gerçekten kölelik koşullarında çalışıyor. İşçiler 12 saat çalıştırılıyor, mesai ücretleri ödenmiyor, aylardır maaş alamayan işçiler var. Direnişimizi kurgularken sömürü koşullarına karşı işçilerin çaresiz olmadığını, karşı durduklarında, direndiklerinde sonuç alabileceklerini göstermek için çadır kurduk. Hadımköy-Çakmaklı bölgesi sömürünün yoğun olduğu bir bölge olmasına rağmen

işçilerin bilinci oldukça geri durumda. Bu direniş sürecinde de burayı bir faaliyet alanı olarak görüp direnişçi işçiler olarak buradaki sorunlara müdahil olacağız. Uzun çalışma saatlerine, işten atmalara, düşük ücretlere vb. karşı bir direniş cephe yaratma hedefiyle hareket ediyoruz. Direnişimizde bunu ön plana çıkaracağız. Direnişimize işçilerin verdiği tepkilere de baktığımızda olumlu tepkiler alıyoruz. Böyle bir sömürü cehenneminde ilk defa 3 işçi çıkıp patronun karşısına dikilmiş ve haklarını istiyorlar. Bu sömürü koşullarına katlanmadıklarını ifade ediyorlar. Bu durum, sömürü tablosuna karşı bir alternatif yaratıldığını gösteriyor. Yeter ki direniş bayrağını daha ileri durumlara sıçratabilelim.

“Örgütlülük ve örgülenme deneyimi az”

- Bölgedeki sendikal örgütlülük düzeyine baktığımızda örgütlenme deneyiminin de az olduğunu görüyoruz. Birleşik Metal'in Gimsan ve Konvekt'a da örgütlülüğü bulunuyor. Gimsan 3 yıldır iflas bekleyen ve TMSF'ye teslim edilmiş bir fabrika. Kriz sürecinde işten atmaların yaşandığı Konvekt'a da ise sendikal örgütlülüğe yönelik saldırılar var. Plastik sektöründe örgütlü bir fabrikanın yanısıra Teksif'te örgütlü Vakko var. Sendikal örgütlülüğün zayıf olduğu bir yer. Burada ayrıca sendikal örgütlülük deneyiminin yaşandığı birkaç fabrika da var. Colins, Castle&Blair ve BJ Tekstil direnişleri yaşandı ama başarı sağlanamadı. Bu açıdan da bölgede bu tür faaliyetleri arttırabilmek gerekiyor. Bu açıdan örgütlenmeye açık bir bölge.

- Dayanışma nasıl?

- **Ali Haydar Karaçam:** Direnişteki bir haftalık sürece baktığımızda içerideki işçilerden olumlu bir destek var ama bunu devrimci, ilerici kamuoyunun daha fazla sahiplenmesi gerekiyor. Demokratik kitle örgütleri, sendikaların buradaki direnişini mevzi olarak görüp, bölgedeki sorunlara müdahalenin bir aracı olarak görüp sahiplenmeleri gerekiyor. Bu açıdan sınıf dayanışması önemli.

- Direniş sürecini nasıl ilerleteceksiniz?

- **Ali Haydar Karaçam:** Direniş çadırını mevzi olarak görüyoruz ve bu bölgeyi, sömürü koşullarını işçi ve emekçilere anlatabilmek için mevzi olarak kullanacağız. Biz burada faaliyet yürüten devrimci işçileriz. Metal İşçileri Birliği çalışanı devrimci işçiler olarak fabrikada çalışma yürütüyorduk. Burayı çalışma alanı olarak görüyoruz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ELTA'da yeniden direniş

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) öncülüğünde örgütlenen ve ELTA patronunun işten atma saldırısıyla karşılaşan işçiler Ocak ayında geriye dönük hakları için RMK Tersanesi önünde direnişe geçmişlerdi.

İşten atma saldırısı ile içeride kalan işçileri sindirdiğini düşünen ELTA patronuna ikinci cevap geçtiğimiz haftalarda tekrar verildi. TİB-DER öncülüğünde örgütlenme çalışmasına devam eden işçiler, ELTA patronunun çok düşük bir zamla Ocak zamlarını geçiştirme manevralarına karşı birleşerek itiraz ettiler. İşçilerin kendisi ile yaptığı görüşmelerde sürekli oyalama taktiği izleyen ELTA patronu, 4 işçinin kararlı duruşuna karşı önce yıllardır kullandığı ücretli izinleri zorla kullandırmaya çalışarak ardından tersaneye işbaşı yaptıkları kartları iptal ettirerek karşılık verdi.

Buna karşılık işçiler 12 Mart Pazartesi günü RMK tersanesi önünde direnişe geçeceklerini ELTA patronuna iletiler. Pazartesi günü ELTA patronunun “gelin haklarınızı vereceğim” çağrısı üzerine işçiler direnişe çıkmayarak şirket binasına gittiler. Burada ELTA patronunun işçilere haklarını vermek yerine zorla istifalarını imzalatmaya kalkması sonucu şirketi terk eden işçiler, direnişi bu defa her ne pahasına olursa olsun başlatma kararı aldılar.

14 Mart günü RMK Tersanesi önünde TİB-DER öncülüğünde direniş başlatıldı. İşçilerin tersane kapısından içeri giriş yaptığı esnada önce TİB-DER adına bir konuşma yapıldı. Ardından ELTA işçileri adına basın açıklaması okundu. İşten atılan işçilerden biri tarafından okunan açıklama işbaşı yapan işçiler tarafından ilgiyle dinlendi. Açıklamanın ardından sloganlar eşliğinde kapı önünde beklenmeye başlandı. Bir süre sonra dernek temsilcisi ve bir işçi temsilcisi tarafından tersane yetkililerinden birisi ile görüşme talebi tersanedekilere iletildi. ELTA patronu ile tersane arasında yapılan görüşmede patronun işçilerin haklarını verdiği, işçilerin kendilerinin işten çıkmaya çalıştığını söylediği belirtildi. ELTA patronunun yalan söylediği ifade edilerek tekrar görüşme talep edildi. Sürekli yetkili yok denilerek tersanenin yaptığı oyalama taktiği atılan sloganlarla teşhir edildi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Manisa işçilerinden ‘PAYDOS’

Manisa PAYDOS İşçi Bülteni'nin 2. sayısı işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Dağıtım faaliyetleri esnasında birçok işçinin bülteni artık tanımaya başladığı gözlemlendi.

İşçilerden yoğun ilgi

Bültenin orta sayfasından yer alan “Bunları biliyor musunuz?” köşesinde işlenen konuların, “Kıdem tazminatının gaspı, sağlıkta dönüşüm” Manisalı işçi ve emekçiler tarafından dikkatle okunduğu görüldü.

Bültenin 2. sayısında oluşturulan “Hukuk köşesi” ile Manisa işçilerinin soru ve sorunlarına cevap olmaya yönelik başlatılan çalışma ilk karşılığını verdi. Av. Seyit Nusret Öztürk ve Av. Zeycan Balcı Şimşek'in desteği ile oluşturulan çalışma ile Manisa'daki kuralızsızlıkları ve yasalardan doğan hakları işçi ve emekçilere anlatmak ve onların sorularına cevap olmak hedefleniyor.

Yeni sayı hazırlıkları başladı

3. sayı için hazırlıklar da hızla başladı. Yeni sayının temel gündemi 1 Mayıs olacak. Aynı zamanda eğitimdeki “4+4+4” uygulaması, Manisa'da kurulan Sağlık Hakkı Meclisi'nin faaliyetleri, 8 Mart eylem ve etkinliklerinin haberleri, Manisa'da yaygın olan 12 saat çalışma sorunu ve işçi sağlığı güvenliği üzerinden yaygın yaşanan “iş kazaları” yeni sayıda işlenecek. Hukuk köşesinde ise işçilerden gelecek olan sorular avukatlardan alınacak destekle ayrıntılı bir biçimde cevaplandırılmaya çalışılacak.

Kızıl Bayrak / Manisa

Amylum'da grev sürüyor...

Adana Sakıp Sabancı Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren Amylum Nişasta'da grev sürüyor. Tek Gıda-İş üyesi işçiler, grev yerinde vardiyalı olarak nöbet tutuyorlar.

Sanayi bölgesinin uzak olmasından kaynaklı destek ziyaretleri sınırlı olsa da çeşitli kurum ve kuruluşlar tarafından 8 gün içerisinde bir takım ziyaretler gerçekleşmiş durumda. İç örgütlülük konusunda kendilerine güvenen işçiler kazanacaklarına, haklarını alacaklarına inanmaktalar.

BDSP, daha önce grev hakkında bilgi almak amacıyla gerçekleştirmiş olduğu ziyaretlerin yanı sıra 8. günde de grevci işçilerin yanındaydı. Adana İşçi Bülteni'nin son sayısını da grev yerinde bekleyen işçilere ulaştırarak grev süreci hakkında bilgi aldı. Yapılan sohbetlerle işçiler Adana'da faaliyet yürüten Sanayi İşçileri Derneği'nin çalışmaları hakkında bilgilendirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

Sağlık Hakkı Meclisleri toplandı

Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi, 11 Mart'ta Ankara Ahmet Taner Kışlalı Spor Salonu'nda gerçekleştirilen bir etkinlikle kuruldu. Sağlıkta dönüşüm projeleriyle sağlık alanına dönük saldırıların işlendiği etkinlikte GSS gibi saldırı yasalarının geri çekilmesi talebi yükseltildi. Türkiye'nin dört bir yanından katılımların olduğu meclise CHP'li ve BDP'li milletvekilleri, DİSK, KESK, TMMOB ve birçok siyasi parti, sendika, ilerici ve devrimci kurum katıldı.

Ankara'dan meclise katılım sağlayan güçler Anadolu Gösteri Merkezi'nin önünde toplanarak etkinliğin olduğu salona kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı yürüyüşte Ankara Sağlık Hakkı Meclisi, Mamak Sağlık Hakkı Meclisi, Ankara Hekim Meclisi ve Türkiye Psikiyatrlar Derneği pankartları taşındı.

Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi'ne, çeşitli illerden gelen sağlık hakkı meclisleri kendi pankartlarıyla katıldılar.

Meclis'in açılış konuşmasında etkinliğin çağrıcısı olan kurumlar ve katılımcılar selamlandı. Daha sonra "Bize yalan söylediler" isimli belgeselin gösterimine geçildi. Belgeselde sağlıkta dönüşüm politikaları üzerinden sağlık hakkına yönelen saldırılar anlatıldı. Ayrıca 1 Ocak 2012 tarihi itibarıyla yürürlüğe giren GSS'nin kapsamı ve uygulanması hakkında bilgi verildi.

Ardından kürsüye çağrıcı örgütler adına TTB Merkez Konseyi Üyesi Eriş Bilaloğlu davet edildi. Bilaloğlu, etkinliği örgütleyen kurumlar adına yaptığı konuşmasına "Evet kar-kış demediniz, geldiniz. Kış sizi-bizi hepimizi yordu, yorulduk. Türkiye ağır bir kış geçirdi-geçiriyor; kış uzadı, kötü hava koşulları uzun sürdü. Ama işte artık bahar geldi-geliyor, bahar gelecek. Bunu biliyoruz, biliyorduk elbette. Ama asıl baharı biz getireceğiz" sözleriyle başladı. Türkiye'ye baharı getirmeye gelen; eşit, ücretsiz, ulaşılabilir ve nitelikli sağlık hizmeti herkese lazım diyen; dayanışmayı, mücadeleyi büyütme gelen herkese teşekkür etti. Daha sonra sağlık hakkı meclisleri hakkında bilgi veren Bilaloğlu, konuşmasına şu sözlerle devam etti: "Ne yapacak sağlık hakkı meclisleri? Bu açılış töreni. Bugün az konuşacağız, çünkü açılış töreni. Sonra hem çok konuşacağız hem de konuştuğumuzdan çok çok daha fazla iş yapacağız."

Etkinliğe katılan herkesi yerellerine döndüğünde komşusuna, arkadaşına sağlıkta yıkım politikasını anlatmaya çağırarak Bilaloğlu, konuşmasını "İnsan

olarak doğduk, insan gibi yaşayacağız. Evet önce bizi görmeleri, duymaları lazım. Hep birlikte, en güçlü bir şekilde söyleyelim, sağlık haktır diyelim. Her yerden duysunlar; tam zamanı şimdi: Sağlık haktır, sağlık haktır, sağlık haktır!" sözleriyle sonlandırdı.

Eriş Bilaloğlu'nun konuşmasının ardından 38 ilde kurulan sağlık hakkı meclislerinin isimleri okundu ve "Sağlık Reformu"nun oylamasına geçildi. Sağlık Reformu okunarak oylamaya sunuldu ve reform oybirliği ile reddedildi. Bu oylamanın ardından Sağlık Hakkı Meclisi'nin ortaya koyduğu taleplerin oylanmasına geçildi. Bu talepler ise oybirliği ile kabul edildi.

Oylamaların ardından meclise kısa bir ara verildi. Bu arada Çankaya Belediyesi HoyTur Halk Oyunları Ekibi'nin sunduğu gösteri ilgi ve beğeniyle izlendi. Gösterinin ardından meclis kaldığı yerden devam etti. Sincan'da tutuklu bulunan SES üyelerinin etkinliğe gönderdiği mesaj alkış ve sloganlarla karşılandı.

Sonrasında İl Sağlık Hakkı Meclisleri sözcülerine söz verildi. Bu bölümde meclis üyeleri etkinliği selamlayan konuşmalar yaptılar ve önerilerde bulundular. Bu bölümde ayrıca İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi taşeron işçileri ve Billur Tuz direnişçileri de konuşma yaptılar.

Tüm konuşmaların ardından SES Genel Başkanı Çetin Erdolu tarafından sonuç bildirgesi okundu. Sağlık Hakkı Meclisi tarafından oluşturulan bildirmede birleşik mücadelenin önemine vurgu yapıldı. Açılış töreninde oylan maddeler sıralandı ve bu talepler için (eşit, ücretsiz, nitelikli, ulaşılabilir sağlık hakkı, GSS'nin geri çekilmesi vb.) mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı. Ayrıca 14 Mart Tıp Bayramı'nda Ankara'da Sağlık Bakanlığı önünde diğer illerde ise sağlık müdürlükleri önünde eylemli bir süreç örgütlenme kararı alındı. Yerelerde yürütülecek çalışmaların (imza kampanyası, eylem-miting, referandum vb.) önemine de değinilen bildirge bir kez daha birleşik mücadele çağrısıyla son buldu.

Sonuç bildirgesinin okunmasının ardından Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi, Hacettepe Band Grubu'nun söylediği coşkulu ezgilerle son buldu.

Meclise yaklaşık 1500 kişi katıldı. Ancak katılımın sürekli azaldığı gözlemlendi. Billur Tuz direnişçilerinin yanı sıra Çapa Tıp Fakültesi taşeron işçileri de seslerini kürsüden duyurma imkanı buldular. Çapa Tıp Fakültesi işçileri ayrıca süreçlerini anlatan bildirilerin dağıtımını yaptılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

İzmir'de sağlıkçılardan eylem

38 ilde Sağlık Hakkı Meclisleri'nin 11 Mart günü Ankara'da yapılan toplantısında alınan karar üzerine 14 Mart'ta İzmir'de eylem yapıldı.

YKM önünde toplanan yaklaşık 200 kişilik kitle SGK önüne yürüdü. Basın metnini TMMOB İzmir İKK Başkanı Ferzan Çiftçi, İzmir Sağlık Hakkı Meclisi adına okudu. Basın metninde 11 Mart'ta Ankara'da yapılan toplantıda nelerin konuşulduğu ve Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi'nin sağlıkla ilgili temel görüşleri madde madde sayıldıktan sonra, tümünü özetleyen şu sözlerle bitirildi: "Meclisimiz, başta GSS, 663 sayılı KHK ve kamu hastane birlikleri olmak üzere uygulanan sağlık politikalarından doğan ve doğacak olan mağduriyetler ve politikalara karşı yürütülecek sağlık hakkı mücadelesine ilişkin birlikte mücadele kararlılığını göstermiştir."

Basın metni okunduktan sonra, Sivas katliamı davasını zamanaşımına uğratılması kınandı ve "Faşizme karşı omuz omuza!", "Sivas şehitleri ölümsüzdür!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Taşeron işçileri dekanlığa yürüdü

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi taşeron işçileri işten atmaların durdurulması ve mahkeme kararının uygulanması için dekanlığa siyah çelenk bıraktılar.

Çapa'daki İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde çadır kuran Çapa taşeron işçileri 14 Mart günü çadır önünde toplanmaya başlayarak dekanlığa çelenk bırakma eylemi ve basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Yürüyüş sırasında slogan atan kitle ayrıca sağlık emekçilerini, öğrencileri, hasta ve hasta yakınlarını eyleme destek vermeye çağırdı. 14 Mart'ın Tıp Bayramı olduğunu hatırlatan işçiler bayramı kutlamadıklarını ve öfkeli olduklarını vurguladılar.

Kampüs içerisindeki yürüyüşten sonra dekanlık önüne gelindi. Dekanlık kapısına işten atılan taşeron işçileri tarafından siyah çelenk bırakıldı. Sonrasında açıklama yapan Kadir Ağsu, 14 Mart Tıp Bayramı'nda yapılan kutlamalara atıfta bulunarak, iş güvencesi talebiyle bu kutlamalara katılan sağlık çalışanlarının engellendiğini belirtti. Taşeron sistemine de değinen Ağsu, 2008'den bu yana yapılan incelemeler ve verilen raporların bu işçilerin asıl işverenin işçileri olduğu yönünde olduğunu vurguladı.

Eyleme, aralarında Dev Sağlık-İş, Eğitim-Sen 1, 6, 8 No'lu Şubeler, SES Aksaray Şubesi, TTB, İşçi Kardeşliği'nin de olduğu sendika ve kurumlar destek verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

11 Mart 2012 | Ankara

Bosch işçileri çeteyi aşıyor Birleşik Metal’de birleşiyor!

Bosch’da aylara yayılan örgütlenme sürecinin sonunda Bosch işçileri Türk Metal çetesine okkalı bir samar vurarak istifa yoluna gittiler. Bosch işçilerinin kararlılığı karşısında Türk Metal çetesi kirli yöntemleri boşa çıkıttı.

14 Mart günü sabah saatlerinden itibaren önce grup grup başlayan istifalar gün içerisinde giderek arttı, 08.00-16.00 vardiyasında da kitlesel istifalar geldi. Fabrikadan toplu biçimde çıkan işçiler istifa ve üyelik işlemlerinin yapıldığı Osmangazi Emek Kültür Merkezi’ne hareket ettiler.

Çember yarıldı, yol açıldı

İstifa ve üyelik işlemleri için ilk hamleyi yapma görevi gece vardiyasına düştü. Ancak Türk Metal çetesi de elindeki son kozları oynamak için iş başındaydı. Çetenin ilk icraatlarından birisi Birleşik Metal’in işçileri taşımak için tuttuğu araçları tehdit ve şantajla engellemek oldu. Taşıma için tutulan 30 aracın sahipleri tehditler karşısında gelmekten vazgeçtiler. Bunun üzerine Birleşik Metal Kocaeli’nden otobüs getirme yoluna gitti. Türk Metal çetesi bununla da yetinmedi, vardiya çıkışında fabrika önlerinde yığınak yapmaya çalıştı. Onun bu çabasına Bosch yönetimi de servis araçlarını fabrika içerisine çekerek destek oldu. Daha önce “hır güür istemiyoruz, işçi istediği sendikayı seçer” biçiminde açıklamalar yapan Bosch yönetimi son dakikada böylelikle sınıfsal çıkarlarının gereğini yaptı. Bu ilk engelleme girişimleri kısa bir süreliğine bir bocalama yaratsa da, Bosch işçisinin öfkesini büyütmekten başka bir sonuç vermedi. Fabrikalardan çıkan işçiler grup grup Kültür Merkezi’ne geldiler.

Merkeze gelenler öncelikle küçük bir gruptu. Bu sırada Türk Metal de dışarıdan topladığı adamlarıyla gözdağı vermeye çalışıyordu. Ancak Birleşik Metal’in diğer fabrikalardan üyeleri, yönetici ve temsilcilerinden oluşan kitle ile birlikte öncü Bosch işçilerinin kararlılığı sayesinde bu baskı girişimi boşa çıkarıldı. Hemen ardından da ilk adımı atan öncü Bosch işçileri, diğer işçilere telefonlarla ulaşarak onların gruplar halinde toplanarak gelmelerini sağladılar. Bu dakikadan sonra ilk andaki tereddütlerini bırakan Bosch işçileri gruplar halinde Kültür Merkezi’ne geldiler. Böylelikle çember kırılıp su yatağını bulmuş oldu.

Büyük buluşma

Gece vardiyasından gün boyu gelişler devam ederken asıl kritik an 08.00-16.00 vardiyasının tutumuydu. Bu vardiyadan toplu kitlesel bir çıkış olması durumunda çok önemli bir eşik de dönülmüş olacaktı. Türk Metal geçişlerin önünü almak işçilerin cep telefonlarına “en fazla 50 kişi geçti” şeklinde mesajlar atarken, geçişi tamamlayan işçiler arkadaşlarına ulaşarak gerçekleri aktardılar.

Bosch yönetimi sendikanın girişimleri sonucu servis araçlarını içeriye sokmayacağını dillendirse de, vardiya çıkışında sabah yaptığını bir kez daha yaptı. Bu saatten sonra içerideki öncü işçilerin tutumu belirleyici oldu. Gruplar halinde fabrikalarından çıkan işçiler birleşerek toplu biçimde Birleşik Metal’in servis noktalarına yürüdüler.

Gün boyunca coşkunun doruğa çıktığı an gündüz vardiyasının Kültür Merkezi’ne geldiği an oldu.

Burada bulunan işçiler, temsilciler ve sendikacıların oluşturduğu koridor arasında alkış ve sloganlar eşliğinde yürüyen Bosch işçileri salona son derece etkileyici bir atmosfer altında girdiler. Bu sırada çok sayıda işçi ve sendikacının da gözyaşlarına hakim olamadığı görüldü. Büyük bir duygusal yoğunluğun yaşandığı bu sırada “İnadına sendika, inadına DİSK!”, “Biz, biz, biz Bosch işçisiyiz, sarı sendikayı göndereceğiz!” gibi sloganlar atılıyordu. İşçilerin gelişinin ardından Kültür Merkezi bir bayram yerini andırıyordu. Davul zurna eşliğinde halaylar çekilirken, gelenlerle karşılayanlar birbirlerine sarılıyorlar zaferlerini kutluyorlardı.

Tüm bunlar olurken Kültür Merkezi’nin önündeki yolun 30 metre aşağısında polis barikatının arkasında da Türk Metal yaklaşık 100 kişilik bir kitle toplamıştı. Panzerlerin arkasında zaman zaman “Şehitler ölmez, vatan bölünmez!” gibi sloganlar atıyorlardı.

Tek yumruk oldular

Gelen işçilerin de salonda kurulu masalarda istifa ve üyelik işlemlerini tamamlamasının ardından tüm kitle salona alınarak konuşmalara geçildi. İlk sözü Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci aldı. İşçilere “yuvanıza hoş geldiniz” diyerek seslenen Ekinci, buranın işçilerin kendi evi olduğunu söyleyerek Bosch işçilerini selamladı. Arkasından kürsüden Bosch işçilerini alkışlamaya çağıran ajitatif bir çağrı yapıldı. Bunun üzerine salondan yoğun alkışlar yükseldi. Arkasından Birleşik Metal Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu sözü aldı. Bosch işçilerini selamlayan Serdaroğlu “Esaret altında bulunan 30 bin işçi bu anı bekliyor. Bosch işçileri bir çoban ateşi oldu. Türk Metal üyesi diğer işçiler de bu sürece mutlaka dahil olacaktır” dedi. 12 Eylül darbesiyle Türkiye Maden-İş üyelerinin nasıl Türk Metal’e geçirildiğini anlatarak, Bosch işçilerinin bu saltanı yıkmak üzere anlamlı bir adım attığını ve Türk Metal’de tek bir işçi dahi bırakmayacaklarını söyledi. Ardından da sözü gelecek TİS sürecine bağlayarak bu süreçte “Bosch işçileri kendi taslaklarını kendileri oluşturacak, kararlarını kendileri alacak, temsilcilerini kendileri seçecek” dedi. Gündemdeki kıdem tazminatı ve esneklik saldırılarına değinerek bu mücadelenin aynı zamanda bu saldırılara karşı da bir yanıt olacağını vurguladı.

“Mustafa Şen onurumuzdur!”

Serdaroğlu konuşmasında birkaç gün önce işten atılan öncü işçilerden Mustafa Şen’i “iş kazası geçiren arkadaşımız” diyerek selamladı ve kürsüye çağırdı. Bunun üzerine salonda coşku yükselirken işçiler “Mustafa Şen onurumuzdur” şeklinde slogan attılar.

Serdaroğlu’nun ardından DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu bir konuşma yaparak DİSK’in Bosch işçilerinin arkasında olduğunu vurguladı.

Hemen ardından da Genel Sekreter Selçuk Göktaş kürsüye gelerek, Bosch işçi komitesinin talepleri doğrultusunda randevu talebinde bulduklarını ve aldıkları faksa göre 10 Nisan’da Bosch merkezinin kendileriyle görüşecekleri bilgisini verdi. Bunun üzerine salondan yeniden güçlü alkışlar yükseldi.

Bu duyurunun ardından ilk güne ilişkin programın tamamlandığı duyuruldu. Vardiyası gelen Bosch işçileri fabrikaya dönerken, gece vardiyasından gelip

salonda bekleyen işçiler de dinlenmek üzere evlerinin yolunu tuttular.

Metal işçilerinin kalbi Bosch’la atıyor!

Bu arada Bosch işçilerinin attığı adım Tofaş ve Renault başta olmak üzere Türk Metal’in birçok fabrikasında yakından izleniyor. Gün boyunca Bosch işçisinin kalbi buralarda attı demek yanlış olmaz. Bosch işçilerinden birçoğu bu fabrikalardan tanıdıklarıyla sürekli görüşme halinde olurken, bazıları telefonlara yetişemediklerini söylüyorlardı. Bu arada gelen bilgilere göre Renault’ta ciddi bir karışıklığın doğarken Türk Metalciler duruma müdahale ettiler. Bundan dolayı da saat 11.00 civarında Kültür Merkezi yakınlarında bekleyen insanların büyük bölümünü Renault’a yönlendirdikleri söylentiler arasındaydı. Türk Metal cephesinden gelen bilgilerden bir diğeri ise 2 Nolu Şube Başkanı Şevket Yılmaz’ın görevden alındığı yönünde.

İkinci gün...

İkinci gün sabah 24.00-08.00 vardiyasından çıkan işçiler topluca Türk Metal’den istifa ettiler. Gece vardiyasından çıkan işçiler saat 7.30’da fabrikalardan çıktılar. Bosch yönetimi bir kez daha servisleri içeri sokarak işçileri engellemeye kalktı, ancak buna rağmen yüzlerce işçi toplu olarak fabrikanın dışına çıktı ve kendilerini bekleyen Birleşik Metal servislerine bindiler.

Coşkulu ve kararlı adımlarla servis araçlarına binen işçiler burada Türk Metal çetelerinin taşı saldırısına uğradı. Servis araçlarını taşıyan çetenin beslemeleri işçilerin kararlılığını daha da arttırırken bu saldırı zavalıca bir girişim olarak kaldı.

Servisler işlemlerin yapıldığı kültür merkezi önüne geldiğinde coşku büyüktü. Alkışlar ve sloganlarla gelenleri karşılayan Birleşik Metal üye ve yöneticileriyle Bosch işçileri kucaklaştı.

Tüm bunlar olurken Türk Metal’in beslemeleri de polis kordonu altındaki yerlerinden “Şehitler ölmez vatan bölünmez” diye bağırıp İstiklal Marşı okudular. Kendi bölgesinde tepinen yaklaşık 100 kişiden oluşan ve içki içtikleri gözlenen bu gruhun kültür merkezinde herhangi bir etkisi olmadı.

Bosch işçilerinin

Türk Metal'den istifa ederek Birleşik Metal'in yolunu tutan Bosch işçileri, tarihsel anlamı büyük son derece önemli bir adım attılar. Henüz çıktıkları bu yolu tamamlamış değiller. Fakat şu haliyle de emin adımlarla ilerlemektedirler. Ancak attıkları adımın anlamı ve taşıdığı değer onlara her türlü destek ve dayanışmayı tam bir biçimde vermeyi zorunlu kılmaktadır. Çünkü Bosch işçilerinin bu çıkışı, sınıf mücadelesini derinden sarsacak düzeyde etkileri olabilecek bir gelişmedir. Öyle ya sözkonusu olan Türk Metal şahsında 12 Eylül darbesiyle işçi sınıfına giydirilmiş bir deli gömleğinin parçalanmasıdır.

Bosch işçileri halihazırda işçi sınıfının öncü gücü metal işçilerine giydirilmiş bu gömleği parçalamaları da onda büyük bir gedik açmış durumdadırlar. Eğer başarılılarsa bu deli gömleğinin bir çorap sökücü gibi parçalanıp çöpe atılması işten değildir. MESS'in uşağı Türk Metal çetesi metal işçileri nezdinde öylesine büyük bir öfke yaratmış durumdadır ki, Bosch işçisinin başarısı, bu öfkenin patlamasına yol açabilir. Bu öfke de kabından çıkarsa eğer Türk Metal çetesi süpürür çöpe atar.

Halihazırda Türk Metal çetesinin sultanı altında bulunan Bosch'un yanbaşındaki büyük ölçekli stratejik metal fabrikalarında çalışan işçilerin gözleri Bosch işçisinin üzerindedir. Bosch'ta yaşanan her gelişme işçiler arasındaki çok yönlü toplumsal ilişkiler nedeniyle anında aktarılmakta ve bugün için açık biçimler kazanmamış olsa dahi anlık tepkilere dönüşmektedir. Eğer Bosch işçisi başarısızsa bu fabrikalar bugünkü örgütlülük düzeyleri nedeniyle Türk Metal çetesinden kurtulmak üzere Bosch işçisinin izinden gidemeseler dahi, bilinç ve örgütlenme planında büyük sıçramalar yaşayacaklar ve uygun şartlar geldiğinde gerekeni yapacaklardır.

Elbette bunun için Bosch işçilerinin atacakları bu adımın tüm sonuçlarına ulaşabilmesi şarttır. Bu da sendika değiştirme işleminin tamamlanmasının ardından Bosch işçileri ile birlikte Birleşik Metal'de örgütlü metal işçilerinin önümüzdeki TİS sürecinde başarılı bir sınav vermesi gereği ve zorunluluğu demektir. Bosch işçileri ile birlikte metal işçilerinin tüm beklentisi haliyle bu yöndedir. Dolayısıyla Birleşik Metal yönetiminin bu beklentiye yanıt verecek bir iddia, sorumluluk ve bilinçle hareket etmesi ve buna

uygun bir önderlik iradesi göstermesi zorunludur.

Diğer taraftan bu sürecin gidişatını belirleyecek güç ilerici ve öncü metal işçileridir. Bosch sürecinde de asıl tayin edici güç onlar olmuş, sürecin asıl yükünü onlar çekmiştir. Türk Metal çetesi ni alt etme başarısını göstermiş olmak onların özgüvenini ve mücadele azmini daha da güçlendirecektir. Ayrıca bu süreç çok sayıda doğal öncünün de sahneye çıkmasına ve sorumluluk almasına yol açmıştır. Haliyle bu işçiler başta olmak üzere Bosch işçileri ve Türk Metal çetesini alt etmenin manevi ve moral gücünü taşıyan metal işçileri kendilerini bekleyen zorlu sınava her zamankinden çok daha hazır durumdadırlar. Eğer başarılılarsa MESS-Türk Metal ittifakının 30 yıllık düzeninin sonu da gelecektir. Bu da yukarıda vurguladığımız gibi işçi sınıfına giydirilmiş deli gömleğinin parçalanıp atılmasından başka bir şey değildir.

Metal Grup TİS süreci sınavı ile birlikte , sermayenin "Ulusal İstihdam Stratejisi" adı altındaki saldırı programına karşı mücadele görevi durmaktadır. Ki Birleşik Metal yöneticileri ve temsilcileri de bu iki görevi birbirleriyle ilişkili olarak vurgulamaya özen göstermektedirler. Zira tarihsel hakların gaspı ile esneklik saldırısının geçmesi halinde toplu sözleşme sürecinden elde edileceklerin herhangi bir anlamı olmayacaktır. O nedenle MESS de geçen sözleşme döneminde olduğu gibi, TİS'i saldırı programıyla bir biçimde ilişkilendirmekteydi. Zaten bu saldırı programının gerisinde de MESS durmaktadır. Öte yandan da bugün MESS ile hükümetin bu saldırıları hayata geçirmekteki en büyük dayanağı Türk-İş'tir. Ki, o Türk-İş'in sekreterlik koltuğunda oturan kişinin de Türk Metal çetesinin başı olduğunu unutmamalıyız. Dolayısıyla Bosch işçilerinin çıkışı aynı zamanda bu saldırı cephesine karşı verilmiş de bir yanıtıdır. Türk Metal çetesinin Bosch işçilerinin üstesinden gelmek için AKP hükümeti ve Avrupa sermayesinden yardım almak için kapılarını aşındırması boşuna değildir.

Ama ne onların desteği, ne de Türk Metal çetesinin ağır ablukası Bosch işçisini durdurmaya yetmemiştir. Böylelikle de su yatağını bulmuş ve önündeki engelleri yıkıp geçmiştir. Geçmeden belirtelim ki, bu da birleşen ve örgütlenen işçilerin neler yapabileceğini bir kez daha kanıtlamıştır. Korku duvarları bir kez aşıldığında

İşçisinin anlamı ve görevler

yıkılmaz sanılan kalelerin hiçbir hükmünün olmadığı böylelikle bir kez daha görülmüştür. Eğer bu süreç basit bir sendika değiştirme eylemi olarak kalmazsa, (ki kalması halinde Bosch işçilerinin attıkları bu adımlar sakatlanacak ve sınıf mücadelesinin geleceği adına bugün açan filizler çürütülecektir) işçi sınıfı öncü bölüğünün katalizörlüğünde düşürüldüğü geri koşullardan çıkabilecektir.

İşte tüm bunlar için yine en başta söylediklerimize dönerek belirtelim ki, Bosch işçilerinin mücadelesi tam bir sınıfsal seferberlikle desteklenmelidir. Bosch işçisinin davası sadece metal işçilerinin değil tüm işçi sınıfının, sadece DİSK'in değil Türk-İş bünyesindeki işçi bölükleri ve sendikal güçlerin de davasıdır. Öyle olmalıdır. Böyle bakmayanların, gerekli desteği vermeyenlerin sendikal bürokrasiye ve işbirlikçiliğe karşı söylediklerinin bir samimiyeti de olmayacaktır.

Tüm bunlardan sonra Bosch işçilerinin mücadelesi karşısında ortada duran görevlere ilişkin olarak **Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu'nun** Mart ayı toplantısının geçtiğimiz günlerde yayınlanan sonuç bildirgesindeki ilgili bölümü aktarmayı yeterli görüyoruz. Böylelikle hem buraya kadar söylediklerimizi özetlemiş, hem de görevleri maddeler halinde somutlamış olacağız:

1. *Öncelikle Bosch'daki örgütlenme sürecine tam destek verilmelidir. Bu amaçla alandaki güçlerimiz ellerinden gelen tüm çabayı göstermeli, fabrikadaki örgütlenme çalışmalarına tüm enerjileriyle katılmalıdırlar. Bosch işçisinin bilinçlenmesi, örgütlenmesi, gelecek karşı saldırılara karşı eğitilmesi ve saldırıların göğüslenmesinde Birlik bileşenleri aktif biçimde yerlerini almalıdırlar.*

2. *MYK sendika değiştirmenin teknik bir işlem olmanın ötesine geçerek sınıf hareketinin bilinç-örgütlülük ve mücadele kapasitesinin büyüülmesi yolunda kesin sonuçlar doğurması bakımından işçilerin bağımsız komitelerde örgütlenmesinin kritik önemini vurgulamaktadır. Bundan dolayı ilk olarak Bosch işçilerini ve Bosch işçilerini izleyebilecek diğer sınıf bölüklerini acilen bağımsız komitelerde ve öncü işçi platformlarında birleşmeye çağırılmaktadır.*

3. *Sürecin tüm sonuçlarına ulaştırılması, yani Türk Metal çetesinin elindeki diğer fabrikalara yayılması en önemli görevlerin başında gelmektedir. Bu Bosch etkisini yaymak demektir. Çeteyi çökertmek hedefiyle Bosch'ta atılacak adım hızla Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalardan başlayarak diğer sınıf bölüklerine duyurulmalı, anlatılmalı ve kavratılmalıdır. Bu amaçla şimdiden ve süreç tamamlandıktan sonra yoğunlaşmak üzere yaygın bir seslenme çalışması demektir. MYK bu hedef doğrultusunda kullanılmak üzere bildiri, ozalit vb. gibi araçları hazırlayacaktır.*

4. *Bosch etkisini yaymak aynı zamanda maddi olanakların olduğu fabrikalarda yeni Bosch'lar yaratmak üzere somut bir örgütlenme çalışmasına başlamak anlamına gelmektedir. Bu anlayışla tüm Birlik bileşenleri ellerindeki imkanları değerlendirmek üzere somut bir planlama yapmalı, hızla süreci örgütlemek üzere girişimlere başlamalıdırlar. Unutmamak gerekir ki örgütlenme süreçleri tamamlanmasa dahi, Bosch'un etkisiyle hedef fabrikalarda kurulacak bir komite dahi daha sonra uygun koşullarda harekete geçmek üzere ileri bir kazanım olacaktır.*

Bosch işçilerinin yolundan ileri...

Türk Metal çetesini yıkalım!

Arkadaşlar!

Bosch işçileri tarihi önemde bir adım atarak sermaye işbirlikçisi Türk Metal çetesinden kurtuldular. Sendikadan başka her şey olan bu çeteyi fabrikalarından kovdular. Yıllar boyunca sırtlarına bir kene gibi yapışmış olan bu asalakları söküp attılar.

Fabrikalarda omuz omuza vererek kader birliği yapmış olan işçileri hiçbir güç yenemez. Bosch işçileri bize bunun böyle olduğunu gösterdiler. Öyle ki Bosch işçilerinin kararlılığı karşısında Türk Metal'in zorbalıkla örülmüş, çeteleriyle tahkim edilmiş olan kaleleri kum gibi yıkılıp gitti.

Bosch işçileri böylelikle ekmeklerine, onurlarına ve geleceklerine sahip çıktılar. Sadece kendileri için değil bir bütün olarak işçi sınıfı için bir yol açtılar. Emegimiz, onurumuz ve geleceğimiz için bu yoldan ilerleyelim!

Arkadaşlar!

Bosch işçilerinin attığı bu adım basitçe bir sendika değiştirme eylemi değildir. Söz konusu olan 12 Eylül darbesiyle işçi sınıfına takılmış pranganın kırılıp atılmasıdır. Türk Metal 12 Eylül darbesinin ardından işçi sınıfının başına musallat edilmiştir. 12 Eylül darbesinin hemen ardından metal işçilerinin mücadelecisi sendikası olan Türkiye Maden-İş'in ve DİSK'in kapısına kilit vurulmuş işçiler bir gecede bu taşeron örgüte geçirilmişti. O güne kadar küçük bir dükkan olan Türk Metal böylelikle bir anda onbinlerce üyeye sahip olmuştu.

İşte o günden bugüne dek Türk Metal çetesi sermayeye bekçilik görevini başarıyla yerine getirdi. İşçi sınıfının elini kolunu bağlayıp sermayenin sofrasına sundu. Bu hizmetleri karşılığında işçinin sırtından saraylar saltanatlar kurdu. Karun gibi zengin "sendika" başkanları çıkardı. İşçilerin çalınan ekmeği onlara servet oldu.

İşte bunun için metal işçileri hep kaybetti. Metal işçileri kaybettikçe sermaye kazandı. Metal işçilerinin kaybı işçi sınıfının kaybı oldu. Çünkü böylelikle mücadelecisi bir bölüğünden olan işçi sınıfının safları adım adım dağıtıldı. Bu koşullarda da sayısız saldırı yasa ve hak gaspı ağrısız-sancısız geçirildi.

Arkadaşlar!

İşte bunun için Bosch işçileri "artık yeter" diyerek sadece kendileri ve metal işçileri için değil bir bütün olarak işçi sınıfı için büyük bir adım attılar. 12 Eylül darbesiyle kurulmuş olan bu düzende bir gedik açtılar. Bundan sonra yapmamız gereken bu düzenden tümenden kurtulmak, bunun için de Bosch işçilerinin yolundan gitmektir. Türk Metal çetesini başımızdan atmalı Birleşik Metal çatısı altında birleşmeliyiz.

Bunun için öncelikle Bosch işçisiyle aktif dayanışma içerisinde, onlara yönelik herhangi bir saldırı karşısında yanlarında olmalı, davalarını devam ettirmeliyiz. Bosch işçilerinin yaptığını yapmak üzere hazırlıklara başlamalıyız. Bunun için fabrikalarımızda yan yana gelmeli, komiteler kurmalı, Türk Metal çetesini kovmak üzere harekete geçmeliyiz.

Arkadaşlar!

Birleşik Metal'e geçmekle işimiz bitmeyecektir. Çünkü aslolan sermayeyi yere serebilmek, bunun için de bir ordu gibi kaynaşmak, tek yumruk olabilmektir. İşte o zaman işçi sınıfının sermaye karşısındaki ezilmişliği son bulacak, yeni ve güzel günleri hep birlikte göreceğiz.

Artık zamanı geldi, haydi Türk Metal çetesini yıkmak üzere harekete geçelim! Geleceğimizi kazanalım!

**Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!
İşçileri birliği sermayeyi yenecek!**

Metal İşçileri Birliği
14 Mart 2012

Metal işçileri :

“ 30 yıllık esaret sona erdi!”

Türk Metal çetesinin esaretinden kurtularak Birleşik Metal-İş'e üye olmaya başlayan binlerce Bosch işçisinin tüm baskı ve engelleme girişimlerine rağmen Türk Metal'den istifa ederek Birleşik Metal'e geçiyorlar.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Türkiye genelinde örgütlü olduğu fabrikaların temsilcileri ve şube yöneticiler de Bursa'ya giderek işçilerle dayanışmalarını gösterdiler. Başta Bosch işçileri olmak üzere Birleşik Metal temsilcileri ve yöneticileri Bosch'taki gelişmeleri gazetemize değerlendirdiler.

Metin (Bosch): Uzun yıllardır Türk-Metal'e üyeyiz. Diğer metal işçilerinin de yaptıkları çalışmaları da gözlemliyorduk. Fakat yasalar bize sendika değiştirme hakkı tanımadığı için bugüne kadar hiçbir tepkimizi gösteremedik. İstemek de yapılan değişiklikleri onaylamak zorunda kaldık. Metal sanayinde çalışan işçiler olarak şu an hakettiğimiz ücretleri, sosyal hakları olmadığımızı düşünüyoruz. Hepsini bir tarafa en düşük maaş alan arkadaşlarımızdan aylık 30-35 TL aidat bedeli kesiliyor. Biz bugüne kadar bu aidatların hakkını veren bir çalışma göremedik. Biz trilyonlar beklemiyoruz, “sizden para kesiyoruz ama mücadele de ediyoruz” izlenimi bile yaratamadılar. Biz bir mücadele verildiğini görseydik bundan şikayetçi olmazdık.

Birleşik Metal bizim hakkımızı savunduğunu gösterebilir bu bize yetecek.

Biz bu oluşumun başından beri içindeydik. Firma içinde de nazı-söz geçiyor işçilerimiz. Elimizden gelen çalışmayı sürdürdük. Tedirgin olan arkadaşlarımız, “herkes atsın ben de imzalarım diyen” arkadaşlarımız bu coşkuyu gördükten sonra imza atacaktırlar. Ben buna inanıyorum.

Yaşam koşulları zorlaşmasına rağmen biz hiçbir zaman buna uygun iyileştirmeler alamadık. Biz bugüne kadar zam bile alamadık. Enflasyon %7-8'e çıkıyor, biz %6-7 zam aldık. Hep enflasyonla aynı düzeyde gittik. Bu zam bile olmuyor. Enflasyon düzenlemesi gibi bir şey oluyor. Bizim beklentimiz sadece 3 vardiya çalışan, sosyal yaşamı yok olacak duruma inmiş çalışanlar olarak bütün yaşamımızı veriyoruz. 3 vardiya çalışmak bütün yaşamdan mahrum olmak demektir. Hiçbir akraba, arkadaş ziyareti, hiçbir şeyimiz yok. En azından 3 vardiya çalışmayı insanlar kadar dahi para kazansak bize yeter.

Emrah (Bosch): Her sözleşme zamanı geldiğinde bir kriz bahanesi buldular. 2008'de başladılar 2010'da da sürdürdüler. Eski sendikamız bize hiçbir şekilde çözüm üretmiyordu. Temsilcilerden hiçbir biçimde yardım alamıyorduk. Bu yüzden sendikamızı değiştirdik.

Zaten bütün büyük fabrikalar bizim oluşumumuzu bekliyordu. Bugünü bekliyorlardı. Bu hareketi, bu yoğunluğu, bu çoğunluğu gördükten sonra bizim arkamızdan gelip bu oluşumu destekleyeceklerdir.

İstediklerimiz standartları yakalarsak bize yeter. Dışarıda sendikasız fabrikalarda çalışanlar bile bizden daha çok para kazanıyorlar. 3 vardiya çalışarak bu kadar emek vermişken biz de hiç olmazsa emeğimizin karşılığını almak istiyoruz.

Mahmut (Bosch): Bu sendika işçi sendikası değildi. İşveren sendikası olduğu için değiştirdik. Bizim arkamızda hiçbir zaman durmadı. Burada işten çıkarılan arkadaşlarımız oldu. onlara hiç destek

olmadı. Bize hep köstek oldu. bu yüzden sendika değiştirdik.

Birleşik Metal'in bizim onlara bağlı olduğumuz kadar bize bağlı olmasını istiyoruz. Ücretlerimizde iyileştirmeler bekliyoruz. Burada hep %2 aldık. Daha çok güvencemiz olsun istiyoruz. Birleşik Metal'den bu sözleşme sürecinde 1 lira olsa bile daha fazla maaş bekliyoruz. Onlara güveniyoruz.

Türk Metal işçileri de gelsin kurtulsun, üstlerindeki yükleri atsınlar.

Mustafa Şen (Bosch): 2011'de şu karara vardık.

Sözleşme sonrası metal işçileri sarı sendika Türk-Metal'in varlık amacı olan işçi sınıfı üzerinde hiçbir çözüm getirecek bir yapıda olmadığını gördük. Bizler zaten bunu görmüştük ama arkadaşlar onları hala sendikacı olarak görüyordu. 2010

tarihinde imzalanan sözleşme çifte bayram söylemiyle arefe akşamı alay edilmesine imzalandı. İşçi tabanına sormadan tabanın söz ve karar sahibi olması gerekirken, tabanına sormayan sarı sendika anlayışında oldukları için işçiyi unuttular.

Bundan sonra işçiler onurları için büyük bir örgütlenme mücadelesine girdi. 2011 ocak ayında yakılan bu ateş bugün bir alev topuna döndü.

Beni işten attılar. 12 Mart Pazartesi günü benim işime son verdiler. Türk Metal temsilcilerinden oluşan bir disiplin kurulu kararıyla tazminatsız işten atıldım. Fakat yılmadık. Bosch işçileri üzerine düşen sorumluluğu hakkınca yerine getirdi. Bursa'daki, ülkemizdeki tüm metal işçileri adına bu misyonu yükledi ve en onurlu biçimde bu mücadeleyi yükledi. Artık söz sırası bizde. Şimdi artık söz sırası metal işçilerinde. Söz sırası Türkiye'de esaret altındaki sarı sendika baskısı altında çalışan metal işçilerinde. Türkiye şunu bilmeli, metal işçileri yalnız değildir. Biz bu konfederasyon altındaki tüm sendikalarda metal ve diğer bütün sektörlerdeki işçileri hakkını savunan, onurlu bir mücadele yürüten kurumsal bir yapıyız. Türkiye'deki işçiler bize olan güvenini yitirmeden geçmişteki Maden-İş, '77 olayları, Kemal Türkler'in şehit edilmesi... Bunları unutmasınlar. İşçilerin haykırarak haklarını arama günüdür. Bu zafer tüm metal işçilerindir. Tüm arkadaşlarımıza bu örgütlenme mücadelesinde gösterdikleri özverili çalışmalarından dolayı tebrik ediyorum. Tüm arkadaşlarımız adına tüm Türkiye'ye bu zaferin kutlu olmasını diliyorum.

İbrahim (Bosch): Kendi sözümüzü duyurabileceğimiz bir sendikaya geçmek istedik. Bunu da sağlayan sadece DİSK. Bu yüzden burada olmaktan mutluyum. Kendimi daha iyi ifade edebileceğimizi, işverene karşı kendimizi daha iyi örgütleyebileceğimizi düşündüğümüz için buradayız, DİSK'teyiz.

Buradan Tofaş ve Renault'ta çalışan arkadaşlarımıza şunu tavsiye ediyorum. Kendi seslerini duyurabilecekleri bir sendika istiyorlarsa DİSK'e gelebilirler.

Bizim geçmişte kalan işverenden alacağımız olan

haklarımızın geri alınmasını istiyoruz.

Sözleşmelerimizin iyi yapılmasını istiyoruz. Kıdem tazminatı, esnek çalışma gibi saldırıların karşısında duracağız. Bunun için de mücadelemiz devam edecek.

Ali (Bosch): Biz bu sürece hazırlanırken artık son noktada gözlerimizi kapadık. Mustafa Şen'in işten atılması bizim hepimizi tetikledi. Biz de işçiyiz, o da işçi. Onun işten atılması demek bir gün sıranın bize de gelmesi demek. Buraya gelmek bizim için sorun olmadı. Türk Metal buraya bin kişi de gelse biz onların arasından da geçecektik. Türk Metal de artık metanetli, yapacak bir şeyi yok.

Her yıl %3 zam almaktansa -ana sözleşmede %3 enflasyon, %1 -2 yıl içinde- yumurtaya %25...

Bizim en büyük sorunumuz vardiya. Vardiya düz dönerken şu an ters dönüyor. Gece vardiyasından gündüz vardiyasına dönüyor. Benim en büyük sıkıntım. Bunu da sendikaya söyleyeceğiz.

Onlar da ayaklarını denk alsınlar. Nasıl ki Bosch işçisi en büyük sendikayı devirdiyse onlar da çok iyi çalışmak zorunda.

Erkan Dülger (Süsler Doruk/Eskişehir): Bundan sonraki süreçte inşallah başka fabrikaların da buna katılacağını düşünüyoruz. Arkadaşlarımız doğru olanı gördüler ve gerçekleştirdiler. Birleşik Metal adına buna seviniyoruz. Başka fabrikaları da dahil etmeye çalışacağız. Türk Metal geçen döneme göre daha dik durmaya çalışacak. Çünkü Bosch'un 5600 işçisi var. Bu üyelerini kaybeden Türk Metal diğer fabrikaları kaybetmemek için ilk oturumda değil birkaç oturum sonra imza atacaktır. Buradan tüm Türk Metal işçilerini Birleşik Metal çatısı altına bekliyoruz. Burası işçi sendikası sarı sendika değil. Haklarımızı yüzde yüz kazanacağız buna eminiz. Bosch işçileri de artık söz sahibidir, söz haklarını kullanacaklar mücadele ettikleri takdirde haklarını alacaklardır.

Murat Selvi (Bekaert/Kocaeli): Burası Türk Metal'in kalesi olarak bilinen yerlerden biri. En fazla üyeye sahip işyerlerinden biri. Şu an kalenin en sağlam burçlarından biri yıkıldı. Diğerleri de çatırdamaya başladı. Emin olun bu yavaş yavaş yayılacak. Türk Metal işçisi bir köşede bezgin bir vaziyette beklemekteydi. Ama şu coşkuyu gördükten sonra bir sürü farklı fabrikadan arkadaş gelip bilgi aldı, görüş sordu. Aldıkları bilgileri götürüp fabrikalarına iletceklerini ve katılım için ellerinden geleni yapacaklarını söylüyorlar. Bir sonraki sözleşme için de belki Türk Metal ile eşit sayıda üye ile gireceğiz. Eşit olmasa dahi gücümüz kat be kat artacak. Bizim en büyük gücümüz eylemler. Şu ana kadar bu işçiler eyleme aç. Hiç eylem yapmamışlar, susturulmuşlar. Dışarıdan ne söylenirse onu yapmışlar. Kararlı biçimde geldiler. İleriki dönem için burası Türk Metal'in kalesi olmaktan çıkacak. Türk Metal üyesi işçiler Birleşik Metal'in sitesine baksınlar, yaptıklarını, kazandıklarını incelesinler. Bir de mensup oldukları sendikaların kendilerine ne kazandıklarını ölçsünler. Aradaki farkı çok net olarak görecekler. İnsanca yaşam ve kendilerine değer verilmelerini istiyorlarsa, emeklerinin karşılığını almak istiyorlarsa her zaman kapımız açık.

Türk Metal'in eylemlerinden ve yaptıklarından memnun olmayan işçiler arayış içerisinde, nereye sığınabiliriz diye bakıyorlar. Birleşik Metal'i görüyorlar.

Murat Kapıcı (Dostel Makine İşyeri Temsilcisi/Gebze): Bosch işçileri yeni bir çıkış açtı. Bütün metal işçilerine önderlik yapacaklar. Diğer fabrikalara da bu kıvılcımyayılacak. İnsanlar artık sarı sendikadan bıktılar yeni ufuklar aramaya başladılar. Parasal ve sosyal haklar yönünden olsun çıkış açılabilir. Biz geçen dönem 2010-12 sözleşme döneminde Türk Metal dayatmasının üzerinde aldık. Bunda daha fazla olacaktır. Bu 6 ay zarfında diğer fabrikalar da gelirse daha güçlü bir mücadele ile daha iyi bir toplu sözleşme imzalayabiliriz.

Haydar Bolat (Trakya Şube Örgütlenme Sekreteri): Gerçek sendikaya üye olup mücadele içerisine girmelerini, gerçek sendikann yanında yer almalarını diliyoruz. Bosch işçileri büyük bir cesaret gösterdiler, aynımsı onlardan da bekliyoruz. Sarı sendikalardan artık kurtulmak istiyoruz. Emek mücadelesi

burda. Orada bir işyerine bakıyoruz işyerinde temsilci yok. Temsilci var işçinin hakkını savunmuyor. Ama DİSK'te öyle değil. Her işçi bizim için değerlidir. Biz bu fikri aşılılamaya çalışıyoruz. Bunun için mücadele ediyoruz.

Nurbay Erdoğan (Akkardan/Gebze): Bosch işçisi için bu bir kapıdır. Bosch işçilerinin kendi hakları için mücadele hakları olacak. Önceden sarı sendikannın vermiş olduklarıyla yetiniyorlardı. Şimdi en azından kendi mücadeleleriyle kazandıkları haklar olacak. Az olur çok olur ama bunu kendi mücadeleleriyle alacaklar. Bosch işçileri için bu kapı açıldı. En azından kendi temsilcilerini sececekler. Kendilerinin secme-secilme hakkı doğacak.

Türk-Metal işçilerine şöyle bir çağırım var. Bosch işçileri bir kapı açtı, siz de bu kapıdan girmeye devam edin, gelin üye olun.

Zeynel Karel (Yücel Boru/Gebze): Bizim için çok faydalı olacağına inanıyorum. Toplu sözleşmelerdeki sıkıntıları daha çabuk aşacağına inanıyorum. Daha önceden MESS bizi kaale almamaktaydı. Önce Türk Metal'i çağırıyorlardı görüşmelere, bayram arifelerinde de sözleşmelere imza atıyorlardı. Bize de her seferinde fotokopiye imza atmamak gibi bir sonuç kalıyordu. Geçmiş dönem gösterdiğimiz direnç ile biz bunu yıktık. Bunun getirisi olarak da Bosch fabrikası bize geldi. İşçiler bunu gördüler. Şu an da gerektiği yerdeler. Haklarını alabilecekleri, gerçek demokrasinin olduğu yerdeler. Bosch'un da bize gelmesiyle sayımız 20 bine yaklaşacak. Bu sayı ile artık sözleşmelerimizin daha çetin geçeceğine daha iyi haklar alacağımıza inanıyorum. Elimiz daha güçlü olacak, daha da büyüyeceğiz. Eylem ve etkinliklerimiz daha güçlü olacak. Büyüdükçe elimiz daha güçlü olacak.

Murat Ayyıldız (Arpek / Gebze): Türk Metal'e vurulan bir darbe olarak görüyorum. Devamınında geleceğini, diğer fabrikalardan da gelenler olacağını düşünüyorum. Sözleşmeye daha güçlü gireceğiz. Daha fazla bir kitle olacak. Geçmiş zamanlarda Türk Metal'in üye sayısı daha fazlaydı. Şu an hala öyle ama Bosch işçilerinin Birleşik Metal'e geçişi durumu değiştirecek, dengeleri bozacaktır.

Zaten en son sözleşmede alınan zamlar, haklar ortada. Değişen değişleyen durumlar ortada. Bizlerin hakkımızı aldığımızı, en azından Türk Metal'e göre baya önde olduğumuzu düşünüyorum. Zaten Bosch işçileri bunu gördü ve bunun da işçilerin bize katılmasında etkili olduğunu düşünüyorum. Türk Metal işveren yanlısı bunu da herkes görüyor. Bazı fabrikalara sıfırdan Türk Metal getiriliyor. Ama işçiler bilinçsiz. Birleşik Metal'i bilseler onu tercih ederler.

Bülent Karadağ (Arpek /Gebze): Ben de Türk Metal'de çalışan işçi arkadaşlarıma demokratik bağımsız hiçbir siyasi görüş altında kalmadan istediği gibi başkanıyla temsilcisiyle konuşan, konuştuğu için işinden olmayan bir sendika üyesi olarak bütün Türk Metal'deki arkadaşlarıma özellikle suskun kalmamalarını Bosch'un bu tavrına Tofaş'taki Reno'daki arkadaşların da tepki vererek hiç üyesi olmasa dahi Birleşik Metal'i veya DİSK'e bağlı herhangi bir sendikaya gelerek haklarını araştırmaları, bu hakların sonucu olarak sadece üye aidatı vererek değil bu sendikalarda çeşitli görevler almış ve bu görevlerde hem işçi haklarını hem kendi haklarını öğrenmelerini, suskun kalmamalarını tavsiye ederim. Birlik olsunlar, araştırınsınlar. İstiyen etsinler, toplansınlar. Sadece aidat vermek değildir sendika. Sendika bir araya gelmek, toplanmak bilgi alışverişi yapmak, hakkını aramaktır. Bu da demokratik bağımsız bir sendika olarak Birleşik Metal'dir. Hepsini Birleşik Metal'e davet ediyorum.

Erdoğan Kılıç (Arpek Baştemsilcisi / Gebze): Bosch'un bize katılmasıyla her şeyin daha iyi ve daha güzel olabileceğini söyleyebilirim. Dahası Tofaş'ın ve Reno'nun duyarlı bir biçimde bakıp bize katılmasını istiyoruz.

Uğur Çimkaya (GEA Klima direnişçisi / Gebze): Bosch işçileri tarihe kapı açtılar. Bugün bayram günü, milat günü. Bugün sınıf ilk defa kabuğundan sıyrıldı. Bundan sonrası çok önemli. Çok büyük bir sinerji yaratacağını düşünüyorum. Bu bütün havzaya yayılacaktır, sonra da bütün işçi sınıfına yayılacaktır. Zaten

Bosch işçisini öncelikle bu yaptıklarından dolayı kutluyorum. Tarihe geçtiler, biz de şanslıyız ki tarihe tanıklık ettik. Dediğim gibi arkasından mutlaka ve mutlaka işçi direnişi bekliyorum. Açıkçası Birleşik Metal'de direnen GEA direnişçileri olarak son günlerimiz ama mücadelede son günümüz değil, işte hala burdayız. Başka fabrikalarda da olacağız, fabrikalara girip oraları da örgütlemeye çalışacağız. Bosch işçisi de bizim olduğumuz gibi bu havzaya örnek olduğunu düşünüyorum. Diğer Türk Metal işçilerine de çağırım odur ki, vakit kaybetmesinler. Bu bayram havasını kaçırmayınlar. Önümüzde bir MESS grup toplu sözleşmemiz var ki çok önemli. MESS gibi dünyanın en önemli, en katı işveren sendikasına karşı dik duralım, büyük duralım. Hepsini Birleşik Metal saflarına bekliyorum.

Ayhan Ekinci (Bursa Şube Başkanı): Bosch işçileri sadece kendileri sendika değiştirmediler, tüm metal işçilerinin 30 yıllık esaretini sona erdirdiler. İlk adımı atıp ilk meşaleyi yaktılar. Bizler inanıyoruz ki Bosch işçilerinin arkasında devam edecek, diğer metal işçileri de var. Çok uzun soluklu bir çalışma yaptık. Arkadaşlarımız biz ne söylediysek dinlediler. Çok disiplinli bir şekilde yaptığımız çalışmayı bu şekilde taçlandırdık. Elbette bu sırtımıza biraz daha yük getiriyor. Ama bizim esas önceliklerimiz taslağımızı tabanımızla birlikte hazırlamamız kararı da onlarla birlikte vermemiz. Bunu yaparken de temsilcimizi delegemizi, şubemizi ve genel merkezimizi ve konfederasyonumuzun başına varıncaya kadar işçilerle belirlememizdir. Bu talepleri Bosch işçileri TİS döneminde dile getiriyorlardı, biz de onları takip ediyorduk. Bursa'da başka metal işçileri de var bunları dile getiren. Gün geliyordu o sarı sendikann şubelerini basıyorlardı. Gün geliyordu fabrikaları işgal ediyorlardı. Kapı önlerinde oturuyorlardı. Daha sonra buluştuk. Onlar mı bize geldi, biz mi onlara gittik

bilmiyoruz ama bir şekilde buluştuk. Göz renklerimiz farklı da olsa gözyaşlarımız aynı diyerek yola çıktık. Arkadaşlarımızın çok duyarlı çalışmasıyla da taçlandırdık. Bundan sonraki süreçte beklentilerin olması çok doğal. Çünkü bir açlık var, esaretten kurtuluş var. Bizimdi bu işyerleri, Maden-İş'in. Ama hem hükümetin hem de o günün siyasi iktidarın bir gecelik kararıyla Türk Metal'i aldılar büyüttüler. Ama bu esaret bugün artık noktalandı, bugünkü süreç tarihsel bir gündür. Bu andan sonraki çalışmalar elbette hepimizi onore edecektir. Bundan sonra da sadece Bosch işçilerini değil diğer metal işçilerini de Birleşik Metal sendikası olarak kucaklamak için can atıyoruz. Biz biliyoruz ki bizi çok arayan arkadaşlarımız var. En büyük fabrikalardan küçük fabrikalara kadar hepsine yetecek kadar gücümüz var. Bizler eğer birlik olursak hem sosyal haklarımızı hem de TİS'lerden kazanlarımızı daha da ileriye gidecek ve biz artık söz sahibi olacağız. Bizim için ayaklar baş olmaz diyenlere de gereken cevabı örgütlenerek vereceğimize inanıyoruz.

Beykan Vatansver (Trakya Şube Sekreteri): Bu gelişme başka işyerlerinin de kapısını açacak diye düşünüyoruz. Metal işçileri için çok önemli bir girişim. Umarız ki sonuçları da daha iyi olur. Türk Metal'in diğer üyeleri de her şeyin farkındalar fakat artık Bosch işçileri gibi cesur olmaları gerekiyor. Çünkü bu süreci çok da iyi takip ediyorlar, malum internet ve bölgedeki arkadaşlarımızla sürekli irtibatlılar. Yani cesaret gerekiyor.

Selçuk Göktaş (Genel Sekreter): Aslında 30 yıllık bir gecikme var. 1980 darbesinde DİSK ve DİSK'e bağlı sendikalar kapatıldığında sanayideki işçiler örgütsüz kaldılar ve bizim üyelerimizi o süreçte işverenler ek 6 dediğimiz bir gecede işçilerin dahi haberi olmadan bu ve buna benzer sendikalara üye yaptılar. İşçilerin kendi bilgisi dahilinde olmadığı halde. Ve o gün bugün bu yapı işçilerin sırtında oturuyordu. Bugün Bosch işçisi bu kapıyı araladı. Asıl yuvasına döndü. Geçmiş süreçte Maden-İş'in örgütlü olduğu bir yerd. Yine Renault ve diğer işyerleri de aynı şekilde. Bugün gerçek yuvalarına dönmüş oldular. Bu Türkiye işçi sınıfı açısından bir tarihi ivmedir. Sendikal hareketin ivmesini yükseltecek bir süreçtir. Bizim gönlümüzde geçen diğer işyerlerinin de bu süreci de tamamlayarak, Bosch işçisini de referans olarak sendikamızla kucaklaşmalarıdır. Çünkü uzun yıllardır büyük sendikamız edalarının arkasına sığınarak işverenlerle kapalı kapılar ardında toplu sözleşme yapma sürecinin bittiğini Bosch işçisi onlara gösterdi. Diğer işyerlerinde de aynı şekilde bu tepkileri bekliyoruz.

İsa Akın (Renta İşyeri Baştemsilcisi/Eskişehir): bu süreç metal işçisinin önünü açan bir süreçtir. Sarı sendikaya, taşeron sendikaya karşı yapılmış güzel bir mücadeledir. Biz de Bosch işçisinin yanında olduğumuzu belirtmek için burdayız. Yürekten kutluyoruz mücadelelerini. Birleşik birleşe kazanacağız diyoruz.

Mustafa Sevinç (Prysmian / Bursa): Her şeyden önce demokratik işleyişe sahip bir sendikayız. Temsilcimizden bütün genel merkez yöneticilerine kadar işçilerin seçtiği bir sendikayız. Şeffaf ve demokratik bir sendikayız. 2010-12 sözleşmemiz var ortada. Taban taraf olduğu sürece her şey mümkündür. Birleşik Metal olarak ilk adımı attık. Komitelerimiz kurulacak, komisyonlarımız kurulacak sendikamızın belirlediği şekilde süreci işleteceğiz.

Savaş çığırkanı sahtekarlar Suriye’de suçüstü yakalandı!

Medya tekelleri, her zaman saldırganlık, savaş ve sömürgeciliğin temel araçları arasında yer almıştır. Ancak son yıllarda iletişim teknolojileri alanında yaşanan hızlı gelişmeler, bu uğursuz rolün geçmişle kıyaslanmayacak bir hal almasını olanaklı hale getirdi. Artık medya gerçeği çarpıtmak, yalan haber yapmak, olayları zıt anlamlar taşıyan kavramlarla izah etmek, bir yalanı biktırıcısına beyinlere kakmakla kalmıyor, sahtekarları “güvenilir kaynak” diye takdim ediyor, olmayan muhabirlerin imzasıyla haber yayınlıyor, hayali kahramanlar yaratıyor, yaşanan olayları değil, efendilerinin istediklerini “habercilik” adına gerçek diye sunuyor.

Savaşı bir bilgisayar oyunu gibi sunan, halkların tepesine yağın bombaları bir gerilim filminin sahnesiymiş gibi “olağan”laştıran medya tekellerinin kepezeliği bu noktaya vardırımları tesadüf olamaz. Alçalmanın bu boyuta varması, medya patronlarının da savaş ve saldırganlığın esas sorumlusu olan burjuvazinin organik bir parçası olmalarıyla açıklanabilir.

Irak işgali sırasında, savaşçı Amerikan tanklarının içinden izleyen “Embedded/İliştirilmiş” gazeteci tipini piyasaya süren emperyalistler, “organik gazeteci”liği, fütursuzca kurumsallaştırdılar. Böylece medya tekellerinin ücretli elamanlarının çoğunluğu için objektif habercilik değil, emperyalist saldırganlık ve savaş adına “kalemşör tetikçilik” yapmak esas olmuştur.

Kalemşör tetikçiler ile şefleri, haber ve görüntüleri, gerçeği anlatmak amacıyla değil, savaş boranlarının istediği şekilde hazırlıyor. Bu tarz “habercilik”, emperyalist saldırganlık ve işgali meşrulaştırmayı temel alıyor ya da işgal edilmiş ülkelerdeki emperyalist orduların imajını düzeltmeye odaklanıyor. Bu “gazeteci kılıklı” tetikçiler güruhu emperyalist saldırganlık ve savaşın dolaysız suç ortaklığını yapıyor.

Sermayenin güdümündeki medya tekellerinin iç politikada da aynı uğursuz rolü oynadıklarını geçerken belirtelim. Güncel plandaki bariz örnekleri, “yandaş medya” diye tanımlanan, dinci-gericiliğin borazanlığını yapan “organik gazeteci”ler takımı şahsında belirgin olarak görülebilir.

CNN’in sahtekar muhabiri suçüstü yakalandı

Emperyalist saldırganlığın hizmetindeki gerici medya tekelleri, Libya’dan sonra Suriye’yi hedef tahtasına yerleştirdi. Savaş aygıtı NATO’nun Libya’ya saldırması için çağrı yapan CNN, El Cezire, El Arabiye gibi savaş borazanı uydu kanalları ve onların izinden giden BBC, aylardan beri emperyalist orduların Suriye’ye saldırması için davetیه çıkarıp duruyorlar.

Kuşkusuz ki, Suriye Libya değil ve bundan dolayı emperyalistlerle bölgedeki tetikçileri henüz doğrudan saldırmayı göze alamadılar. Ancak çatışmaların yayılması için “Özgür Suriye Ordusu” adı altında örgütlenen çeteleri eğitip silah sağlayan Türk devleti, Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, BAE gibi gerici bölge rejimleri ile emperyalistler, aylardan beri çatışmalar da fiilen taraf durumundadırlar.

Vurgulamak gerekiyor ki, Suriye’de ele geçirilen MİT ajanları ve çetelerin üzerinde yakalanan silahların Türk devleti tarafından sağlandığı yönündeki haberler, AKP iktidarının emperyalist saldırının koçbaşı olduğunu gösteriyor. Nitekim, Bush’un neo faşist ekibinden

George Friedman tarafından kurulan “özel istihbarat şirketi” Stratfor’un, Wikileaks sitesinde yayınlanarak ifşa edilen yazışmalarında da, Türk devleti/AKP iktidarının Suriye’deki çatışmaları körüklediğini gözler önüne seriyor.

Türk Dışişleri Bakanlığı’nın yalanlamadığı belgelerdeki bilgiler, ABD ile Türk devletinin resmi anlaşmalar yaparak, gayri resmi biçimde Suriye’ye yönelik özel saldırılar düzenlediği belirtiliyor.

ABD ile Ankara’daki suç ortaklarının katkılarıyla kanlı çatışmalar devam ederken Katar Emiri’nin kanalı El Cezire, Suudi Arabistan sermayeli El Arabiye ile Amerikan kanalı CNN’in asparagas haber akışı da sürüyor. Yayınlarının yarısından fazlasını Suriye’ye ayıran El Cezire’nin yalan haber yaptığı defalarca kanıtlanmasına rağmen saldırgan çizgisini sürdürüyor. Aynı durum El Arabiye için de geçerli. “Saygın” CNN kanalının abartılı, tek taraflı ve uydurma haberler yaptığı ise, Suriye kaynakları ve bağımsız gazeteciler tarafından defalarca teyit edildi. Hal böyleyken CNN’in “genç kahraman” muhabiri Danny Dayem adlı sahtekar suçüstü yakalanana kadar “saygın kanal” asparagas haberlere devam etti.

CNN’in sahtekarlığını ortaya koyan haber videoyu yayımlayan Suriye devlet televizyonu, Danny Dayem’in, CNN’le canlı bağlantı yapmadan önce etrafındakilere silahları ateşlemelerini söylüyor, ardından geçtiği haber de ise, Suriye askerlerinin birkaç saat içinde yüzlerce kişiyi öldürdüğünü söylüyor.

Bu arada asparagas haberlerle dünyayı aldatan “saygın” CNN kanalı, sahtekar muhabiri canlı yayına çıkararak pişkinlikte sınır tanımadığını da gösterdi. CNN’den para almadığını iddia eden sahtekar muhabir, patronlarını aklamaya çalışsa da, bu zirvalara pek inanan olmadı.

Yüz milyonlarca insanı aptal yerine koyma küstahlığını gösteren sahtekar CNN ile asparagasçı muhabirinin pişkinliği, yaptıkları iğrenç işin, Beyaz Saray’a hakim olan savaş baronları nezdinde taşıdığı önemin farkındalar. Belli ki, emir üstten geliyor. Aksi halde hem yüz milyonları aldatıp hem bu kadar pişkin olmaları o kadar kolay olmazdı.

Pentagon şefinden savaş tehdidi

Suçüstü yakalanmalarına rağmen savaş çığırkanlığına devam eden medya tekellerinin tehdit ve şantajlarına, ABD Savunma Bakanı Leon Panetta’nın askeri saldırı tehdidi de eklendi. Senato Silahlı Hizmetler Komitesi’nin Suriye konulu oturumunda senatörlerin sorularını yanıtlayan Pentagon şefi, Suriye konusunda,

askeri seçenekler de dahil olmak üzere tüm seçeneklerin gözönünde bulundurulduğunu açıkladı.

“Tüm seçenekler masada” söyleminin emperyalist saldırı hazırlığı anlamına geldiği herkesin malumudur. Emperyalist saldırganların pratiği, bu zorba söylemi, “eğer Suriye yönetimi diz çökmezse, hava bombardımanlarıyla buna zorlarız” anlamında kullandıklarını pek çok kez ortaya koymuştur.

“Sivilleri koruma”nın değil gerici hegemonyanın peşindeler

Washington’daki savaş baronlarıyla Ankara’daki tetikçi takımının sivil halkın öldürülmesini engellemek için Suriye’ye müdahale ettikleri iddiası, çirkin bir yalandan başka bir şey değildir. Bu, aynı zamanda Suriye halklarının acılarıyla alay etmektir. Zira emperyalist orduların Afganistan’da, Irak’ta, Libya’da sergiledikleri sınırsız barbarlık, ortada iken, aynı şeyi Suriye için istemek, bu ülkenin tahrip edilmesi onbinlerin boğazlanması anlamına geleceği herkesin malumudur. Dahası, yıkım ve kıyımların Suriye ile sınırlı kalmayacağı, Türkiye dahil bölge ülkelerinin çoğuna sıçrama ihtimalinin yüksek olduğu da, farklı çevreler tarafından vurgulanıyor.

Biliyoruz ki, emperyalist/siyonist saldırılar halkları korumak için değil, köleleştirmek amacıyla yapılır. “Irak’ı özgürleştireceğiz” diye bu ülkeye saldıranların haddi hesabı olmayan yıkımın yanısıra 1.5 milyon insanı katletmeleri “dış müdahale”nin ne anlama geldiğini kör gözle bile göstermeye yeter de artar bile...

Bu vahim tablolar ortada iken, “dış müdahale” talep edenler, Suriye başta olmak üzere bölge halklarının kaderini savaş baronlarının eline teslim edilmesini istiyorlar. Bu durum, medyadaki organik gazetecilerden mezhep çatışmalarını kışkırtan din adamlarına, Türk devleti/AKP iktidarından Suudi Arabistan’a, Müslüman Kardeşler’den Katar’a ve emperyalist/siyonist güçlere kadar, gerici cephenin ortak hedefidir.

Baas rejimini yıkıp “dinci gerici, neoliberal, Amerikancı” Müslüman Kardeşler’i iktidara taşımayı hedefleyen gerici cephenin Suriyeli işçi, emekçi ve gençliğin sorunları veya talepleriyle zerre kadar bir ilgisi bulunmuyor. Bunların derdi salt Suriye’de değil, tüm bölgede emperyalist/siyonist güçlerin hegemonyasının önünü açmaktır. Müslüman Kardeşlerle suç ortaklarının bu hedefe ulaşmaları mümkün olmadığı için, emperyalist saldırı tehlikesi artıyor.

Belirtelim ki, emperyalistlerle başta Türkiye olmak üzere bölgedeki gerici güç odaklarının çok yönlü desteklerine rağmen, NATO’dan medet uman “muhalif” güçler, henüz iktidarın yakınına bile yaklaşabilmiş değiller. Bu düşünleşmiş “muhalifet”in umudu Suriye halkları değil, emperyalistlerle suç ortaklarının dış müdahalesidir.

Hem iç hem dış dinamiklerin basıncı emperyalist saldırıyı şuna kadar engellemiş olsa bile, savaş tehlikesinin kara bulutları bölge üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bu olgu, emperyalizme ve gerici işbirlikçilerine karşı mücadelenin özel olarak gündemde tutulmasını gerektiriyor. Zira emperyalistlerle suç ortaklarının yeni bir savaş başlatmaları, tüm bölge halklarının geleceğini yakından ilgilendirecektir. Bundan dolayı “işçilerin birliği halkların kardeşliği” şiarını gur bir şekilde haykırmaya devam etmek gerekiyor.

Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!

Dünya ölçeğinde emperyalizmin yayılcı politikasının getirdiği kaçınılmaz savaşlar ve aynı zamanda halkların sömürü cehennemi karşısında direnme kararlılıkları bugün dünyanın dört bir yanında yaşanmaya devam ediyor. Balkanlar'dan Kafkaslar'a, Ortadoğu'dan Afrika'ya, Asya'dan Kuzey ve Güney Amerika kıtalarına kadar çok boyutlu olarak kendini gösteren bu gerçeklik, milyonlarca insanın yaşamını yitirdiği boyuta varmış bulunmaktadır. Türkiye, dünya üzerinde bulunduğu jeostratejik konumdan kaynaklı, yaşanan bütün bu olayların büyük çoğunluğuna doğrudan taraf durumundadır.

Emperyalizm savaş demektir!

ABD emperyalizminin başını çektiği emperyalist güçler, bugün içine düştükleri durumdan çıkışı bir kez daha savaşla aşma arayışı içerisinde. Bu, onların doğalarında olan bir gerçekliktir aynı zamanda. Ekonomik krizin ülkeleri iflasa sürükleyecek seyri nedeniyle yaşanacak savaşlar da kaçınılmaz duruma doğru ilerliyor. Çünkü emperyalist tekeller arasında dünya ölçüsünde süren kıyasıya rekabet, pazarların gittikçe daralması ve hammadde kaynaklarının değerinin artması bu durumu yaratan temel etkindir. Bu nedenle kendi çıkarlarını korumak, birilerinin yok olduğu ortamda gücü elinde bulundurmamak ve aynı şekilde kendilerinin yok olmasının önüne geçmek için savaşta başka bir çıkar yolları bulunmamaktadır.

Aynı zamanda bu durum, emperyalist tekellerin kendi hegemonyalarını korumak için silahlanmaları bir yana, emperyalist savaşları yaratmak zorunda olduğu bir gerçekliktir. Sıcak savaşların içerisine doğrudan müdahil olmasa da dünyada cereyan eden olaylar her ülkeyi silahlanmaya doğru iter. Birincisi günün birinde yaşanacak bu savaşın doğrudan bir tarafı olmak zorunda bırakılacağı bilinci bunu zorunlu olarak her ülkeye dayatır. İkincisi silah sanayinin dünya pazarındaki yerinden kaynaklı, silah sanayini elinde bulunduran tekeller bu durumun yaşanmasını ayrıca ister. Yaşanabilecek bir savaş durumunu, sürekli körükleyerek ve gündemde tutarak devletleri dizginsiz bir silahlanma noktasında teşvik eder. Bunun için emperyalizmin doğasında bulunan militarizm emperyalist savaşları kaçınılmaz kılar.

Silahları bitmek tükenmek bilmeyen bir artışla elde tutmak yok olmaya doğru gidildiği zaman bir işe yaramaz. Bu nedenle emperyalist tekeller yok olmamak ve hammadde kaynaklarının bulunduğu yerleri işgal etmek için biriktirdikleri silahları masum halklar üzerinde kullanmaktan kaçınmamışlardır/kaçınmayacaklardır.

Zayıf ülkeleri iktisadi, mali ve siyasi boyunduruk altına almak için yürütülen bu kirli savaşları emperyalist tekeller çok boyutlu bir şekilde yürütmektedir. Bu ülkeye doğrudan kendi askeri müdahalesi ile olsun veya o ülke halkını gerici bir savaşa sürüklemek için silah sağlayacak olsun ya da o ülkede etnik ve dini çatışmaları körükleyerek, siyasi istikrarsızlıktan yararlanmak konusunda olsun sonuçta hepsi emperyalist tekellerin yayılcı politikasının bir ürünüdür. Ve ona hizmet eder niteliktedir.

Emperyalizm kan ile besleniyor!

Bu durumun dünya üzerinde birçok örneği de

mevcuttur. Bunlardan birkaçını örneklemek gerekirse; Nijerya, Somali, Afganistan ve Irak'ta yaşananlar hala gözler önünde durmaktadır.

Nijerya'da neredeyse 60 yıldır Hristiyan ve Müslüman gruplar arasında çatışmalar yaşanmaya devam ediyor. Bu süreç boyunca 10 binin üzerinde insanın yaşamını yitirdiği söylenmektedir. 2011 yılında ise çatışmaların daha da artması sonucu 1100'den fazla insanın yaşamını yitirmiş olması da ayrıca yaşanan çatışmanın boyutunu göstermektedir. Somali'de ise yarım milyona yakın insan 1991'den beri süren iç savaşta yaşamını yitirmiştir. 2011'de yaşamını yitirenlerin sayısı ise 2500 kişiyi bulmaktadır.

Bunların yanında ABD emperyalizminin doğrudan müdahaleleri sonucu Afganistan ve Irak'ta yaşananlar ayrı bir yerde durmaktadır. Afganistan'a yönelik 2001'de başlatılan savaştan bu yana 1 milyondan fazla insan yaşamını yitirmiştir. Emperyalistlerin müdahalesine karşın direnişi seçen Taliban güçleri ile emperyalist savaş örgütü NATO arasında son yıllarda şiddetli çatışmalar yaşanmaya devam ediyor. 2011 yılında büyük çoğunluğu sivil insanlardan oluşan 11 bin Afganistanlı ile 600 NATO askeri yaşamını yitirmiş durumdadır. Bu durum bile aslında savaşın iç yüzünü göstermeye yeter mahiyettedir. Ayrıca bu sürece Pakistan devletinin de dahil olması sonucu Pakistan'da yaşamını yitirenlerin sayısı 7600 kişiyi bulmaktadır.

Irak'ta yaşananlar ise Afganistan'dan hiç farklı değildir. 2003'te başlatılan savaştan bu yana 1 milyonu aşkın kişi yaşamını yitirmiştir. ABD'nin Irak'tan göstermelik olarak askerlerini çekmesi süreci ve "istikrarı sağladık" söylemleri, son zamanlarda Irak'ta yaşananlar sonrasında, üstü örtülemeyecek bir yalan olduğunu kanıtlamaya yetmiştir. Ayrıca 2011 yılı verileri net olmamakla birlikte 2010-2011 yılları arasında 5 bin insanın Irak'ta yaşamını yitirmiş olması Irak'ta yaşananları özetliyor. Daha yakın zamanda NATO'nun Libya'ya yönelik müdahalesi sonucu binlerce insan yaşamını yitirmiştir. Bir halkın özgürlük talebini kendi emperyalist çıkarları için kullanmak noktasında tereddüt etmeden, bu doğrultuda içerdeki ayrışmayı körükleyip savaş kışkırtıcılığı amacıyla Libya halkına silah dağıtan emperyalist güçler, Libya'da halkı birbirine kışkırtarak kendi başarılarını sağlamaya çalıştıkları da bir gerçekliktir.

Bu sayılan birkaç ülkedeki durum haricinde daha birçok ülkede bu düzeyde olmasa dahi çatışmalar ve savaşlar devam etmektedir. Ayrıca emperyalist ve gerici savaşlar yalnızca ölüm demek değildir. Bir ülke üzerinde yarattığı sonuçlar çok boyutludur. İşsizlikten açlık nedeniyle ölümlere, yoksulluktan yoksunluğa, kadın ve çocuk tecavüzlerinden zorunlu göçlere kadar vb. Yarattığı etkiyi birçok yönüyle değerlendirdiğimiz zaman savaşın halklara ağır bir yıkım getirdiği daha açık gözükmektedir.

Emperyalistler yeni hedef peşinde!

ABD emperyalizmi yeni bir savaşa hazırlanıyor. Son süreçte ABD emperyalizminin öncülüğünü çektiği savaş takımı NATO'nun görünürde olması savaşı isteyen asıl gücün gözükmesine engel olamıyor. Ayrıca amacının dünya hakimiyetini yeni adımlarla pekiştirmek, emperyalist nüfuz mücadelelerinde yeni üstünlük alanları ve mevzileri elde etmek olduğuna da hiç kuşku

yoktur. Suriye'deki yaşanan olaylar üzerinden ABD Devlet Başkanı Obama'nın "müdahaleden başka yol yoktur" sözleri, bu sürecin kapağı dayandığını göstermektedir. Ayrıca her ülkenin artık açıktan tarafını belli ettiği bir durumda bugün yaşanacakların habercisi niteliğindedir. Yapılacak bir müdahale sonrası Çin ve Rusya'nın sürece dahil olmayacağı ve ardından yapılacak müdahalenin boyutunun büyümeyeceği garantisini de bugün bulunmamaktadır.

Her ne kadar medya İran'ı gündemleştirmemeye çalışsa da yaşanan gelişmeler yüzünden İran konusu da gündemdeki yerini korumaya devam etmektedir. Çünkü Suriye'de Libya'ya benzer bir tarzda çözüm bekleyenlerin bundan sonraki müdahale konusunun İran olacağı açıktır. Tabii İran'a yönelik müdahalenin de aynı zamanda başlamayacağı ise bugün muğlaklığını korumaktadır. Her ihtimalin masada olduğu bir gerçektir. Türk Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun yakın zamandaki ABD dönüşü yaptığı açıklama bunu açıkça göstermektedir.

Ayrıca Obama'nın ABD Kongresi'ne sunduğu 2012 yılının 613.6 milyarlık askeri harcama "faturası" da çok şeyi anlatmaya yetiyor. 88.5 milyarlık bölümünün süren savaş harcamalarına, geri kalanın yeni silahlara ayrılması, ABD'nin dünyada hala devam eden askeri gücünü pekiştireceğinin bir göstergesidir. Ancak ABD'nin hegemonyasını yıkabilecek kriz kapıdadır. Bugüne kadar askeri gücünün yanısıra ekonomik gücünün büyüklüğü ile dünyaya hükmeden ABD'nin, bu sefer askeri gücü ile hükmetmeye çalışmaktan başka yolu yoktur. Bu da barbarlıktan başka bir şey değildir.

Direnen halklar kazanacak!

Dünyanın dört bir yanında halklar bugün kanla beslenen emperyalistlerin, onların işbirlikçilerinin ve kendi zorba yöneticilerinin karşısında direnmeye devam ediyorlar. Hindistan'dan Kolombiya'ya, Endonezya'nın Poşua Adası'ndan Filistin'e ve Türkiye'ye kadar uzanabilecek bu uzun mücadeleler sonucu onbinlerce hatta yüzbinlerce insanın yaşamını yitirdiği gerçekliği bugün halkların mücadele etme kararlılıklarını göstermeye yetiyor. Ayrıca Afganistan'da ve Irak'ta ABD emperyalizminin bataklığa saplanmasının temel nedeninin halkların direnme iradesi olduğu da ortadadır.

Son süreçte Tunus, Mısır, Libya, Yemen, Bahreyn, Fas, Irak ve Suriye'de kısacası Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşanan ve binlerce insanın yaşamını yitirmesine malolan, ancak diktatörleri alaşağı edebilen halk ayaklanmalarının olduğu bir dönemde gerçekleşebilecek savaşın halkların direnme iradesi karşısında çok şansı yoktur. Yeter ki halklar birbirleriyle savaşıma yolu yerine emperyalistlerle ve işbirlikçileri ile savaşıma yolunu seçsinler. Tabii halklar emperyalistlere karşı direnmeyi seçerken aynı zihniyetin sahiplerinin kendi ülkelerinde var olduğu bilinci ile hareket etmeleri en doğru tutum olacaktır. Çünkü asıl kurtuluşa götürecek tek yol buradan geçmektedir.

Ancak yaşanan her ne olursa olsun emperyalizme ve onun Türkiye'deki işbirlikçisi sermaye devletine karşı mücadele bugün kaçınılmaz olarak önümüzde durmaktadır. Çünkü yaşanacak her olayın bir sorumlusu, olacaklara onay verdikleri için onlardır aynı zamanda.

İhsan Yiğit Demirel
Kandıra 2 No'lu T tipi D-3

11.02.2012

Metal ve hizmet sektöründe ortak mücadele ve sorumluluklar

Almanya'da metal ve hizmet sektöründe TİS süreci yaşanıyor. Hizmet sektöründe iki milyonu aşkın kamu emekçisini kapsayan TİS görüşmelerinin ilk etabı uyuşmazlıkla sonuçlandı. Metal iş kolunda ise TİS görüşmesi yeni başladı. Orada da henüz bir sonuç alınmış değil.

Kamu emekçileri ilk tur görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine uyarı grevlerine başvurdular. Birleşik Hizmet Sendikası-Ver.di'nin çağrısı üzerine Almanya'nın hemen tüm eyaletlerinde kademeli biçimde yapılan uyarı grevlerine katılım oldukça yüksek oldu. Örneğin Baden-Württemberg, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen, Brandenburg ve NRW'de toplam 70 bin emekçi grevlere katıldı. En yüksek katılım ise 30 bin kişi ile NRW'nindi.

Hizmet sektöründe 12 Mart 2012 tarihinde Potsdam'da yapılan ikinci tur görüşmesinden de sonuç çıkmadı. Başta Sendika Başkanı Frank Brirске olmak üzere Ver.di sendika yöneticileri bundan böyle çok daha etkili grevlere başvuracaklarını açıkladılar. Bunun ilk adımı ise 28-29 Mart'ta atılacak. Yeni uyarı grevlerine başvurulacak.

Benzer bir açıklama da IGM tarafından yapıldı. Yeni görüşmelerde anlaşma sağlanmaması durumunda 3 Mayıs'ta yaygın uyarı grevlerine başvurulacağı dile getirildi.

Her iki sektörde de TİS sürecinin zorlu geçeceği muhtemeldir. Taraflar da bunu biliyor ve kendi cephelerinden buna göre hazırlık yapıyorlar.

Benzer talepler ve ortak mücadele

IGM ve Ver.di, bunlar Almanya'nın iki büyük sendikasıdır. Milyonlarca işçi ve emekçiyi bünyelerinde toplamaktadırlar. Her iki sektörde çalışan işçiler de, diğer sektörlerdekilerine göre daha mücadelecilerdir.

Her iki sektörde de TİS görüşmeleri aynı zaman

diliminde yapılmaktadır. Her iki alanda da %6.5 oranında bir ücret talebinde bulunmaktadır. Her iki sendika da, meslek yapan çırakların/genç işçilerin, eğitimleri bitince kadrolu işçi olarak işe alınması talebini ileri sürmektedir. Kadrolu işçilere verilen ücretin kiralık işçiler için de geçerli hale getirilmesi, yani eşit işe eşit ücret uygulamasına geçilmesi, ortaklaşılacak bir diğer husustur. Keza, her iki sendika da sözleşmelerin 12 ayla sınırlandırılmasını istemektedir.

Daha ve daha da önemlisi, her iki sektörde çalışan işçiler mücadeleden yanadırlar. Onbinler halinde uyarı grevlerine katılarak bunu ortaya koydular. Özellikle kadın işçilerin katılımındaki ezici çoğunluğu, dikkati çeken en belirgin nokta oldu. İşçi tabanı TİS görüşmelerindeki olası bir tıkanma durumunda süresiz grevlere dahi hazırlıklı olduklarını dile getiriyorlar.

Dikkate değer bir başka husus da şudur; çok can yakıcı bir sorun olmasına ve her vesileyle dile getirilmesine karşın, bugüne dek bir çağdaş kölelik uygulaması olan kiralık/taşeron işçilik uygulamasına karşı kayda değer bir mücadele verilmedi. Ne sektörlerin kendi içinde, ne herhangi bir fabrika ve işyerinde ve ne de genel olarak, kiralık işçilerle kadrolu işçilerin ortaklaştığı bir mücadele örneği, bu anlama gelmek üzere bir grev ya da direniş örneği ortaya konamadı. Gelinek yerde bu açıdan da yeni bir durum var. Bu uygulamaya/ ve taşeron sistemine karşı yoğun ve yaygın bir hoşnutsuzluk var. Epeyce bir tepki birikmiş bulunuyor. Ve belli belirsiz, bu uygulamaya karşı mücadelenin zamanının geldiği dile getiriliyor.

Bunların tümü birden, tartışmasız olarak, metal ve hizmet sektöründe çalışan işçilerin güçlerini birleştirmeleri, ortak talepler etrafında güçlü, kararlı ve ortak bir mücadele imkanı demektir. Böylesi bir mücadele açısından koşullar her zamankinden de elverişlidir.

Sınıf bilinçli işçiler görev başına!

Kapitalist sınıf bugüne dek sürekli biçimde "Kriz var" diyerek işçi ve emekçileri fedakarlığa davet etti. Yeri geldi, yine kriz silahını kuşanarak işçileri işten atma tehdidi ile susturdu. Onlara kendi koşullarını dayattı, kabul ettirdi. Sıfır zamma ve sefalet ücretine mahkum etti. İşten atıklarını açlığın pençesine itti, çalışanları ise, yoksulluk içinde yaşamaya adeta alıştırdı. Kapitalistler bugün de benzer bir tutumun içindedirler. Her iki sektörün patronları, talep edilen ücretin gerçekçi olmadığını, krizin devam ettiğini ve konjonktürün henüz bu oranda bir ücret için uygun olmadığını ileri sürüyorlar. Tam bir küstahlık örneği sergileyerek ücret talebinde geri adım atılmasını istiyorlar.

Şüphesiz ki, hem metal hem de hizmet sektörü patronlarının bu küstahlığının esas ve öncelikli nedeni, işçi tabanının örgütsüzlüğü ve güvenilir bir önderlikten yoksun oluşudur. Öte yandan, onlar sendika bürokratlarını çok iyi tanımaktadır. Onların her dönem bugünkü gibi sahte kararlılık ve mücadele gösterileri yaptıklarını, ancak bunun işçi tabanını aldatmak ve dizginlemek amaçlı olduğunu biliyorlar. Öyle ki, ücret oranı da dahil, bugün ileri sürülen taleplerin bir süre sonra daha aşağı bir düzeye çekileceğinden adeta eminler.

Demek oluyor ki, sendikacılara güvenmek için bir neden yok. Her iki sektördeki işçilerin güçlerini birleştirmesi ve ortak talepler temelinde ortak bir mücadele kendiliğinden var olmayacağı açıktır. Bu konuda sınıf bilinçli işçilere hayati sorumluluk düşmektedir. Her şey öncelikle onların ortaya koyacakları çabalara bağlıdır.

Sınıf bilinçli işçiler derhal harekete geçmeli, her yerde TİS ve grev komitelerinin kurulmasına önyak olmalı, işçi tabanını sürecin basit bir nesnesi olmaktan çıkarıp, aktif bir öznesi haline getirmek üzere yoğun ve yaratıcı bir çabanın içine girmelidir.

Avrupa'da 8 Mart eylem ve etkinlikleri

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle kutlandı.

8 Mart 2012 | Essen

Almanya'da 8 Mart eylemleri

Essen'de MLPD, Bir-Kar, DKP, Ver.di Sendikası Kadın Komisyonu ve Courage tarafından örgütlenen eylem için Wili Brand Platz'da toplanılarak stantlar açıldı. Stantlar aracılığıyla 8 Mart'a ilişkin bildiri ve bülten gibi materyaller dağıtıldı. Çevredeki insanlara dönük ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Etkinlikte MLPD, Bir-Kar ve Courage temsilcileri kısa konuşmalar yaptılar. 8 Mart temalı şarkılardan oluşan müzik dinletileri eşliğinde gerçekleştirilen konuşmalarda, 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal anlamına değinildi. Kapitalizmin kadın sorununu çözemediği, emekçi kadınlar üzerindeki cinsel ve sınıfsal baskı ve sömürünün ağırlaşarak devam ettiği belirtildi. Çözümün devrimde ve kurtuluşun sosyalizmde olduğunun altı çizildi.

7 Mart'ta NRW başta olmak üzere toplam Almanya'nın 6 eyaletinde Ver.di sendikasının çağrısıyla kamu işyerlerinde uyarı grevleri yapılmıştı. Bu eylemlerin en dikkate değer yanı, hemen her yerde eylemlerin ezici bölümünü emekçi kadınların oluşturmasıydı. Yapılan konuşmalarda bu noktaya da özel bir vurgu yapıldı. Bundan hareketle kadınların toplumsal-sınıfsal mücadeledeki rolü hatırlatıldı. Eylem alanında Bir-Kar da stand açarak materyal dağıtımını yaptı. Stand aracılığıyla direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin sesi alana taşınırken, kızıl fluar satışıyla direnişçi işçiler için bağış da toplandı.

Essen'deki 8 Mart kutlaması alandaki etkinliğin ardından gerçekleştirilen kısa bir yürüyüşle sona erdi.

Stuttgart'ta 10 Mart günü iki eylem yapıldı. İlk olarak, MLPD'nin düzenlediği ve Courage, SI, BİR-KAR, IRAN, Alevi Derneği'nin katılımıyla yapılan eylem saat 12.00-14.00 arası Kronprinplatz'da standlar açılarak başladı. Standlarda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili bildiri ve bültenler dağıtıldı.

Etkinlikte kurumlar tarafından yapılan konuşmalarda, özellikle emekçi kadınlar üzerindeki

cinsel ve sınıfsal baskı ve sömürünün ağırlaşarak devam ettiği belirtildi. Ancak çözüm arayışlarındaki konuşmalar çok zayıftı. Kadının kurtuluşunun devrimde ve sosyalizmde vurgusu yoktu.

Program kültürel etkinliklerle devam etti. Etkinlikte Bir-Kar bildirileri dağıtıldı.

İkinci olarak, Mezopotamya Kültür Merkezi'nin çağrısıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. Türkiyeli ilerici kurumların da destek verdiği yürüyüşte sık sık "Jin, jyan, azadi!" ve "Bijî Serok Apo!" sloganları atıldı. Ayrıca, Alman devletinin Kürtler'e yönelik baskıları kınandı.

Yürüyüşün bitiminde, AKP hükümetinin Kürtler'e yönelik politikaları teşhir edildi. Eylem Newroz kutlamalarına çağrı yapılarak sona erdi.

Göppingen Alevi Kültür Derneği'nin düzenlediği, BİR-KAR ve ADHF'nin de katıldığı etkinlik oldukça canlı ve coşkulu geçti.

11 Mart günü yapılan etkinliğin açılış konuşması saygı duruşunun ardından başladı. Konuşmada, kapitalist sömürü sistemi hedeflendi ve özellikle sınıfsal, cinsel, ulusal baskı ve her türlü mekanizması kokuşmuş sömürü sisteminin altı çizildi.

Emekçi kadının kurtuluşunun devrim ve sosyalizmde olacağını altı çizilerek birlikte mücadele çağrısı yapıldı.

İlgiyle izlenen "Yaşamın yarısından kavganın yarısına" adlı sinevizyondan sonra derneğin yetiştirdiği çocuk folkloru sahnede sergiledikleri oyunlarla dinleyicileri coşturdu. Ardından "Ne olacak şimdi" adlı tiyatro oyunu sahnelendi. Müzik grubunun program aralarında söylediği türkülerle halaylar çekilerek bitirilen etkinliğe 200 kişi katıldı.

Ayrıca, direnişte olan Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişleri selamlandı ve destek amaçlı olarak 116 Euro toplandı.

Frankfurt'ta 8 Mart Perşembe günü Sol Parti, Yeşiller ve SPD gibi reformist ve sosyal demokrat partilerin de stant açtığı ve diğer Alman ve Türkiyeli devrimci grupların birlikte organize ettiği mitinge bildiri ve afişleri ile katılım gösteren BİR-KAR, 11 Mart Pazar günü bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi. 80 kişinin katıldığı etkinlik baştan sona akıcı ve coşkulu bir havada geçti.

Wuppertal'da bir aydır hazırlıkları yapılan 8 Mart etkinliği başarıyla gerçekleştirildi. 200'e yakın emekçi ve gencin katıldığı etkinlik devrimci bir atmosferde gerçekleşti.

Etkinlik kısa açılış konuşmasıyla başladı. Bunu, devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzleşenler için yapılan saygı duruşu izledi. Ardından, çarpıcı karelerden oluşan kısa bir sinevizyon gösterimi eşliğinde N. Hikmet'in "Tanya" şiiri okundu.

Etkinlikte yapılan konuşmada Türkiye gibi bir devrim toprağında dahi, 8 Mart'ın gitgide gerçek içeriğinden soyutlandığı gerçeğinden hareketle, 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal içeriğine özel vurgu yapıldı ve kadınların kurtuluşunun sosyalizmde olduğu dile getirildi.

Şiir ve devrimci türkülerden oluşan bir dinletinin ardından da "Bu bahar önce emekçi kadınlar yürüyecek" adlı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Sinevizyon kitle tarafından belirgin bir dikkatle izlendi.

Etkinliğin finalinde dost sanatçı Mustafa Yeşilyurt sahne aldı. M. Yeşilyurt devrimci bir propaganda eşliğinde türküler söyledi. Ruhi Su tarzında sunduğu

bu dinleti dinleyiciler tarafından beğeni topladı. Etkinlik bu dinletinin ardından sona erdi.

Etkinlikte, direnen Maltepe Belediyesi taşeron işçileri de unutulmadı. Kısaca direnişlerinden söz edildi, bu onurlu direnişin maddi ve manevi her türlü desteği hak ettiği belirtilerek maddi destek çağrısında bulunuldu. Çağrı karşılıksız kalmadı. En kısa sürede direnişçi işçilere gönderilmek üzere 225 Euro toplandı.

Basel'de 8 Mart etkinliği

İsviçre'nin Basel kentinde 11 Mart günü BİR-KAR tarafından salon etkinliği düzenlendi. 8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özünü uygun olarak gerçekleştirilen etkinliğe 30'u aşkın kişi katıldı.

Kısa bir sunumla açılış yapılan program, dünyada devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşen erkek ve kadın devrimcilerin anısına yapılan saygı duruşuyla devam etti. Bunu, Enternasyonal Marşı eşliğinde devrimci kadın önderleri ve mücadelede yitirdiklerimizi anlatan kısa bir dia gösterimi izledi. Program 8 Mart'ın tarihsel ve güncel önemini üzerine yapılan bir konuşmayla devam etti.

Konuşmadan sonra "Yaşamın yarısından kavganın yarısına" başlıklı sinevizyon gösterimine geçildi. Bunu, slayt eşliğinde Tanya şiirinin okunması izledi. Etkinlik son olarak müzik dinletisiyle bitirildi.

8 Mart 2012 | Paris

Paris'te 8 Mart

Fransa'nın Paris kentinde 8 Mart günü Nation Meydanı'nda başlayan mitinge Fransız sol partiler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri ile aralarında TKİP'nin de bulunduğu Türkiyeli devrimci örgütler de katıldı. Fransız sol parti temsilcilerinin sırayla birer konuşma yaptığı mitingde kadına yönelik cinsel, sınıfsal baskı, sömürü, şiddet dile getirildi. Konuşmaların ardından Bastille Meydanı'na yüründü.

Yürüyüş boyunca kadın üzerindeki cinsel, sınıfsal baskı, sömürü ve şiddete dikkat çeken konuşmalar yapıldı.

"Eşit işe eşit ücret!", "Cinsel sömürüye hayır!", "Kapitalizme hayır!" kortejlerden yükselen sloganlardı. Coşkulu yürüyüş saat 20.30 sıralarında Bastille Meydanı'nda sona erdi.

Kadıköy'de devrimci 8 Mart mitingi

10 Mart'ta İstanbul Kadıköy'de gerçekleştirilen devrimci 8 Mart mitingi Devrimci 8 Mart Platformu bileşenlerinin (Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, BES 1 No'lu Şube, ÇHD İstanbul Şubesi, Devrimci Hareket, Devrimci Proletarya, Emekli Sen Beyoğlu-Kadıköy-Kartal Şubeleri, Emek ve Özgürlük Cephesi, Genel-İş 1 No'lu Şube, Halk Cephesi, Kaldıraç, Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği İstanbul Şubeleri ve Proleterce Devrimci Duruş) çağrısıyla örgütlendi,

Tepe Nautilus önünde toplanmayla başlayan yürüyüşte coşkulu kortejleriyle Emekli-Sen Beyoğlu-Kadıköy-Kartal Şubeleri'ne üye emekliler dikkat çekti.

Mitinge en kitlesel katılımı Halk Cephesi Kadınlar sağlarken bu kortejde ağırlıklı olarak, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen devrimci kadın tutsakların fotoğrafları taşındı.

BDSP: Kadının kurtuluşu sosyalizmde!

BDSP ise 200 kişilik kortejiyle mitinge en kitlesel katılımı sağlayan ikinci kurumdu. BDSP kortejinin en önünde taşınan devrimci kadın önderlerin fotoğrafları dikkat çekerken "Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde" ve "Eşitsizliğe, sömürüye, şiddete ve gericiğe karşı eşitlik ve özgürlük için mücadeleye" pankartlarının taşındığı kortejde Ekim Gençliği de dövizleriyle yerini aldı.

İşçiler 8 Mart alanında

Mitinge eşleriyle beraber katılan Maltepe Belediyesi taşeron işçileri Penta Elektronik, MEPA Mobilya ve Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube'nin kadın temsilcileri ve yöneticileri ile birlikte yürüdüler.

KESK'e bağlı sendikaların çeşitli şubelerinden katılım sağlayan kamu emekçileri KESK'li tutsaklara özgürlük istediler.

Açılış konuşmasında işyerlerinde yaşanan mobbing uygulamalarından, kadına yönelik şiddet ve tecavüze

değinildi. Hey Tekstil ve Maltepe Belediyesi işçilerinin yürüttüğü mücadeleye vurgu yapılan açıklamada tarihte kadın ve erkek emekçilerin birlikte yürüdüğüne vurgu yapıldı. Kürt halkına yönelik inkar ve imhaya dikkat çekilen konuşmada KESK'e yönelik baskı ve tutuklamalar da hatırlatıldı. Konuşmada, kadının kurtuluşunun sosyalizmde olduğuna işaret edildi.

KESK'li Kadınlar adına konuşan Eğitim Sen İstanbul 3 No'lu Şube Örgütlenme Sekreteri Nursel Tanrıverdi, 8 Mart'ta KESK'in aldığı tutumu da eleştirdi.

BDSP'li Esin Yıldız'ın mesajının da okunduğu programda hasta kadın tutsaklar Yasemin Karadağ ve Hediye Aksoy'un serbest bırakılması istendi.

Ardından direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ve MEPA işçilerine kürsüden söz verildi. Sanatçı Pınar Aydınlar ve Bilgesu Erenus'un da ezgileriyle katkı sunduğu mitingde Esenyurt İşçi Kültürevi Tanyeri Şiir Topluluğu, Adalılar ve Grup Yorum Korosu da sahne aldı. Mitinge 1500'ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kadıköy'de 8 Mart 'cümbüşü'

Kadıköy, 11 Mart günü 8 Mart 'cümbüşüne' sahne oldu.

8 Mart'ın sınıfsal özü ve tarihsel anlamından uzak bir havada geçen miting emekçi ve işçi kadınların taleplerine yabancı bir içerikte gerçekleşirken, taşınan pankartlar, dövizler ve atılan sloganlarda genel olarak kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri işlendi. 8 Mart Kadın Platformu'nun çağrısıyla düzenlenen mitingde çözümün devrim ve sosyalizmde olduğu vurgusu mulla arandı.

Kürt kadınları mitinge katılımın ana gövdesini oluşturdu.

Mora boyanan kortejlerde taşınan pankart ve dövizlerde ise sınıfsal sömürüye dair vurgulara yer verilmedi.

KESK, TMMOB ve DİSK'in mitinge sağladığı sınırlı sayıda kadın katılımın dışında en anlamlı katılım, direnişçi Hey Tekstil ve Kampana Deri işçisi kadınlardan geldi.

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in de kürsüden söz aldığı mitingde Kürt sorununun "demokratik, barışçıl çözümü" işlendi

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çorlu'da 8 Mart

Çorlu Emekçi Kadın Platformu Çorlu'nun ilk 8 Mart mitingini gerçekleştirdi.

11 Mart Pazar günü yapılan mitingde devrimci kadın önderlerin resimleri taşındı. Program 8 Mart'ın tarihçesinin aktarılması ile başladı. Mücadelede şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşu esnasında Adnan Yücel'in "Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek" adlı şiiri okundu.

Açıklamada 8 Mart'ın tarihine değinilerek güncel anlamına vurgu yapıldı. Açıklamanın ardından miting için hazırlanan şiir dinletisi ve tiyatro oyunu sunuldu. Kitle, töre cinayetinde ölen, fabrikada yanan kadınları, devrimci kadınları anlatan sokak tiyatrosunu ilgiyle izledi. Miting müzik grubunun sunduğu parçalar eşliğinde halaylarla bitirildi. Eğitim-Sen, DHF, BDP, ESP, BDSP ve EMEP'in katıldığı mitingde toplam 150 kişi yer aldı.

Kızıl Bayrak / Trakya

Karabük'te 8 Mart etkinliği

10 Mart'ta Karabük'te 8 Mart etkinliği gerçekleştirildi. Karabük Üniversitesi öğrencileri, Eğitim-Sen üyeleri ve ev kadınlarının katılımıyla yapılan etkinliğin açılış konuşmasında 8 Mart'ın tarihçesinden ve kapitalizmde kadın sorununun arka planından, sermaye düzeninin özellikle kadın işçi ve emekçiler üzerindeki yoğun baskılarından bahsedildi. Eğitim Sen Karabük Şube Başkanı Ayşegül Sarı Terzi'nin konuşmasıyla devam eden etkinlikte, Karabük Üniversitesi öğrencilerinin hazırladığı "Ekmek ve gül" isimli şiir dinletisi ve "Bir iş günü" isimli skeç senkilendi. Öğrencilerin oluşturduğu bağlama ve gitar grubu seslendirdiği şarkı ve türkülerle etkinlik sona erdi.

Ekim Gençliği okurları / Karabük

“8 Mart kızıldır, kızıl kalacak”

8 Mart'ın kızıl tarihine ve sınıfsal özüne sahip çıkan işçi ve emekçi kadınlar, ilerici ve devrimci güçler devrimci 8 Mart mitingleri ve yürüyüşlerinde buluştu.

Bursa'da devrimci 8 Mart

Bursa'da BDSP, Halk Cephe Kadınlar, YDK, DKH ve BATIS-BAMİS tarafından örgütlenen 8 Mart mitingi 11 Mart günü coşkuyla gerçekleştirildi. Miting için Fomara Meydanı'nda toplanan kitle, Kent Meydanı'na yürüdü. BDSP eyleme “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!” yazılı pankartla katıldı.

Mitingin açılış konuşmasında emekçi kadına yönelik çok yönlü baskı, sömürü ve şiddet protesto edildi. Kadın emekçilerin karşı karşıya kaldığı çifte sömürü üzerinde duruldu. Kadının kurtuluşunun erkek emekçilerle elele örgütlü mücadeleden geçtiği vurgulandı. Açıklamanın ardından Ulrike Mainhof'un hücredeki direnişini anlatan tek kişilik bir oyun oynandı.

Grup Yarım'ın söylediği marşların ardından Bursa Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği bünyesinde çalışan folklor ekibi bir gösteri sundu. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı miting halaylar ve sloganlarla son erdi.

Ankara'da devrimci 8 Mart

Ankara'da 8 Mart akşamı Devrimci 8 Mart Platformu (Alınteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Halk Cephesi, Odak, Kaldıraç) tarafından örgütlenen eyleme coşkulu bir atmosfer hakimdi. Eyleme ÇHD ve Kızıl Hareket de destek verdi.

Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan devrimci güçler ve emekçi kadınlar Ziya Gökalp Caddesi'ni trafiğe kapatarak Sakarya

Caddesi'ne yürüdüler.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı yürüyüşe komünistler “Sömürüye, eşitsizliğe, gericiğe ve şiddete karşı örgütlü mücadeleye/BDSP” şiarlı pankart ile katıldı. Kızıl flamaların da taşındığı kortejde 50 kişi yürüdü.

Sakarya Caddesi'nde kurulan kürsünün ardından miting programı başlatıldı. TAYAD'lı Aileler adına yapılan konuşmanın ardından Devrimci 8 Mart Platformu tarafından hazırlanan açıklama okundu. Daha sonra ÇHD adına bir konuşma yapıldı.

Konuşmaların ardından kürsüye, keyfi gerekçelerle işten atılan Cansel Malatyalı davet edildi. Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu'nun Türkçe ve Kürtçe söylediği ezgilerle devam eden eylem coşkulu bir şekilde çekilen halaylarla son buldu.

İzmir'de 8 Mart eylemi

İzmir'de Devrimci 8 Mart bileşenleri eylem-aktivite programlarına 8 Mart günü bildiri dağıtımı ve basın açıklamasıyla devam ettiler. Önce bildiri dağıtımını yapan bileşenler ardından basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın metninde 8 Mart'ın tarihine değinilerek 8 Mart'ı özünden koparıp kadınlar gününe indirgeyen anlayış teşhir edildi. Kürt halkına yönelik baskı ve teröre de vurgu yapılan basın açıklamasında bu baskılardan en çok kadınların etkilendiğinin altı çizildi.

Açıklamanın son bölümünde ise 8 Mart'ı yaratan New York'lu doküman işçisi kadınların, Paris Komünü ve Ekim Devrimi'ndeki kadınların, yürümesi gereken

Mersin'de devrimci 8 Mart

8 Mart günü BDSP, Halk Cephe Kadınlar, Demokratik Kadın Hareketi, Partizan tarafından örgütlenen yürüyüş KESK binası önünden başladı. Eylem, polislin pankartsız, slogansız yürütme dayatması nedeniyle uzun süren görüşmeler ardından başladı. İstiklal Caddesi üzerinden yürüyen kitle yolun karşı tarafına geçince pankart açılıp sloganlarla yürüyüşe devam edildi. Buradan taş bina önüne kadar yüründü ve açıklamaya geçildi. Okunan açıklamada kadının cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüne değinildi. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı eylem coşkulu ve devrimci bir atmosferde geçti.

Adana'da devrimci 8 Mart

8 Mart Adana'da Devrimci 8 Mart Platformu tarafından yapılan eylemle kutlandı. Platformun bu yılki bileşenlerini oluşturan BDSP, DHF ve EÖC tarafından ortak örgütlenen eylemde “Emperyalist saldırganlığa, sömürüye, şovenizme, eşitsizliğe ve ezilmeye karşı birleşik mücadeleye” pankartı açıldı. Eyleme anlamlı bir katılım da KESK'ten oldu. Kürt ulusuna yönelik KCK adı altında tutuklananların içinde yüzlerce Kürt kadınının yer aldığının hatırlatıldığı açıklamada KESK'li kadın yöneticilerin 8 Mart öncesinde tutuklanmaları da hatırlatıldı.

Kızıl Bayrak / Adana- Mersin-İzmir-Ankara- Eskişehir-Bursa

Bursa, Kırıkkale, Tokat'ta 8 Mart

Tokat'ta Eğitim-Sen tarafından 8 Mart günü sevk eylemi ve basın açıklaması gerçekleştirildi. Sendika binasından Cumhuriyet Meydanı'na sloganlarla gelen kamu emekçileri burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasına 40 kişi katıldı.

Kırıkkale'de KESK'e bağlı sendikalar 8 Mart'ta sokağa çıktı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde Kadın Platformu adına Eğitim Sen Şube Sekreteri Ayşe Avcı bir konuşma yaptı. Ekim Gençliği, EDP, Kaldıraç eyleme destek verdi.

KESK'li Kadınlar, 8 Mart'ın ücretli izin günü olması talebiyle Bursa'da iş bırakarak alanlara çıktı.

İlk eylem AKP'li Gürsu Belediyesi önünde gerçekleştirildi. TÜM BEL SEN üyesi Ferhan Yeşil'e başkan tarafından zorla emeklilik belgelerinin imzalatılması üzerine yapılan eylemde KESK üyeleri, Yeşil'in yüzünün olduğu maskeler taktı. “KESK'li Kadınlar” pankartı açıldı. Eyleme Gürsu Belediyesi'nde çalışan kadın-erkek emekçiler de TÜM BEL SEN pankartı açarak katıldılar.

İkinci eylemde ise Heykel'den Osmangazi Parkı'na bir yürüyüş yapıldı. Eylemde “8 Mart resmi tatil ilan edilsin!” pankartı açıldı.

Kızıl Bayrak / Tokat-Kırıkkale-Bursa

Kayseri ve Manisa'da 8 Mart

Kayseri'de 8 Mart, Kayseri Kadın Platformu tarafından gerçekleştirilen yürüyüşle kutlandı. Eğitim Sen Kayseri Şube binası önünde toplanan kitle Kayseri Meydanı'na geldi.

Kayseri İşçi Kültürüvi'nde toplanan Emekçi Kadın Komisyonu üyeleri basın açıklamasının yapılacağı yere yürüdü. Yaklaşık 30 kişilik kortej alkış ve ıslıklarla karşılandı.

Kadın Platformu sözcüsü Meltem Yılmaz'ın okuduğu ortak açıklamada emekçi kadınların yaşadığı sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye değinildi. Emekçi kadınların mücadele birliği ile sorunların aşılabileceği ifade edildi. Yaklaşık 100 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen eyleme BDSP, DHF, EMEP destek verdi.

Manisa 8 Mart Emekçi Kadınlar Platformu, 7 Mart günü Manisa Eğitim-Sen önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. Bu yılki 8 Mart eylemini “çocuk gelinlere” adayan platform kortejin en önüne “gelin, damat, işçi,” kostümlü çocukları yerleştirdi.

Eylemde “cadı, hakim, avukat ve işçi” kılığına giren emekçiler davullar eşliğinde coşkulu sloganlarla yürüyüşe başladılar. Çevrede biriken kalabalıktan birçok kişinin eyleme alkışlarla destek vermesinin yanısıra birçoğu da yürüyüşe katıldı. Eğitim-Sen önünden başlayan yürüyüş trafiği kapatarak Manolya Meydanı'na ulaştı.

Basın açıklamasını Eğitim-Sen Kadın kolları sözcüsü ve Manisa Emekçi Kadın Platformu adına Melek Varol okudu. Yürüyüş sırasında BDSP imzalı 8 Mart bildirimleri yaygın olarak dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Manisa - Kayseri

Şiddete, baskıya, gericiliğe ve sömürüye karşı mücadeleye!

8 Mart'ta kadınlara "hediye" olarak sunulan "Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun Tasarısı" TBMM Genel Kurulu'nda görüşülerek oybirliğiyle kabul edildi. Sözde kadına yönelik şiddeti engelleme iddiası ile çıkarılan yasa, elektronik kelepçe ve "Kadın Stığınma Evleri" üzerinden gündeme taşınmıştı.

Çıkarılan yasanın son halinden bir kez daha gördük ki, bu düzende, kadına yönelik şiddete çözüm, sorunu ortadan kaldırmaya dönük değil de, şiddetin sonuçlarına yönelik bir takım "önlemler"den ibarettir. Yasada kısaca şunlar var: Şiddet uygulayan kişiyle ilgili olarak elektronik kelepçe veya bileklik takılarak önlem alınabilmesi ve silahına el konulması, hakkında tedbir kararı verilen kişiye zorlama hapis uygulanabilmesi, mağdur olan kadının çocuğunun olması durumunda kreş imkânı sağlanması, korunan kişinin hayati tehlikesinin bulunması halinde kimlik ve diğer belgelerini değiştirilebilmesi gibi düzenlemeler yer alıyor.

Ayrıca hakim kararı ile teknik araç ve gereçler kullanılarak tedbir kararlarının takibinin yapılabilmesi gibi "önlemler" de var. Ayrıca yasaya ilişkin değişiklik önerileri sonucu "İlköğretim ve ortaöğretim müfredatına toplumsal cinsiyet, kadının insan hakları ve kadın-erkek eşitliği konusunda eğitime yönelik dersler konulur" ibaresi eklenmiş, ancak bir başka önergede istenen "cinsel farklılığı olanların" da tasarı kapsamına alınmasını içeren önerge ise kabul edilmemiştir.

Belirtmek gerekir ki, sermaye hükümeti AKP döneminde kadına yönelik şiddetin %1400 arttığı, günde 5 kadının öldürüldüğü bir Türkiye gerçekliğinde böyle bir yasanın çıkmış olmasının sorunun çözümüne dair kayda değer bir etkisi olmayacaktır.

Kaldı ki yukarıda bahsettiğimiz gibi yasada geçen önlemler kadına yönelik şiddeti ortadan kaldırmaya yönelik değil, şiddete uğradıktan sonrası için bir takım önlemler içermektedir. Belki bu bile bir adım diye düşünülebilir. Ancak bu açıdan AKP hükümetinin samimiyeti son derece tartışılırdır. Onların derdi şiddete uğrayan kadını ve haklarını korumak değildir. Sermaye hükümeti AKP, yığınların bilincinde yanılısma yaratmak için göstermelik yasal düzenlemelere gitmektedir. Zira onlar artık bu işin "ustası" olmuşlardır.

Kuşkusuz, verilen mücadeleler sonucu bir takım kazanılmış hakların yasalarda yer alması anlamlı ve önemlidir. Bu yasaların, arkasındaki örgütlü güç sayesinde, toplumsal yaşamda bir karşılığı ve yaptırımı

olabilir. Ancak sermaye devleti ve düzeni gerçeğinde böylesi örgütlü tepkiler özellikle yok sayılmakta, polis-yargı terörüyle susturulmak istenmektedir. Zira gerçek böyle olmasaydı, N.Ç. davası böyle sonuçlanabilir miydi? Ya da Mersin'de olduğu gibi, "Kadına yönelik şiddete hayır eylemine" katıldıkları gerekçesiyle '61 kadına soruşturma açılır mıydı? Ya da Muğla Fethiye'deki toplu tecavüz davasında savcılık tecavüz sanıklarına beraat isteyebilir miydi? Örnekler kuşkusuz çoğaltılabilir. Onların kadına yönelik şiddeti önleme gibi bir derterli olmadığını Ayşe Paşalı örneğinde simgeleşen kadın cinayetleri de yeterince ortaya koymaktadır zaten.

Erdoğan'ın konuşması ve ortaya saçılan yalanlar

Tayyip Erdoğan'ın 8 Mart günü Mardin'de yaptığı konuşma ise ayrıca incelenmelidir. Çıkarılan yasayı örnek gösteren Erdoğan şunu demektedir: "8 Mart 2012, Türkiye'deki hanım kardeşlerimiz için adeta hafızalardan silinmeyecek bir dönüm noktasıdır".

Bu konuşmada siyasal gelişmeler ışığında kadın soruna değinen Erdoğan, demagojide sınır tanımamıştır. Yüzlerindeki maskeleri düşüren de yine tam da kendi söyledikleridir. Son 9 yıldır kadına yönelik şiddetin %1400 arttığı gerçeği ortadayken, kadının toplumsal yaşamda karşılaştığı ayrımcılık ve şiddet AKP hükümeti döneminde giderek artmışken, Erdoğan hala "kadın ve çocukları çok sıkı bir koruma altına alıyoruz" diyebilme ikiyüzlülüğündedir.

Mardin konuşmasında "geçtiğimiz 9 yılda bu konuda epeyce bir mesafe aldığımıza inanıyorum" diyen Erdoğan'ın nasıl bir demagoji ustası olduğunu anlamak için bu konuşmadan birkaç örneğe bakmak faydalı olacaktır.

Erdoğan, Mardinli kadınlara seslenerek şunları söylüyor: "Biz kadınlar üzerinden değil kadınlar için siyaset ürettik. Biz kadınlar adına değil kadınlarla birlikte çözüm ürettik", "9 Yıl boyunca bütün alanlarda her alanda önce kadın çocuk dedik", "Annelerin hayır duası makbuldür dedik".

Oysa özgürlük ve eşitlik için sokağa çıkan Kürt halkına yönelik "kadın da olsa, çocuk da olsa gereğini yaparız" sözleri Tayyip Erdoğan'a aittir. Ve ne ironiktir ki yine Mardin'de çocukların devlet açısından nasıl bir önceliğe sahip olduğunu 21 Kasım 2004'te yaşından fazla kurşunlarla katledilen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz bize hatırlatmaktadır. Mardin'de büyük bir ikiyüzlülükle kadınlara seslenen Erdoğan'ın sözlerine kim inanır ki? Uğur Kaymaz'ın annesi mi? Ya da 14 yaşında patlayıcıların hedefi olan Ceylan Önkol'un annesi mi?

Son güncel bir örnek olarak Pozantı Cezaevi'nde tecavüze maruz kalan çocukları ve annelerini Erdoğan ne kadar düşünmektedir? Çocukların ailelerinin yanına değil de Sincan F Tipi'ne gönderilmeleri devletin nasıl bir öncelik anlayışı olduğunu açıklamaktadır.

Hüseyin Üzmez'in 14 yaşındaki bir çocuğa tacizi, N.Ç. davası evde, sokakta, hapishanelerde yaşanan taciz, tecavüz ve diğer işkenceler ortadayken, Erdoğan ve onun safındakilerin şiddetten ve işkenceden anladığı sadece "türbanın yasak olmasıdır", "başörtülü kız çocuklarını üniversite kapılarından döndürdüler. Kurdukları ikna odalarında kız çocuklarına işkence uyguladılar" demekle yine bilinçlerde yanılısma

yaratılmaktadır. Eğitim alanında ticarileştirme ve özelleştirme uygulamaları ile emekçi çocuklarına giderek kapanan eğitim imkânları, şimdide yeni yasalarla zorunlu eğitimi fiili olarak 4 yıla indirerek kız çocuklarına kapamaktadır. Öncesinde de kız çocuklarının okuma oranı düşüken artık pek çok kız çocuğunun eğitim hakkı elinden alınarak eve kapatılacağını öngörmek zor olmasa gerek. Bu yasa da muhtemelen 8 Mart öncesi AKP'nin kadınlara bir "hediyesidir".

Erdoğan aynı konuşmada eşi ölen kadınlara lütfedip verilen 250 TL ile de övünmekten geri durmamıştır. Bir de öyle çok para veriyormuş gibi "bu bir iane değildir. Bunları sizin hakkınız olarak görüyoruz" diyerek kadınları bu parayı "gururla" almalarını istemektedir.

Oysa pek çok kadın çalışma yaşamından yine aynı sermaye hükümetinin politikaları sonucu uzaklaştırılmakta, sosyal güvence alanındaki kimi kazanılmış hakları tırpanlanmakta, gerici ataerkil değer yargıları ile kadınlar toplumsal yaşamda hala dışlanmaktadır (özellikle kadın "dul" ise sorun daha da artmaktadır). Bu düzenin bir sonucu olarak işsizlik ve yoksulluk girdabına itilen kadınlara gösterilen hak (o da eşi ölmüşse) ancak 250 TL'dir. Çünkü egemen gerici zihniyet kadını bir birey olarak değil, bakıma muhtaç olarak değerlendirmektedir. Bu nedenle kadınlar ya "baba" ya da "koca" himayesinde yani aile içinde olmalıdır. Bundandır ki o çok övülen yasadaki şiddete karşı önlemler de ancak kadın evli ise geçerlidir ve yasanın adından da anlaşılacağı üzere kadının şiddetten korunması ailenin korunması kapsamında ele alınmaktadır. Sermaye hükümeti AKP, kadın sorununu kendi gerici politikalarının bir malzemesine dönüştürerek ele almakta ve yığınların bilincini gericiğin ağlarıyla örmektedir.

Şiddete, gericiliğe, her türden ayrımcılığa ve sömürüye karşı örgütlü mücadeleye!

Sermaye düzeni ve devleti gerçeğinde kadınların maruz kaldığı şiddet ve ayrımcılık çözümsüz kalır. Çünkü sömürü üzerine kurulu bu düzen şiddeti döne döne üretir. Kadına yönelik şiddetin kaynağı olan kapitalizmden kurtulmadıkça gerçek ve kalıcı çözümden bahsedilemez. Kadının gerçek kurtuluşu devrimde ve sosyalizmedir. Kurulu düzenin toplumsal bir devrimle yıkılıp yerine, kapsamlı toplumsal düzenleme ve önlemlerle kadının özgürleşmesini sağlayacak ve kadın-erkek eşitsizliğini giderecek olan sosyalizmi kurmak gerekmektedir.

Ekim Gençliği'nin kampanya çalışmalarından...

Ekim Gençliği kampanya çalışmalarını sürdürüyor. "Geleceğine sahip çık!" şiarını yükseltmek için bir dizi ilde ve üniversitede çalışmalar yoğunlaşıyor.

YTÜ'de Newroz üzerine okur toplantısı

Newroz'un yaklaşması ile birlikte 13 Mart Salı günü YTÜ'de Newroz üzerine bir okur toplantısı gerçekleştirildi. Kızıl Bayrak gazetesinin son sayısında Newroz'la ilgili çıkan yazıların okunmasının ardından, Newroz'un ortaya çıkış hikayesi ile ilgili kısa bir anlatım gerçekleştirildi. Ardından da Newroz'un güncel anlamı ve Newroz günü alanlarda olmanın anlamı üzerine tartışıldı. Yapılan tartışmalarda Kürt sorununa komünistlerin bakışı ve "özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik" talebi üzerinde duruldu. Ayrıca HDK üzerine de tartışmalar gerçekleştirildi.

Davutpaşa'da devrimci faaliyet

YTÜ Davutpaşa Kampüsü'nde kampanya çalışmaları devam ediyor. 13 Mart günü sabah saatlerinde Hazırlık Fakültesi ve yemekhane içerisinde Ekim Gençliği'nin "Geleceğine sahip çık!" afişleri asıldı. Bunların yanına GSS ve soruşturmalara ilgili olarak hazırlanan afişler de asıldı.

Hazırlık fakültesinin önünde "Geleceğine Sahip Çık! / Ekim Gençliği" bildirilerinin dağıtımı yapıldı. Geçtiğimiz günlerde "izinsiz gazete satmak ve etkinlik düzenlemek" iddiasıyla bir Ekim Gençliği okuru ve yaklaşık 30 yurtsever öğrenciye açılan soruşturmaların savunmaları için İnşaat Fakültesi'ne geçildi. Savunmaya geçilmeden önce İnşaat Fakültesi'nde yoğun bir ÖGB ablukası kurulduğu görüldü.

Ayrıca savunma verilecek odanın girişinde sivil polislerin beklemesi tepkiyle karşılınca sivil polisler fakülteden çıkarıldı. Savunmalardan önce, ÖGB'ler tarafından, öğrencilere kimlik göstermeleri dayatılmak istendi. Öğrencilerin kararlılığı sonucu ÖGB'ler geri adım atmak zorunda kaldı. Öğrencilere ezbere açıldığı belli olan soruşturmalarda "Kürdistan dağlarında mehmetçiğin işi ne!" "Kızıl güller açmış Kürdistan dağlarında!" vb. "slogan"ları atıp atmadığı soruldu. Öğrencilere "toplu halay" çekip çekmediğine dair sorular da soruldu. Ayrıca bir öğrenci, haksız iddiaları

reddedince "yemekhane önünde ne işinin olduğu" soruldu. Öğrencilere sorulan sorular arasında, yapılan etkinliğin "ırkçı, dil, din ayırımına sebep olduğuna" dair suçlamalarda bulunuldu.

Ankara'da kampanya çalışmaları

Ankara'da kampanya çalışmaları yoğunlaşarak devam ediyor. Günlerdir ODTÜ'de "Geleceğine Sahip Çık" afişlerinin yapılmasının yanı sıra Ekim Gençliği'nin 8 Mart'a çağıran bildirimleri ve merkezi afiş yaygın bir şekilde kullanıldı. Bunun yanı sıra açılan stant ile Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak satışı gerçekleştirildi. DTCF, Beytepe ve Cebeci'de de 8 Mart bildirimleri ve afişleri kullanıldı. Devrimci 8 Mart Platformu'nun örgütlediği eyleme Ekim Gençliği de anlamlı bir katılım sağladı.

Ankara Ekim Gençliği'nden 8 Mart söyleşisi

Ekim Gençliği okurları Ankara'da kadın sorununun tarihsel çerçevesi, 8 Mart ve devrimci tutum üzerine bir söyleşi gerçekleştirdiler. Etkinlikte ilk olarak "Kadınlarımızın yüzleri" isimli belgeselin gösterimi yapıldı. Ardından söyleşi bölümüne geçildi. Bu bölümde kadın sorunu ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü üzerine kısa sunumlar yapıldı.

Daha sonra soru-cevap bölümüyle sohbet derinleştirildi. 8 Mart üzerinden ortaya çıkan ayrışmanın ifade ettikleri tartışıldı. Emekçi kadının kurtuluşunun ya da kadın sorununun çözümünün sosyalizmde nasıl çözüme kavuşturulacağı üzerine tartışmalar yapıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul - Ankara

Gençlik kurultayı tartıştı

Ege ve Dokuz Eylül Ekim Gençliği'nin çağrıcılığını yaptığı Öğrenci Kurultayı'nın ilk toplantısı 7 Mart Çarşamba akşamı Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi'nde gerçekleştirildi.

"Emperyalist savaş ve saldırganlık, faşist baskı ve devlet terörü, Bologna Süreci ve Eğitimin Ticarileşmesi, İşsizlik ve Geleceksizlik" temalarının işleneceği kurultayın ilk toplantısı yoğun katılımıyla gerçekleşti.

'Kurultayı Tartışıyoruz' toplantısı, açılış konuşmasının ardından, gençliğin temel gündemlerinin tartışıldığı kısa bir sunumla devam etti.

Ekim Gençliği temsilcisi tarafından yapılan sunum kriz olgusu üzerinden var olan saldırıları ve bu saldırılara karşı gelişen kitle hareketlerini ele alarak başladı.

Sunum, daha sonra öğrenci gençliği doğrudan etkileyen sorunların -Bologna süreci ve eğitimin ticarileşmesi, işsizlik, geleceksizlik- işlenmesiyle devam etti. Bologna süreci kapsamınca bugün, üniversite eğitimine ve öğrenci gençliğe yönelik gerçekleştirilen saldırıların kısaca aktarılmasının ardından sunum sonlandırıldı.

Sunumun ardından, Türkiye'de var olan tüm bu saldırıların aslında küresel bir nitelik kazandığı, diğer dünya ülkelerinde de benzer saldırıların olduğu belirtilerek, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de bu saldırıların püskürtülmesi gerektiği belirtildi.

Gençlik hareketinin içerisinde bulunduğu bu dağınık tablo içerisinde bu saldırıların püskürtülemeyeceği ve dağınık tablonun ortadan kaldırılması gerekliliği üzerinden kurultay çağrısı gerekçelendirildi. Üniversitelerde var olan ilerici, devrimci, demokrat öğrencilerle beraber hareket etmenin bir aracı olarak tanımlanan kurultayın tartışılması tüm bileşenlerin ortak katılımıyla gerçekleşti.

Kısa süren tartışmanın ardından kurultay yapma kararının çıkması üzerine, kurultayın nasıl örgütleneceğine dair tartışmalar yürütüldü. Komitelerin kurulması ve bu komiteler üzerinden bir kurultay örgütlenme kararı alındı. Komitelerin niteliği ve formu üzerine yapılan tartışmalar üzerinden fakültelerden kurulan komitelerin yanı sıra iki üniversite arasında iletişimi sağlayacak bir merkezi yürütmenin oluşturulması kararı alındı. DEÜ'de hazırlık, İİBF ve Hukuk Fakültesi'nde, Ege Üniversitesi'nde ise Mühendislik Fakültesi, Fen Fakültesi ve Edebiyat Fakültesi'nde komiteler kurma kararı alındı.

Ayrıca, kurultayın 21 Nisan 2012 Cumartesi günü gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı. Kurultayın örgütlenme süreci içerisinde, bir Facebook grubu ile internet sitesinin kurulması da karara bağlandı.

Önümüzdeki günlerde komitelerin genişletilmesi amacıyla, tüm kurultay bileşenlerinin çevrelerindeki ilerici-demokrat öğrencileri sürecin parçası haline getirmeleri kararı ile toplantı sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / İzmir

Eleme sınavlarına, ÖSYM şifresine, paralı eğitime, karşı **Geleceğine sahip çık!**

Liseli arkadaşlar!

Yükseköğretime Giriş Sınavı (YGS) yaklaşıyor. Sömürü ve eleme çarkının ilk etabı başlıyor.

Sınavlara her sene bizim gibi yüzbinlerce genç giriyor. Pek azımız yerleşebiliyoruz. Ve hazırlandığımız dönem boyunca büyük bir zahmet ve emek harcıyoruz. Yaşamdan kopuyoruz. Kaygılanıp yok yere strese giriyoruz.

Üstelik milyarlarca liralık maddi bir külfetin de altına girmemiz gerekiyor. "Yoksa kazanamazsınız" diyorlar. Zaten binlerce lira ödeyip dersanelere gitmeden, yüzlerce liraya kaynak kitap almadan bir bölüme yerleşmek çok zor. Ve eğitim çoktan bir ticari sektör, dersane patronlarının da sırtımızdan geçindiği bir kâr alanı haline gelmiş.

Geçtiğimiz sene açığa çıkan şifre skandalı hafızalarımızdaki tazeliğini koruyor. Elbette bu "gelecek hırsızları" bu tür hilelere ilk defa başvuruyorlar. Cevap anahtarındaki şifreler bu kez inkâr edilemez biçimde ortaya çıkınca, ÖSYM ve devlet erkânı çareyi "tesadüflere" sığınmakta buldu.

Zaman zaman hükümetten isimlerin de telaffuz ettiği, insanın kulağına hoş gelen "sosyal adalet", "fırsat eşitliği" gibi kavramlar hep lafta kalıyor. Üniversitenin kapıları biz işçi-emekçi çocuklarına gün geçtikçe daha fazla kapatılıyor. Tüm bunlar aslında iyi bildiğimiz şeyler...

Aslında en önemli sebeplerden birisi az önce değindiğimiz şey. Yani dersane patronlarının küpünü doldurmak... Ancak sınavlara dayalı bu elemeci sistemin önümüze çıkartılmasının tek sebebi bu da değil.

Hepimizin eğitim görebileceği yeterli ve nitelikli eğitim olanağı yok. Ne bu durum giderilmeye çalışılıyor ne de dürüstçe itiraf ediliyor. Bunun yerine deniliyor ki, "Aslında hepinize yetecek üniversite var. Siz yeter ki sisteme ayak uydurun, bizim istediğimiz gibi sessiz uysal öğrenciler olun ve hayattaki tüm işiniz bir sonraki sınava hazırlanmak olsun!"

Ancak, bu "bir sonraki sınav"ların sonu bir türlü gelmiyor.

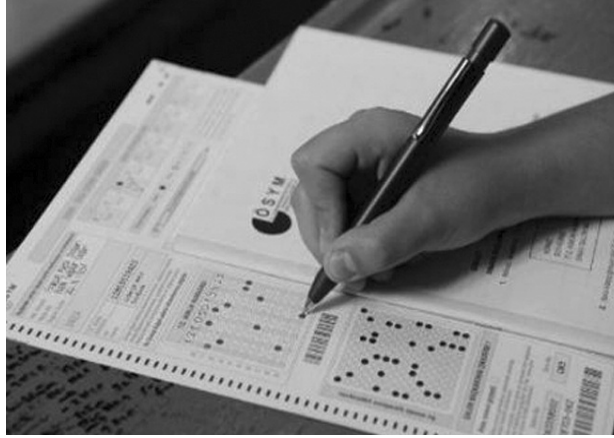
Yani bu sistem bizim özlem ve beklentilerimizi karşılamaktan uzak. Ama bunu sanki bizim eksikliğimizmiş gibi gösteriyorlar. Ve bizi kendi aramızda, yanımızdaki sıra arkadaşımızla bile rekabete sokarak bizden faydalanmanın fırsatına çeviriyorlar.

Arkadaşlar!

Bu bizim hayatımızı ilgilendiren en can alıcı kararların, eğitimi sermayenin talanına açanlar ve tuzu kuru sermayedarlar tarafından alınmasına, geleceğimizin bozuk para gibi harcanmasına seyirci kalamayız. Geleceğimizi kendi ellerimize almamız pekâlâ mümkün.

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) olarak, tüm lise ve dersane öğrencilerini YGS'ye ve elemeci sınav sistemine karşı çıkmaya çağırıyoruz. Eğitimin tüm kademelerinin paralı hale getirilmesine karşı, ezberci ve gerici eğitime karşı, eşit parasız, bilimsel ve anadilde eğitim için mücadele etmeye çağırıyoruz.

Devrimci Liseliler Birliği (DLB)

Liselilere boykot terörü!

İstanbul Bayrampaşa'daki İsmail Erez Endüstri Meslek Lisesi'nde öğrenciler yüksek fiyatlar ve kalitesiz ürünlerden dolayı kantin boykotu başlattı. Ancak boykotun ilk günü kendi kurdukları sofra müdür ve sivil polislerin baskınına uğradı. Okul idaresi ve kolluk güçleri azgınca saldırarak boykotu dağıtmaya çalıştı.

Bayrampaşa İsmail Erez Endüstri Meslek Lisesi yönetimi, öğrencilerin öğle arasında okula giriş çıkış yapmasını yasakladı. Bunun üzerine öğle yemeklerini fiyatların yüksek olduğu kantinde yemek zorunda kalan öğrenciler, boykot kararı aldı. Geçen Pazartesi günü okulda bildiriler dağıtarak, arkadaşlarını boykota çağırın 17 öğrencinin savunması istendi. Öğrenciler dün okula evden getirdikleri yiyeceklerle geldi. İlk tenefüste paylaşma masalarını kuran öğrenciler peynir, zeytin, simit, börek ve meyve suyu paylaşarak birlikte kahvaltı yaptılar. Fakat okul müdürü ve bazı hocalar, yanlarında sivil polislerle sınıfa girdi. Sofraların kaldırılmasını isteyen müdür liselilerin direnişle karşılaşınca sivil polislerden müdahale etmesini istedi.

Boykotu organize eden yedi öğrenci disipline sevk edilerek baskı yoğunlaştırıldı. Bir lisenin ailesi okula çağrıldı. Veliden, öğrencinin okuldan alınmasını isteyen müdür "Siz okuldan almazsanız biz atacağız. Biz atarsak da ilk gideceği yer karakolu olur" diyerek veliyi korkutmaya çalıştı.

Dersim'de liselilerin öfkesi

Dersim'de farklı liselerde eğitim gören ve Namık Kemal Endüstri Meslek Lisesi Erkek Öğrenci Pansiyonu'nda kalan yaklaşık 100 öğrenci, pansiyonda öğretmenlerin öğrencilere şiddet uygulamasına ve yemeklerin sağlıksız koşullarda yapılmasına karşı eylem kararı aldı.

Yurt önünde açıklama yapmak isteyen öğrencilere, idare tarafından izin verilmedi. Dışarı çıkmaları engellenen liseliler pencerelerden slogan atmaya başladı. Polis gelmesine tepki gösteren öğrenciler, yurttaki masa, sandalye, dolap, yatakları ateşe verip pencereden attılar.

Tunceli Belediye Başkanı Edibe Şahin, yurda gidip megafonla seslendiği öğrencilerden eylemlerini sonlandırmasını istedi.

Belediye Başkanı Şahin'in yurttan ayrılmasının ardından eylemlerini sürdüren liseliler, daha sonra pencelerden dışarıda bekleyenlere seslenip, kendilerine sahip çıkmalarını istedi. Eylemlerine son vereceklerini söyleyen öğrenciler, polislerin yurttan ayrılmasını ve kendilerini gözaltına almamalarını talep etti. Öğrencilerin talebi üzerine polislerin uzaklaşmasının ardından öğrenciler yakınları ile birlikte yurttan ayrıldı.

Slogan atarak, PTT önüne gelen öğrenciler burada basın açıklaması yaptı.

Çanakkale'de faşist saldırı

ÇOMÜ'de geçen yıl güz dönemi final haftasında yaşanan ve bir çok ilerici, yurtsever ve devrimci öğrencinin yaralandığı faşist saldırılar Kürtçe konuşan öğrencilere saldırı ile başlamış ve faşist saldırılar artarak final haftası boyunca sürmüştü. Bu faşist saldırılarla ilgili davanın ilk duruşması 10 Mart'ta görüldü.

Dava sonrası Çanakkale Adliyesi önüne gelen faşistler burada da ilerici, yurtsever ve devrimci öğrencilere saldırdı. Adliye önünde çıkan arbededen sonra, emniyetin önüne topluca geçen öğrencileri takip ettikleri tespit edilen faşist grup burada da saldırı girişiminde bulundu. Faşist grupun saldırısı püskürtülürken, öğrenciler faşistler hakkında emniyete suç duyurusunda bulundu.

Öğrenciler sürece dair bir değerlendirme olarak, ÇOMÜ'de neredeyse her vize ve final döneminde faşist saldırıların yaşandığını, saldırıların bu dönemde gelişmesinin ve yoğunlaşmasının muhtemel olduğunu, faşist saldırılara karşı ortak mücadelenin gerekliliğini konuştular.

Çanakkale Adliyesi 2. Asliye Mahkemesi'nde görülen dava Haziran ayına ertelendi.

Ekim Gençliği / Çanakkale

YTÜ'den kentsel sürgüne tam destek

“Yıldız Teknik Üniversitesi, 100 yıllık akademik bilgi birikimi ve tecrübesiyle ülkemizin geleceği için hayati önem taşıyan kentsel dönüşüm çalışmalarının odağında yer alma ve katkıda bulunma konusunda tavırını kamuoyuna açıkça ifade etmektedir. Topluma hizmetin ülkeye hizmet olduğu bilinciyle Üniversitemiz, üretilecek kentsel dönüşüm projelerinin mutfağında yer alma, projelerde yer alacak tüm paydaşların koordinasyonunu sağlama ve uygulamaların organizasyonunda görev alma ve öncü bir rol üstlenme konularında toplumumuzun, Çevre ve Şehircilik Bakanlığımızın ve Ülkemizin hizmetindedir.”

Yıldız Teknik Üniversitesi senatosu tarafından 01.02.2012 tarihin de kamuoyuna bildirilen bu açıklamanın tamamına YTÜ web sitesi duyurular bölümünden ulaşabilirsiniz. Açıklamanın geneline bakıldığında yürürlükte olan kentsel dönüşüm uygulamalarının afete hazırlık, sürdürülebilir kentler yaratmak, kentlerde yeterli donatı alanı oluşturma ve kentsel refahı artırma gibi gerekçelerle süslendiğini göreceksiniz.

Bugünlerde adını sıkça duyduğumuz ‘kentsel dönüşüm’ projeleri gerçekten topluma mı hizmet etmektedir? Değiştirilen kentlerde düzenin yarattığı açlık ordusunun gözden ıraklara taşındığı, sermaye için yeni rant alanlarının yaratıldığı projelerdir kentsel dönüşüm projeleri. Fakat kullanılan argümanlar bu gerçeğin üstünü örtmek için seferber edilmiştir. ‘Dünya kenti yaratıyoruz, insanların ölmesini istemiyoruz hasarlı yapıları iyileştiriyoruz, çarpık kentleşme sona erecek, herkesin insanca koşullarda, sağlıklı konutlarda yaşamaya hakkı var, diyorlar. Peki, dönüştürülen kent parçalarında kimler yaşıyor, daha önce orada yaşayan insanların dönüştürülen kentlerde kalmaya yetecek maddi olanakları var mı? Bu insanlar sürecin bir parçası haline getiriliyor ve bilgilendiriliyorlar mı? Bugün kentsel dönüşüm projeleri afet riskine karşı uygulanıyor. Peki, kentsel dönüşüm projelerinin uygulandığı yerler birinci derece afet riski altında olan bölgeler mi yoksa kent merkezi olup rant zenginleri yaratacakken, işçi ve emekçilerin yoğunlukta yaşadığı gecekondu mahalleleri mi? Depremde insanlar ölmesin diye iyileştirilen konutlarda daha önce hasarlı konutlar da kalanlar kalabiliyorlar mı? Yoksa kendilerine yine ölebilecekleri konutlar bulmaya mı mecbur bırakılıyorlar? Sulukule de yaşananlar bunun için iyi bir örnek teşkil etmektedir. Sulukule de kentsel dönüşüm soyululaştırma olarak karşımıza çıkmaktadır. Sulukule’de yaşanan durum, yıllarca aynı kenti paylaşan ve dönüştüren Roman toplumuna özgü niteliklere ve gereksinimlere uygun bir planlama anlayışı üretilmeyerek, rant kaygısıyla yapılan ve kentin eğlence kültürünün simgesi olan bir mekanın yok edilerek, sosyal dışlamaya maruz bırakılmasıdır. Neden insan odaklı projelerin üretilmediğine bir bakalım.

Kapitalizm 1973 kriziyle birlikte kendine yeni açık pazarlar bulma ihtiyacı duymuş ve küreselleşme argümanını kullanmıştır. Yani sermayenin ulusal sınırları aşarak rahatça gezinebilmesi sağlamak, bununla birlikte buna uygun kentler yaratma ihtiyacı gündeme gelmiştir. Sermaye akımının hızlandırılması ve uluslararası sermayeye cazip yatırım ortamları yaratılmasının yanı sıra, kent

formlarının bu oluşumları destekleyici tüketim mekânları haline gelmesi hedeflenmiştir. Dolayısıyla kapitalizm kentleri toplumun yaşama mekanı olmaktan çıkarıp, alınıp satılan bir meta haline getirmeyi hedeflemektedir. Orada yaşayan halkın kendine özgü kültürel kimliği, o bölgenin tarihi bir değerinin olması onun için bir anlam taşımaz. Planlamalar şekillenirken bugün insanlığın önemsedığı tüm bu değerler yok sayılır. Yapılan uygulamalar sermaye cephesinden bakıldığında oldukça yerindedir. “Kentsel dönüşümde belli hatalar yapıldı bunlar yapılmayacak artık” demek sadece halkı oyalamak ve ses çıkarmasını önlemek için uydurulan bir hikayeden ibarettir. Yani kentsel dönüşüm projeleri neoliberal politikaların kentlerdeki yüzüdür.

YTÜ Yönetimi hiçbir öğrencisinin, öğretim üyesinin, görevlisinin görüşlerini almadan tüm kadro bu projelerin savunucu ve destekleyicisi olacağını belirtmiştir. Üniversitelerin yönetim kadroları bugün topluma hizmet etmek hedefiyle değil, sermayeye hizmet etmek hedefi ile hareket etmektedir. Bunun en açık göstergesidir yapılan bu açıklama.

Sermayenin arka bahçesi demektir üniversite bugün. Bilimsel eğitim yerine piyasaya uygun eğitim verilmesi hedeflenir. Üniversitenin tüm bileşenleri adına senato açıklama yapabilir. Topluma yön verecek, ‘aydın’ insanların yetiştirildiği eğitim kurumu tek bir eleştiri dahi sunmadan bu projelerin savunucusu olabilmektedir bu düzende. Buna karşın hala toplum için projeler üretmeyi kendine ilke edinmiş öğretim görevlileri bu açıklama karşısında sözlerini söylemişlerdir.

“Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun Tasarısı” Hakkında Duyuru: Sürdürülebilir kentleşme ve hakça yaşanabilir

kentler yaratmak üzere Yıldız Teknik Üniversitesi’nde şehir ve bölge planlama alanında emek veren ve aşağıda adları bulunan bizler, “Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun Tasarısı ve kentsel dönüşüm” adı altında yapılmış ve yapılabilecek olan uygulamaların kayıtsız şartsız savunucuları ve uygulayıcıları olmayacağımızı beyan ediyoruz.

Yakın dönemde açıklanan büyük projeler ve kentsel dönüşüm konusunda gündeme gelen yasal düzenlemeler toplumumuz açısından çok vahim sonuçlar doğurabilecek ve acilen ele alınması gereken bir durumla karşı karşıya olduğunu ortaya koymaktadır. Bilgi birikimimiz ve deneyimimiz kuşkusuz, ülkemizin ve toplumumuzun hizmetindedir. Ancak hizmet anlayışımız aşağıdaki ilkelere dayanır:

- * Topluma ve kente karşı sorumluluklarımızın bilincinde olmak;
- * Sosyal eşitlik ve adalet ilkelerinden ayrılmamak;
- * Kültürel çeşitliliğe, çağlar içinden bugüne ulaşmış her türlü kentsel simgemize, sanata, doğal ve yapılı çevre mirasımıza sahip çıkmak ve saygılı olmak;
- * Bilim alanımızın temel ilkelerine, meslek etiğine uygun davranmak;
- * Toplumsal ve bilimsel sorumluluklarımız doğrultusunda her türlü politika, kurumsal yapılanma, yasal düzenleme, proje ve uygulamayı bu bilincin gerektirdiği eleştirel yaklaşımla sorgulamak ve gerekli uyarıları yapmak...

Biz üniversitenin öznesi olan öğrenciler tıpkı hocalarımız gibi bu projelerin savunucu olmayacağımızı ve kentsel sürgün karşısında emekçi insanların yanında saf tutacağımızı ve her zaman olduğu gibi bunları dillendirmekten geri durmayacağımızı belirtiyoruz.

Hüseyin Temiz yoldaş ölümünün üçüncü yılında anıldı...**“Yapacağız, başka yolu yok!”**

Yaşamını devrim ve sosyalizm mücadelesine adanmış sınıf devrimcisi Hüseyin Temiz yoldaş, ölümünün 3. yıldönümünde anıldı.

Hüseyin yoldaş, 11 Mart günü ailesi, dostları ve yoldaşları tarafından Çobançeşme Mezarlığı'ndaki mezarı başında yapılan bir etkinlik ile anıldı. Anmada Hüseyin yoldaşın mücadelesini, işçilere, emekçilere, fabrikalara taşıma sözü verildi. Yoldaşları tarafından yapılan konuşmalarda, Hüseyin yoldaşın devrimci ve sınıf kimliğini kuşanarak, bıraktığı mücadele bayrağını daha da yükseklere taşıyacaklarını belirttiler.

Anma için mezarlığın girişinde bir araya gelen BDSP'liler ile Hüseyin Temiz'in ailesi ve dostları, “Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir! / BDSP” pankartı arkasında yürüyüşe geçtiler. Kortejin önünde Hüseyin yoldaşın fotoğrafı eşli tarafından taşınırken, kitle kızıl flamalarla ve sloganlarla Temiz'in mezarına yürüdü.

Yürüyüş boyunca “Hüseyin yoldaş ölümsüzdür!”, “Hüseyin Temiz kavgamızda yaşıyor!”, “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!”, “İşçiler partiye, devrime, sosyalizme!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” ve “Marks, Engels, Lenin, yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı. Yürüyüşte Habip, Hatice, Ümit, Alaattin ve Hüseyin yoldaşların anısına coşkulu sloganlar atıldı. Parti şehitlerinin isimleri sayılarak hep bir ağızdan “Yaşıyor!” diye haykırıldı.

Hüseyin Temiz yoldaşın mezarına geldiğinde, yoldaşın şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşu sırasında Nazım Hikmet'in “Güneşi içenlerin türküsü” adlı şiirinden bir bölüm okundu.

“O’nu anmak, sınıfı partiye, devrime ve sosyalizme kazanmaktır”

Saygı duruşunun ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) adına bir konuşma yapıldı. “Bugün Hüseyin yoldaşın şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirdiklerimizi anmak için toplandık. Mücadele bayrağının elimizde olduğunu dosta ve düşmana göstermek, haykırmak için burdayız” sözleriyle başlayan konuşmada Hüseyin Temiz'in kendisini işçi sınıfı davasına adanmış, devrimci ve sınıf kimliği ile örnek, yiğit bir devrimci olduğu belirtildi.

Temiz'in yaşamını sınıfı devrime kazanmak için adadığı, sürekli mücadelenin ihtiyaçlarını düşünerek yaşadığı vurgulandı. Bugün onu yaşatmanın işçi sınıfını örgütlemek, sınıf mücadelesini büyütürken parti, sınıf, devrim şiarını yükseltmek olduğuna işaret edilerek “Parti, sınıf, devrim şiarını yükselteceğiz. Sınıfla birleştireceğiz. Enginleri fethetme ruhuyla davranarak, işçi sınıfını partiye, devrime, sosyalizme kazanacağız” denildi.

Devrimci bahar sürecinde olduğunu, 8 Mart'ın geride bırakıldığını, önümüzdeki süreçte sınıfın mücadele günü 1 Mayıs'a hazırlanma sorumluluğu olduğu belirtilerek “Hüseyin yoldaş yoldaş olmak için, sonu gelen kapitalist barbarlığı yıkmak için,

enginleri fethetme ruhuyla davranacağız. Başka yolu yok, yapacağız!” çağrısı yapıldı.

Sloganlarla kesilen konuşma sonunda da “İşçiler partiye, devrime, sosyalizme!”, “Partiyi kazandık, partiyle kazanacağız!” sloganları atıldı.

“Devrimin oğlu”

Anmada bir konuşma yapan şair Rahime Henden, Hüseyin Temiz'i yakından tanıdığını, ölümünün kendisini sarstığını belirtti. Henden, Hüseyin yoldaşın devrime adanmış bir yaşam olduğunu vurguladı. Ve Hüseyin yoldaşa atfen yazdığı, yaşamını ve kimliğini anlatan “Devrimin oğlu” şiirini okudu.

Programının devamında “İstanbul”, “Bize ölüm yok” ve “Enternasyonal” marşları okundu. Hüseyin Temiz'in mücadelesini yaşatma sözü verildikten sonra, mezarlığın çıkışına kadar yapılan yürüyüşle anma sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul**13 Mart şehitlerine anma**

12 Eylül askeri faşist cuntası tarafından İzmir'de idam edilen 3 devrimci; Seyit Konuk, Necati Vardar ve İ. Ethem Coşkun, 11 Mart Pazar günü Mücadele Birliği Platformu tarafından yapılan merkezi bir mitingle anıldılar.

Miting saat 13.30'da Bornova Stadyumu önünde toplanılmasıyla başladı. Tüm bileşenler kortejde yer aldıktan sonra yürüyüş başlatıldı. Yürüyüş boyunca ses aracından ajitasyon konuşmaları yapıldı ve Enternasyonal marşı çalındı, kuşlamalar yapıldı. Yürüyüş arama noktasından geçtikten sonra miting alanı olan Bornova Meydanı'nda son buldu.

İlk olarak tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Mücadele Birliği Platformu tarafından bir konuşma yapıldı. Bu konuşmanın ardından sözü BDP Muş Milletvekili Demir Çelik aldı. Demir Çelik konuşmasında halkların ve işçilerin özgürlüğünün birlikte mücadele etmekten geçtiğini söyledi ve çözüm olarak Halkların Demokratik Kongresi'ni (HDK) gösterdi.

Demir Çelik'in konuşmasının ardından işçilerden oluşan müzik grubu sahneye çıkarak marş ve türkülerini paylaştılar. Müzik grubundan sonra idam edilen 3 devrimcinin özgeçmişleri okunarak söz o dönemin tanıklarına bırakıldı. 13 Mart şehitlerinin yoldaşları, aynı mahkemede yargılananlar söz aldılar ve 13 Mart şehitlerini anlattılar.

Son olarak grup Koma Agire Zerdest ve Grup Emeğe Ezgi sahne alarak marş ve türkülerini paylaştılar. Kitle hep birlikte halay çekti. Halayların ardından miting saat 17.00'da sona erdi. Mitingin alandaki programı yağmur altında gerçekleşti.

Mitinge BDP İl Başkanlığı ile Bornova ve Karabağlar ilçe başkanlıkları, TÜMTİS üye ve yöneticileri, Tek Gıda-İş Sendikası üye ve yöneticileri, DİSK Genel-İş Senikası 5 No'lu şube üye ve yöneticileri, Deri-İş sendikası üye ve yöneticileri destek verirken İnsan Hakları Derneği de gözlemci olarak yer aldı.

Kızıl Bayrak / İzmir**BDSP'li Esin Yıldız tahliye edildi**

Roboski katliamını lanetlemek amacıyla 8 Ocak 2012 tarihinde İstanbul Esenyurt'ta gerçekleştirilen eylemde gözaltına alınan ve tutuklanarak Bakırköy Kadın Hapishanesi'ne konulan BDSP'li sınıf devrimcisi Esin Yıldız 11 Mart gecesi geç saatlerde serbest bırakıldı.

10 Ocak 2012'de, “polise mukavemet”

suçlamasıyla tutuklanan Yıldız'ın tutuklama kararına avukatları tarafından yapılan itirazları aylık periyotlarla değerlendiren Asliye Ceza Mahkemesi Yıldız'ın serbest bırakılmasına karar verdi. Bunun üzerine Esin Yıldız dün gece geç saatlerde hapishaneden serbest bırakıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

DİSK/Tekstil'den 8 Mart etkinliği

8 Mart, **DİSK/Tekstil Bursa Şubesi** tarafından şube binasında yapılan bir etkinlikle kutlandı. 07.00-15.00 vardiyasından çıkan Coast işçilerinin şube binasına gelmesiyle başlayan etkinlikte 8 Mart'ın tarihesi üzerine bir konuşma yapılırken, etkinlik sendika üyesi kadınların hazırladıkları ikramların yenilmesi ve müzikle devam etti.

Şube Başkanı Celal Çam'ın yaptığı konuşmada New Yorklu kadın dokuma işçilerinin çalışma koşullarını iyileştirmek için gerçekleştirdiği grevi ve grev nedeniyle kadın işçilerin katledildiğini anlatarak "8 Mart 129 kadın işçinin anısının yaşatılmasıdır" dedi.

2012 yılında kadınların yüzlerce yıldır

yaşadıkları sorunların çözülmediğini vurgulayarak kadına yönelik şiddet üzerine konuştu. 8 Mart'ın eşit, özgür, sömürsüz bir dünyada yaşamak isteyen kadınların kazanımı olduğunu dile getirdi.

Konuşmanın ardından müzik bölümüne geçildi. Bu bölüm adeta düğün havasında geçti. Yerel bir şarkıcının popüler şarkıları seslendirdiği etkinlikte kadın işçiler eğlenceli vakit geçirdi, oyun havaları eşliğinde oyunlar oynandı, halaylar çekildi. Bu bölüm 8 Mart'ın sınıfsal özünden uzaktı. Fakat evde ve işyerinde yoğun sömürü koşullarında sosyal yaşama katılmayan kadın işçilerin yan yana geldiği etkinlik beğeni ile karşılandı.

Kızıl Bayrak / Bursa

TKP/ML tutsakları açlık grevinde

Cezaevlerinde PKK tutsaklarının başlattığı açlık grevine TKP/ML dava tutsakları da katıldı. Tutsaklar adına yapılan açıklamanın bir bölümünü yayımlıyoruz:

A. Öcalan'a karşı izlenen politikaya kendine yapılmış kabul eden Kürt halkı, böylece kırmızı çizgilerini çizmiş, örgütlü ve önderliği sahiplenmenin tereddütsüz ilan etmiştir.

Kürt Ulusal Hareketi'nin ve onun önderlik ettiği Kürt halkının, hayatın her alanında direniyor ve savaşıyor olması bunun içindir. Mücadelenin keskin biçimde sürdüğü cephelerden biri de zindanlardır ve bu cephede PKK ve PJAK'lı tutsaklar eylem halinde sürece güç katıyor, omuz veriyor.

Bizler TKP/ML davası tutsakları olarak bu direnişin yanındayız. Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi ve Kürt halkının içeride ve dışarıda geliştirdiği mücadeleyi destekliyor, haklı taleplerini sahipleniyor, iki haftalık dönüşülerle süresiz dönüşümlü açlık grevi

eylemimizi başlatıyoruz. Kadın kurtuluş hareketini, özgürlük için için isyana duran Kürt kadınlarının mücadelesini selamlayarak, Dünya Emekçi Kadınlar Günü olan 8 Mart'ta ilk grubumuzla açlık grevi eylemimize başlıyoruz.

Taleplerimiz:

- 1) A. Öcalan üzerindeki tecrite son verilsin, sağlık, güvenlik, özgür haberleşme koşulları sağlansın!*
- 2) Anadilde eğitim ve anadilde savunma hakkı tanınsın!*
- 3) Kürt ulusal güçlerini, devrimci, demokratik kurum ve kişileri hedef alan devletin askeri ve siyasi saldırıları durdurulsun!*
- 4) Kürt ulusunun kendi geleceğini tayin etme hakkı kabul edilsin!*

Mart 2012

Bütün hapishanelerden TKP/ML tutsakları adına

İsmail Yılmaz

İzmir'de "Kadın sorunu ve devrim" semineri

İzmir BDSP'nin düzenlediği seminerler dizisi "Demokrasi ve Devrim", "Bağımsızlık ve Devrim" başlıklı seminerlerin ardından "Kadın Sorunu ve Devrim" başlıklı seminerle devam etti.

10 Mart günü gerçekleştirilen seminerle kadın sorununun tarihsel ve toplumsal boyutları tartışıldı.

Çiğli İşçi Kültür Evi Derneği'nde gerçekleştirilen seminerde öncelikle kadına yönelik egemen bakış tarifiyle kadının toplumdaki yeri ve ezilmişliğinin ezeli olduğu anlayışına karşı tarihsel materyalizme dayanarak konuyu ele almanın önemi üzerinde duruldu.

Tarihin sınıf mücadeleleri tarihi olduğu ve "sınıfa karşı sınıf" şiarının kadın sorununa yaklaşımda temel dayanak olacağı ifade edilerek kadının tarihsel yenilgisinin ilkel komünal toplumdan özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla beraber sınıflı toplumla birlikte gündeme geldiği ve her sınıflı toplum biçiminde kendine has özelliklere bürünerek günümüz kapitalist toplumuna miras kaldığını aktaran bir anlatım gerçekleştirildi.

Kadının kapitalist sistem içerisinde sıkıştığı cendere tarifiyle kadının özgürleşmesinin dinamiklerini oluşturan üretici güçlerin olgunlaşması aktarıldı ve kadının kurtuluşunun sınıfların tasfiyesinde olduğu vurgulandı. Sovyet devrimi deneyimi ve son olarak komünistlerin konuyu ele alışı üzerinde durularak acil demokratik önlemler çerçevesinde hak alma mücadelesi örülmesinin gerekliliği dile getirildi.

Kadın sorununun özelde emekçi kadınların sorunu olduğunun vurgulandığı seminerin ardından kadın sorununa farklı yaklaşımlar çerçevesinde canlı tartışmalar gerçekleştirildi.

Topluma egemen zihniyetin ancak direniş çadırlarında kırılabileceği olgusunun öne çıktığı tartışmalarda sınıf mücadelesinin çözücü halka olduğu vurgulandı.

Son olarak 24 Mart Cumartesi günü gerçekleştirilecek olan "Ulusal sorun ve devrim" başlıklı seminere çağrı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Türk Metal çetesini yıkalım!

Bosch işçilerinin yolundan

ileri!